

Giới thiệu Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ

Ta đã làm chuyện xấu gì mà lại xuyên vào cuốn tiểu thuyết cầu huyết như vậy? Lão thiên a! mau trả lại công bằng!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [vWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Xuyên vào cuốn tiểu thuyết cầu huyết

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Bệnh viện X

Trong 1 phòng vip của bệnh viện có một cô gái đang nằm ngủ trên giường bệnh. Cô lẩm bẩm mất tỉnh giấc. Đập vào mắt cô đầu tiên là trần nhà màu trắng, điều đó không có gì quan trọng nhưng cô chợt nhận ra trần nhà của mình không có màu trắng mà phải là màu tím - đó cũng là màu yêu thích của cô. Với lại xung quanh phòng này lại nồng nặc mùi thuốc.

Cạch

Tiếng cửa mở phát ra làm cô hồi thần lại. Nhìn ra ngoài cửa cô thấy một người phụ nữ trung niên ăn vận đơn giản nhưng vẫn toát lên vẻ sang trọng. Bà có một khuôn mặt rất đẹp và dịu dàng dù quanh khoé mắt đã có vài nếp nhăn. Nhìn vào bà cô thấy rất có thiện cảm.

-Kiểu nhi con đã tỉnh rồi sao?- Bỗng bà ngạc nhiên kêu lên.

"Mình tên là Trần Lệ Băng mà, sao bác ấy gọi mình là Kiểu nhi?!"

-Bác ơi chắc bác nhầm cháu với ai rồi, tên cháu là Trần Lệ Băng chứ có phải là Kiểu nhi gì đâu ạ!

-Con bé này bị sao thế, đến mẹ mình còn không nhận ra à? Hay do Hạo Nhiên đẩy con xuống nước làm con bị đãng trí rồi???- Nói xong bà vội chạy đi

Một lúc sau

Bà trở lại cùng một người đàn ông mặc áo blouse màu trắng và đeo ống nghe.

-Bác sĩ xem con gái tôi bị làm sao rồi, tại sao nó không nhận ra tôi lại còn nói năng kì quặc nữa.

Sau một hồi kiểm tra các thể loại từ xét nghiệm máu, chụp x quang đến khám tổng thể rồi ông đưa ra câu kết luận:

-Tiểu thư chỉ bị chấn động nhẹ ở não dẫn đến việc mất trí nhớ tạm thời không có gì nghiêm trọng cả. Xin phu nhân cứ yên tâm

-Cảm ơn bác sĩ, ông đi được rồi!

Quay trở lại với Trần Lệ Băng, cô còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra thì nghe người phụ nữ nói:

- Con tên là Chu Kiểu Nhi, nhị tiểu thư của gia tập đoàn Chu thị đứng nhất nhì thành phố A.

Cha con tên là Chu Đại Hùng, mẹ tên là Trương Hồng Dao. Anh trai con tên Chu Minh Viễn.Con còn có một vị hôn phu là thiếu gia của tập đoàn Vương thị-Vương Hạo Nhiên.

"Chu Kiểu Nhi?""Vương Hạo Nhiên?" Đó chẳng phải là những cái tên trong truyện ngôn tình mà mình đã từng đọc sao? Chẳng lẽ mình đã xuyên vào cuốn tiểu thuyết máu chó đó. Mà không xuyên vào nữ chính thánh nữ vạn người mê mà lại xuyên vào phế vật Chu Kiểu Nhi bị người người phi nhổ hạo sắc đó sao??? Thiên ơi hãy trả lại công đạo cho ta!! Cô khóc ròng trong lòng.

-Con chờ ở đây, để ta đi báo với cha con rằng con đã tỉnh lại rồi làm thủ tục xuất viện cho con nhé!

-Vâng ạ

"Thôi đã xuyên rồi thì đành chịu vậy, Chu Kiểu Nhi tôi biết cô bị người ta hãm hại nên cô đừng lo tôi sẽ đòi lại công bằng cho cô, cô yên nghỉ được rồi.

Chợt nghĩ cô còn chưa có biết mặt mũi của mình đâu, cô liền chạy vào nhà vệ sinh và nhìn lên gương. Cô chợt thất thần trước hình ảnh trong gương.

Trong gương là một thiên thần với khuôn mặt trái xoan, làn da trắng hồng nõn nà. Đôi mắt xanh ngọc hút hồn người nhìn vào trong đó, chiếc mũi thanh tú nhỏ nhắn, đôi môi căng mọng không tô son mà đỏ nhìn mà chỉ muốn cắn cùng với mái tóc màu vàng kim thướt tha dài ngang lưng hơi xoắn nhẹ ở đuôi. Nhìn hình ảnh trong gương vừa đáng yêu lại quyến rũ mà mị. Đúng là mỹ nữ!!!

Nữ chính thánh thiện sao? Nam chủ bá đạo thì như thế nào? Ta chấp hết. Chỉ cần đừng tới một sợi tóc của Trần Lệ Băng, à không Chu Kiều Nhi thì đừng trách ta không nương tay!

Mọi chuyện chỉ mới là khởi đầu thôi!

Ps: lần đầu mk viết truyện xin ném đá nhẹ tay^^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Xuất viện

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sau khi mẹ làm thủ tục xuất viện cho cô xong, liền ngay hôm đó đi xe chuyên dụng của Chu gia về.

Đứng trước ngôi biệt thự cô liền há hốc mồm. Chỉ là để ở thôi có cần phải to thế không???

Căn biệt thự có 3 tầng chính. Được chia làm một khu nhà chính nằm ở giữa và 2 khu nhà phụ dành cho người làm. Bao quanh căn biệt thự là một khu vườn với rất nhiều loài hoa quý hiếm khác nhau đầy màu sắc. Chính giữa khu vườn là một đài phun nước. Nó được bao quanh bởi rất nhiều hoa hồng đỏ. Đây cứ như chốn bồng lai tiên cảnh vậy!

-Kiều Nhi con đã về!

Nhìn lên cô thấy một người đàn ông đã qua tuổi ngũ tuần. Khuôn mặt nhìn qua cũng có thể thấy khi còn trẻ ông là người rất tuấn tú. Trông ông có vẻ rất nghiêm nghị nhưng trong đôi mắt ông không thể giấu tình thương dành cho con gái.

Cô biết đây chính là cha của nguyên chủ.

Trong lòng cô chợt có điều gì đó ám áp bởi lẽ cô chưa từng được cảm nhận tình yêu thương của gia đình trước đây. Cô sinh ra đã không có quá khứ, là cô nhi từ khi còn nhỏ. Chính vì thế cô rất cô đơn, mong muốn nhận được tình yêu thương của người cha, người mẹ, tưởng chừng điều đó là nhỏ nhưng đối với cô là rất khó.

Kể từ nay mình sẽ bảo vệ gia đình này, sẽ không để bất kì ai có cơ hội phá hoại. Động đến cô thì không sao nhưng động đến gia đình cô kẻ đó tự đào mồ cho mình là vừa!

-----Ta là đại phản cách-----

Nhìn vào căn phòng của nguyên chủ cô có ý nghĩ muốn giết người. Căn phòng gì mà sao lại bừa bộn thế này! Quần áo vứt mỗi món một chỗ, tủ quần áo mở toang ra không thèm đóng, nói chung là rác EVERY WHERE...-.- Cô đóng sầm cửa vào.

Nhìn thấy một người giúp việc đi qua cô liền gọi

-Chị ơi!

-Dạ tiểu thư có gì báo ạ?

-Chị có thể kêu thêm người dọn dẹp phòng cho em được không ạ?

-Vâng tiểu thư tôi làm ngay đây ạ!

Cô vui vẻ bỏ đi chơi quanh khu biệt thự để lại đồng rắc rối trong phòng cho người làm dọn-

Một lúc sau cô quay lại phòng và cảm thấy công suất làm việc của giúp việc Chu gia. Mới một thời gian ngắn mà căn phòng đã gọn gàng, ngăn nắp đúng ý cô.

Bỗng chốc Chu Kiều Nhi nảy ra ý định tham quan thành phố, mở cửa tủ quần áo ra cô suyt nữa ngất.

Quần áo của nguyên chủ phải nói là không thể nào hở hang hơn mà! Áo thì hở bụng, hở lưng, có cái còn khoét sâu xuống ngực, váy thì ngắn cùn, chỉ đủ che hết mông. Nói tóm lại ít ra chỗ cần che thì che

Cô quyết định sẽ thanh lý hết đồng rắc này!

-----Ta là dài phân cách-----

TTTM

Cô vừa bước xuống xe thì ai nấy đều nhìn cô

" Nhị tiểu thư của tập đoàn Chu thị kìa!"

" Nghe nói cô ta rất danh giá lại còn hào sảng, lúc nào cũng câu dẫn đàn ông dù đã có vị hôn phu"

" Vị hôn phu của cô ta là thiếu gia của tập đoàn Vương thị rất ghét cô ta, nghe nói mấy hôm trước hắn còn vì bảo vệ cho một cô gái khác mà đã đẩy cô ta xuống nước nữa đó"

" Thật sao? Cô ta đáng bị vậy lắm. Tôi mà có vị hôn phu vừa đẹp trai lại giàu có như thế thì còn lâu mới để anh ta theo người khác. Cô ta cũng ngu ngốc quá đi"

Nghe mọi người xì xào bàn tán mà cô giả vờ như không biết gì thong thả đi tiếp. Kệ họ đi, cô không rảnh đi quan tâm tới lời người ta nói về mình

Đến một gian hàng quần áo cao cấp, cô bước vào thì thấy những nhân viên ở đây nhìn cô với ánh mắt khinh bỉ, cô trừng mắt liếc qua một lượt làm bọn họ khiếp sợ vội quay đầu đi chỗ khác.

Nhìn qua hết thấy quần áo trong tiệm, cô cũng tìm ra được mấy bộ đồ ưng ý rồi đi tính tiền.

Đi đến gian hàng bán đồ trang sức, cô bắt gặp một chiếc vòng cổ rất đẹp. Chiếc vòng cổ làm bằng kim cương có hình những chiếc lá được chạm trổ rất điêu khắc. Nhìn vào cô liền muốn mua ngay. Nó toát lên vẻ thanh nhã mà không kém phần sang trọng, quý phái.

Cô định hỏi mua chiếc vòng thì bỗng nhiên có một người nói:

-Cái vòng này đẹp thật đó, anh Hạo Nhiên mua cho em nha!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Nữ chính bạch liên hoa

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Cái vòng này đẹp thật đó, anh Hạo Nhiên mua cho em nha!

Nhìn lên nói phát ra giọng nói đó cô nhìn thấy một cặp trai gái. Người vừa nói là một cô gái không phải gọi là mỹ nhân chỉ có thể gọi là thanh tú. Đôi mắt màu đỏ to tròn, cứ như lúc nào cũng có thể nhỏ ra nước mắt, chiếc mũi không cao nhưng có phần nhỏ nhắn, đôi môi hồng hào xinh xắn. Mái tóc dài ngang eo xoăn lộn màu tím. Cô gái đó toát lên vẻ thánh thiện, hiền lành mà ai cũng muốn đến gần cộng thêm vẻ nhút nhát khiến đàn ông muốn nâng niu, thương tiếc.

-Em muốn gì anh cũng chiều.

Nhìn người con trai bên cạnh cao khoảng 1m8, vóc người cao to rắn chắc. Anh ta rất đẹp trai với mái tóc màu xám tro, đôi mắt phương màu đỏ rực dài hẹp nhìn rất hút hồn người. Đôi lông mày rậm, lông mi còn dài hơn cả con gái, mũi dọc dừa cao cùng với bạc môi quyền rũ. Anh ta thật sự là yêu nghiệt!

Nghe đến tên Hạo Nhiên cô liền biết đây là vị hôn phu của nguyên chủ còn cô gái kia còn ai khác là nữ chủ bạch liên hoa của chúng ta chứ!

-Tôi lấy chiếc vòng này trước rồi!

Hai người kia nghe cô nói thì ngẩng đầu lên.

-Hoá ra là cô, lần trước bị tôi đẩy xuống nước cô vẫn chưa chữa sao, tôi đã cảnh cáo cô đừng có lại gần Trâm nhi của tôi rồi mà cô vẫn không nghe nên cô bị sao thì cũng đừng có trách tôi.

Vương Hạo Nhiên khinh miệt nhìn Chu Kiều Nhi

-Anh mới là người cần phải quản chặt người yêu của mình mới đúng, tôi không rảnh mà đi kiếm chuyện với cô ta đâu.

-Cô bị đập đầu vào đâu ả? Sao hôm nay cô dám cãi lại tôi, cô không sợ tôi sẽ hủy hôn với cô sao?

-Tôi là người phải nói câu đó mới đúng, làm vị hôn thê của anh tôi thà chết còn hơn.

-Cô...- "Sao hôm nay cô ta lại cãi lại mình, mọi lần nếu mình nhắc đến chuyện hủy hôn thì cô ta phải khóc năn nỉ mình dỗi ý chứ!"

-Tiểu thư Kiều Nhi, sao cô lại nói thế với anh Hạo Nhiên chứ, tôi biết là mình sai khi đã yêu anh ấy, nhưng anh ấy là do bị gia đình ép buộc nên mới phải đính hôn với cô chứ anh Hạo Nhiên cũng yêu tôi mà. Xin cô hãy cho chúng tôi toại nguyện đừng gượng ép anh ấy nữa!

Phạm Ngọc Trâm(nữ chính) mắt chực trào nước mắt nhưng không hề rơi khiến ai nhìn vào cũng thấy thương cảm. Từng lời chỉ trích bắt đầu chĩa về cô

Vương Hạo Nhiên ôm Phạm Ngọc Trâm, dỗ dành cô ta rồi nhìn về phía cô nói

-Tại sao cô cứ phải hết lần này tới lần khác làm hại cô ấy chứ, tôi đã nói không yêu cô rồi mà tại sao cô cứ bám riết lấy tôi không buông vậy. Cô thật quá đáng mà!

Ở trong lòng Hạo Nhiên, Phạm Ngọc Trâm khẽ cười gian trá rồi liếc nhìn Chu Kiều Nhi với vẻ mặt đắc thắng

-Tôi quá đáng sao? Sao anh không nhìn lại bản thân mình đi. Anh vốn là vị hôn phu của tôi, gia đình hai bên đã đính ước với nhau từ lúc chúng ta còn nhỏ vậy mà anh lại đi yêu người khác. Uống công cha tôi năm đó đã giúp cha anh, nếu không lúc đó Vương thị đã phá sản rồi, còn có thể thịnh vượng như bây giờ hay sao? Thật tội nghiệp cho chú Vương đã sinh ra một kẻ bạc nhẵn lang như anh. Còn cô, chúng ta từng là bạn rất thân thiết, tôi đã tin tưởng cô vậy mà cô lại đi cướp vị hôn phu của tôi, không những thế lại đi khắp nơi gieo tiếng xấu cho tôi khiến tôi đi đâu cũng bị người ta khinh bỉ, rẻ rúng.

-Mọi người nói xem ai quá đáng hơn ai chứ?- Mắt cô đỏ hoe, giọng khàn khàn nói. Từng lời đều khiến người ta thương cảm không thôi.

"Hoá ra là thế, vậy mà tôi cứ tưởng cô gái kia hiền lành thế nào chứ ai dè là giả tạo, cũng chỉ là người thứ ba đi cướp hôn phu của người khác"

"Loại người này bây giờ nhiều lắm, chúng ta ra đường cần phải cẩn thận hơn nếu không muốn gặp phải đồ đáng ghét này"

"Đứng rồi đó"

Bây giờ mọi lời chỉ trích lại chĩa về phía Phạm Ngọc Trâm

Phạm Ngọc Trâm bức tức trong lòng nhưng bên ngoài vẫn một dạng nhu nhược, run sợ, cô ta liền vừa chạy vừa khóc bỏ đi để tránh người ta chỉ trỏ mình.

Vương Hạo Nhiên nhìn cô một lúc rồi cũng chạy theo Phạm Ngọc Trâm

Thấy không còn gì mọi người cũng bỏ đi.

Còn cô thì vui vẻ vì dạy cho đôi cậu nam nữ kia một bài học rồi quay lại tính tiền chiếc vòng cổ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chu Minh Viễn

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sorry nng, từ bây giờ tên anh trai của nữ phụ từ Chu Văn Từ sẽ đổi thành Chu Minh Viễn nha!

Sau khi từ TTIM về Chu Kiều Nhi lại nổi hứng muốn đi ngắm hoa.

Đến nhà kính, cô bước vào và ngạc nhiên. Hoa ở đây trông phải nói là còn đẹp và rực rỡ hơn hoa hồng bên ngoài. Nhìn qua cũng có thể thấy hoa ở đây được tỉ mỉ chăm sóc rất cẩn thận. Bông nào cũng nở rộ và ngát hương thơm. Ai vào đây cũng sẽ cảm thấy không muốn ra, chỉ muốn đắm chìm vào trong biển hoa này.

Cô cảm thấy thật thư thái và thoải mái. Đến một chiếc ghế đá cô liền nằm xuống nghỉ ngơi và ngủ quên không hay biết.

Lúc sau có một người khác bước vào. Khi anh ta liếc qua thấy người thì rất bức mình bởi đây chính là nơi anh ta hay đến. Những bông hoa ở đây cũng chính một tay anh ta trồng và chăm sóc đã lâu. Đến ghế đá anh định mắng người đó một trận thì bỗng thất thần.

Nằm ở trên ghế đá là một cô gái đẹp như thiên thần. Tóc cô dài màu vàng kim, dưới ánh nắng làm cho nó càng rực rỡ hơn nữa. Khuôn mặt trắng hồng nõn nà cùng đôi môi căng mọng đỏ tự nhiên. Đôi má phúng phính ai nhìn vào cũng muốn bọ

thứ. Thân hình cô rất chuẩn, chỗ cần to thì to, chỗ cần nhỏ thì nhỏ.

Thật mỹ miều! Đó là điều đầu tiên anh ta nghĩ khi nhìn vào cô ấy.

Chu Kiều Nhi đã tình từ lâu, cô vốn là sát thủ nên nếu không nghe thấy tiếng bước chân vào đây thì cô đúng là phé vật. Mờ mắt ra ngồi đây cô nhìn vào người mới đến.

Anh ta có mái tóc màu bạch kim, khuôn mặt góc cạnh cùng đôi mắt màu xanh ngọc giống cô hẹp dài. Chiếc mũi cao dọc dừa và bạc môi mỏng quyến rũ. Anh ta mặc chiếc áo sơ mi màu đen để mở hai cúc áo đầu tiên phối với chiếc cà vạt màu trắng

ting. Chiếc quần tây dài màu đen và đôi giày da Gucci số lượng có hạn. Cô biết đây chính là anh trai của nguyên chủ và hiện tại cũng là anh trai cô-Chu Minh Viễn.

-Ca ca

-Ừ, em về từ khi nào thế?

-Em mới về sáng hôm nay ạ.

-Lần sau đừng làm ca ca lo thế biết chưa. Anh đã nhắc em bao lần rồi, tên Vương Hạo Nhiên đó có gì mà em phải luyến tiếc thế chứ, hần ta không yêu em cũng đừng bám lấy hần ta nữa chỉ làm khổ bản thân thôi.

-Ca à em đã suy nghĩ rồi, em không còn yêu hần ta nữa bây giờ bọn em chỉ là người dung nước là thôi, từ sau lần ngã xuống nước vừa rồi em đã nhìn thấu hần. Hần không đáng để em phải yêu nữa. Từ bây giờ em sẽ là một con người mới hoàn toàn!

-Thế thì tốt quá, em tự biết thế thì cha mẹ và ca ca cũng đỡ lo hơn.

-À ca ơi!

-Giữ hã em?

-Em muốn hủy hôn ước với hần được không ca, bây giờ em vẫn chưa muốn lấy chồng.

-Em nghĩ kĩ chưa?~ Như còn nghi ngờ Chu Minh Viễn hỏi lại

-Em hoàn toàn chắc chắn~ Lỗi cô nói rất kiên định

-Được rồi anh sẽ nói lại với cha mẹ.- Tầng đá đè nặng trong lòng anh bấy lâu nay cũng đã được gỡ bỏ. Không hiểu sao tận sâu trong lòng Chu Minh Viễn lại cảm thấy nhẹ nhõm và có một chút mong đợi mà anh không biết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đi học

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cộc cộc cộc

Tiếng gõ cửa vang lên làm Chu Kiều Nhi tỉnh giấc.

-Có chuyện gì ạ?

-Thưa tiểu thư phu nhân dạo tôi gọi người dậy xuống ăn sáng để đi học ạ.- Người giúp việc quy củ nói

-Tôi biết rồi

Sau mấy ngày nằm ở nhà dưỡng bệnh cô mới quyết định xin cha mẹ đi học. Mặc dù lúc đầu cha mẹ vẫn sợ cô còn yếu nên can ngăn nhưng vì cô cương quyết nên họ cũng đành chịu thua.

Chu Kiều Nhi vừa ngồi dậy đã gặp một cái rổ to. Đầu tóc thì bù xù như tổ quạ khuôn mặt vẫn còn đang ngái ngủ. Còn đâu dáng vẻ tiểu thư nữa chứ!-.-

Vscn xong cô mới vớ lấy bộ quần áo đồng phục được treo ở cửa tủ quần áo rồi mặc vào. Nhìn trong gương cô trầm trồ khen ngợi.

-Đẹp thật đó!

Bộ đồng phục được thiết kế với chiếc áo sơ mi trắng, bên ngực trái áo là huy hiệu trường được thêu tên của trường bằng chỉ vàng rất đẹp. Trên chiếc áo cô đeo cả vạt kẻ sọc caro màu đỏ lẫn với màu trắng và đen. Chiếc váy ngắn gần dài đến đầu gối cùng họa tiết với cả vạt khoe được đôi chân thon dài và trắng trẻo của Chu Kiều Nhi. Để mái tóc dài xoả tự nhiên chỉ kèm theo một cái băng rỏ màu xanh cổ định ở đỉnh đầu. (hình minh hoạ bên dưới)

Trông cô vừa năng động lại có phần dịu dàng xinh đẹp.

Đi xuống dưới nhà ai cũng nhìn cô. Cô không như mọi ngày ăn mặc hờ hang, trang điểm lòe loẹt mà để mặt mộc làm lộ rõ vẻ đẹp vốn có của cô hơn.

Ông bà Chu thấy cô thì rất mừng vì con gái đã thay đổi còn Chu Minh Viễn thì ngán ra một lúc rồi vội vàng che dấu đi điểm đó khả nghi trên mặt và cũng may là không ai thấy điều đó.

-Cha mẹ, ca ca sáng hảo! Cô cười tươi để lộ hàm răng trắng bóc cùng chiếc răng khểnh nhìn mọi người.

-Con gái sáng hảo!

-Em gái sáng hảo!

Cô ngồi ăn sáng xong thì Chu Minh Viễn đưa cô đi học

Trường cấp ba S là trường học đứng đầu thành phố A. Vào đây chỉ có thể là thiếu gia tiểu thư nhà giàu hoặc những học sinh vào nhờ học bổng. Trường này đã có lịch sử lâu đời nhưng vẫn nguy nga đẹp đẽ. Để phân biệt tầng lớp học sinh rất dễ. Trường định ra tiểu thư công tử tầng lớp thượng lưu thì ở cúc áo ở cổ tay màu vàng, tầng lớp trung lưu thì màu bạc còn hạ lưu màu đồng.

Nhìn xuống cổ tay cô thấy cúc áo màu vàng nhưng cô biết không ai trong trường này tôn trọng cô hết bởi cái xú danh háo sắc độc ác của nguyên chủ mà nữ chính mang lại.

-Em đi học tốt nha

-Anh cũng thế!

Tạm biệt Chu Minh Viễn xong cô bước xuống xe

Từ lúc đầu khi thấy chiếc audi đen đậu ở cổng trường mọi người đã để ý đến. Đến khi người trong xe bước ra học sinh mới lần lượt ồ lên.

"Ai mà đẹp dữ vậy?"

"Học sinh mới hả, trước đây chưa thấy bao giờ"

"Hình như cô ta là Chu Kiều Nhi đó"

"Thật hả? Sao nhìn khác quá vậy???"

Nghe những lời này cũng đã quá nhiều nên cô đi mà không màng chuyện xung quanh.

Đi lên lớp Chu Kiều Nhi mở cửa định bước vào thì chợt lùi ra sau năm bước.

Âm

Xô nước từ trên cánh cửa đổ ụp xuống mặt đất. Cũng may cô tránh kịp nếu không chắc giờ đã làm trò cười cho bọn họ rồi.

-Ai?/- Cô lếc qua cà lóp với ánh nhìn sắc bén.

-Kiều Nhi cậu có sao không?/- Nữ chủ chạy ra giả vờ lo lắng cho cô nhưng ở góc độ người khác không nhìn thấy thì cười mỉa nhìn cô

-Tôi không cần loại người giả tạo như cô quan tâm, thật kinh tởm mà!

-Cậu nói vậy là sao chứ?/- Phạm Ngọc Trâm nhìn cô mắt long lanh đầy nước chọc người thương tiếc.

-Sao cô dám nói vậy với nữ thần của chúng tôi chứ? Cô ấy chỉ là muốn giúp đỡ cô thôi mà. Cô thật quá độc ác!/- Một cô gái mặt đầy tàn nhang nói

-Tôi độc ác sao? Thế ai là người để xô nước ở đây chứ, đừng tưởng tôi không thấy cô vừa để đây rồi vội chạy đi.

-Cô...-Ả lúng túng

-Làm sao? Nói trắng tim đen rồi à?

Cô à không có gì để nói bèn vung tay lên định tát cô.

Chát!

Tiếng đánh nghe thật chói tai nhưng người bị đánh không phải là Chu Kiều Nhi mà là cô á kia

Quay lại 5s trước:

Khi bàn tay cô ta sắp hạ xuống mặt Chu Kiều Nhi thì cô nhanh như cắt vịn tay cô ta ra đằng sau rồi tát một cái thật mạnh vào mặt á

Khuôn mặt cô á giờ in rõ năm ngón tay màu đỏ thật chói mắt. Hình như cô nơi còn bắt đầu rỉ máu.

Mọi người trở mặt kinh ngạc một hồi lâu rồi mới hồi thần lại.

"Chuyện gì vừa xảy ra vậy???"

"Người bị đánh sao giờ chuyển thành Trịnh Mạc Ly rồi?"(cô gái vừa bị đánh)

-Lần sau đừng đụng tới tôi không thì không có chuyện nhẹ như hôm nay đâu. Cô cố tình nói to để cả lớp nghe rõ rồi thản nhiên đi xuống cuối lớp nằm gục xuống bàn ngủ

Cô ta là ai vậy? Đó là điều mà ai cũng đang tự hỏi bản thân vì Chu Kiều Nhi mà mọi người biết vốn là một người háo sắc, vô dụng nhưng sao bây giờ lại khác quá vậy???

Ps: hơn 1000 từ rồi ^^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vĩ Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Người bạn đầu tiên

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tan học Chu Kiều Nhi đứng chờ Chu Minh Viễn ở trước cổng trường.

-A!Cứu tôi với

Bỗng cô thấp thoáng thấy một cô gái bị bọn người cao lớn dẫn đi. Cô cũng không định xen vào nhưng lại thấy chán vì Chu Minh Viễn vẫn chưa đến nên đi theo bọn họ vào một con hẻm nhỏ

-Đưa tiền ra đây không tao giết.- Một tên cao to nói.

-Làm ơn hãy tha cho tôi đi, tiền này tôi không thể đưa mấy anh được.- Cô gái run sợ van nài

-Vậy thì đừng trách bọn ta không nương tay!/- Nói rồi một tên khác định xông lên.

-Dừng tay!

Bọn người đó nghe tiếng nói thì quay đầu lại nhìn Chu Kiều Nhi

-Cô em là ai mà bắt bọn này phải dừng lại chứ, đừng có xen vào nếu không đừng trách bọn ta không thương hoa tiếc ngọc.

-Ta nói mau thả cô gái đó ra!

-Im mồm.- Một tên đi lên định bắt lấy cô thì mấy giây sau đã bị Chu Kiều Nhi cho đo đát.

-Sao có thể???- Mấy tên đó có vẻ sợ hãi.

-Chúng ta nhiều người hơn. Cô ta chỉ là con gái chân yếu tay mềm thì cần gì phải sợ chứ.- Tên cầm đầu nói

Nghe vậy bọn kia cũng tự tin hơn và xông lên một lượt.

Bốp!Bính! Chát!

Tiếng đánh nhau vang lên và kết quả Chu Kiều Nhi không bị làm sao còn bọn côn đồ người bị gãy tay người bị gãy chân. Nói chung là không mấy lành lặn gương đầy chạy thực mạng

-Bạn không sao chứ?- Cô gái vừa nãy hỏi.

Nhìn lên cô thấy một cô gái có vẻ ngoài rất hiền lành.

-Mình không sao.- Nói rồi cô định bỏ đi thì cô gái đó gọi lại

-Nhĩ ời cho mình hỏi

-Sao cậu biết tên tôi?

-Mình học cùng lớp với cậu mà cậu không biết sao?

-Vâng ả?- Cô gái đầu ngai ngừng nói. Điều này không thể trách cô được bởi cái xú danh của cô nên ai cũng muốn tránh xa và không nguyện làm quen với cô

-mình là Cao Thuý Anh. Chúng ta có thể làm bạn được không? Cao Thuý Anh ánh mắt mong chờ

-Tất nhiên rồi!- Nhìn cô gái này không có vẻ gì là nói dối cô liền đồng ý, dù sao có thêm bạn thì cũng có mất miếng thịt nào đâu

Về đến trường cũng vừa lúc Chu Minh Viễn lái xe đến.

-Em đợi lâu chưa?

-Tất nhiên là lâu rồi, anh làm gì mà bắt em phải đợi từ nãy tới giờ vậy hả???- Cô phồng má tròn mắt nhìn anh.

-À là công ty có chút chuyện phải xử lý gấp nên cho anh xin lỗi.- Anh buồn cười nhìn cô. Trông cô thật đáng yêu mà!

-Không có lần sau nghe chưa!

-Tuân lệnh công chúa.- Anh vui vẻ mỉm cười

Ngày hôm sau đi học vừa bước vào cửa lớp cô liền bị một vòng tay nhỏ bé ôm lấy.

-Chào buổi sáng Kiều Nhi!- Cao Thuý Anh tươi cười nhìn cô.

-Chào buổi sáng Thuý Anh!- Cô cũng cười chào lại

-Các em ôn định lớp nào!- Cô giáo bước vào nói

-Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới.- Cô giáo nói xong thì một chàng trai bước vào lớp.

-Chào mọi người mình là Hoàng Chấn Phong, mình mới chuyển đến đây học mong mọi người chiếu cố!

"Soái ca cuối cùng cũng vào lớp mình rồi!" nữ sinh a

"Đẹp trai quá đi!" Nữ sinh b

"Hắn ta chỉ được cái vẻ ngoài thôi chứ chả qua cũng chỉ là loại không nỡ!" nam sinh a

"Đứng rồi đó" nam sinh b

Hoàng Chấn Phong là một người rất đẹp trai, mái tóc màu bạc cùng đôi mắt màu xám tro. Anh ta toát lên vẻ hiền hoà nhưng cũng lại có một chút xa cách khiến các nữ sinh chỉ có thể nhìn chứ không dám lại gần.

Hoàng Chấn Phong liếc nhìn khắp cả lớp rồi chợt dừng lại trước Chu Kiều Nhi.

"Sao cô ta không nhìn mình như mấy đứa con gái khác?"

-Cô ơi cho em ngồi ở bàn kia được không ạ?

-Tất cả học sinh nhìn qua thì thấy Hoàng Chấn Phong đang chỉ về phía Chu Kiều Nhi.

"Ngồi cạnh cô ta sao?" Phạm Ngọc Trâm buồn bực.

-Chào bạn!- Hoàng Chấn Phong thân thiện nói

...- Chu Kiều Nhi vẫn lặng im đọc sách, khi nhìn thấy Hoàng Chấn Phong bước vào cô đã biết hắn ta chủ phái loại tốt lành gì bởi sâu trong ánh mắt của anh ta che giấu sự gian xảo rất kĩ. Và khi nghe hắn ta muốn ngồi cạnh cô thì cô cũng không thích nhưng cũng trỗi nói nên nếu hắn không đụng đến cô thì cô cũng làm ra vẻ không biết hắn.

Nhìn thấy Chu Kiều Nhi không doái hoài gì đến lời hắn nói thì hắn cũng không bực tức mà lại nhủ thầm

"Cô gái này thật đặc biệt"

Cầu cmt

Cầu vote

Cầu view

Cầu follow

☐☐♥☐

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Bữa tiệc trưởng thành

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Em có biết hôm nay là ngày gì không?- Chu Minh Viễn vừa lái xe vừa hỏi Chu Kiều Nhi

-Ngày quốc tế thiếu nhi à?- Cô ngạc nhiên không biết gì hỏi lại

-Con bé ngốc này, hôm nay là sinh nhật tròn 18 tuổi của em đó, thế mà cũng không nhớ à?- Anh cười trêu cô.

-Thật á???- Sinh nhật của cô đâu tất nhiên là cô không nhớ rồi

-Tối nay nhà chúng ta sẽ tổ chức bữa tiệc trưởng thành cho em đó, về chuẩn bị đi

-Rắc rối vậy? Chỉ là sinh nhật thôi mà cần gì phải mời khách đến.

-Đó là truyền thống lâu đời của nhà chúng ta rồi mà, không làm sao được

-----kết thúc hồi tưởng-----

"Đó chính là lý do vì sao mình phải ở đây để chọn mua đầm với Thủy Anh"có khúc rờn trong lòng T-T

-Kiều Nhi cậu thấy cái váy này được không?- Cao Thủy Anh cao hứng hỏi cô.

-Được đấy, cậu mặc cái váy đó đến dự tiệc mình đi.

-Còn cậu thì sao? Tìm được cái nào ưng ý chưa?

-Cái nào mà chả được.- Cô không quan tâm nói

-Cái con này, cậu là gái hay trai vậy??? Thôi được rồi, đã đến lúc mình ra tay, mình sẽ biến cậu thành một cô công chúa đẹp nhất đêm nay!- Mắt Cao Thủy Anh toả sáng nói.

-Trời ạ!- Cô thờ dãi

Buổi tối ở Chu gia

Từng tốp xe nườm nượp đi vào cổng chính. Xe nào cũng là xe đắt tiền và quý hiếm. Không nhìn người đi ra cũng biết toàn là các vị khách quý của các tập đoàn nổi tiếng trong mọi lĩnh vực hoặc thương gia giàu có.

Bên trong Chu gia được trang trí rất sang trọng, nói là bữa tiệc trưởng thành nhưng đến đây rất đông người, thậm chí còn có một số cánh nhà báo đến để rình tin tức mới.

Gần sát giờ khai tiệc, Vương thị, Cao thị, Vũ thị và Hoàng thị mới đến.

Mọi người nhìn ra cửa, nhất là những chị em phụ nữ đều thét lên:

-ĐẸP TRAI QUÁ ĐI!!!

Ngoài cửa bước vào lần lượt là Vương thị, Cao thị, Hoàng thị và Vũ thị.

Vương Hạo Nhiên bước vào, anh ta mặc một lễ phục màu đỏ rượu và để kiểu tóc mop rất hợp mood, đang khoác tay anh ta là Phạm Ngọc Trâm. Hôm nay cô ta diện một chiếc váy màu trắng rất kín đáo, cổ tròn tay dài, chiếc váy được thiết kế với 3 lớp ren váy có họa tiết hoa trắng dài quá gối và đôi giày cao gót cùng màu. Mái tóc dài đến lưng để xoả tự nhiên, xoắn nhẹ ở phần đuôi, mái thưa để lệch sang một bên.(hình bên dưới). Phạm Ngọc Trâm chỉ trang điểm một lớp nhẹ.

Cô ta dù khuôn mặt chỉ gọi là thanh tú nhưng ai nhìn vào cũng thấy Phạm Ngọc Trâm rất trong sáng và lương thiện. Trông hai người thật xứng đôi.

Đi đằng sau là hai anh em nhà Cao. Cô em gái Cao Thủy Anh mặc một chiếc váy xanh dài. Có 3 dải thắt lưng màu vàng giữa eo. Mái tóc Cao Thủy Anh để xoả buông thõng sau lưng. Trên tay phải cầm một cái túi da đắt tiền màu đen. Đính kèm là đôi khuyên tai bạc và chiếc vòng tay bằng vàng bên tay phải.

Anh trai Cao Chí Khang(nam 9 mới)mới từ nước ngoài về có mái tóc màu vàng và đôi mắt xanh dương, làn da màu đồng rám nắng và cũng là một soái ca! Anh ta mặc bộ lễ phục màu xanh nhạt và cắt tóc kiểu undercut.

Tiếp theo là Hoàng Chấn Phong(chương 6) mặt bộ lễ phục màu xám tro và tóc vuốt ngược ra đằng sau trông thật yêu nghiệt.

Đi cuối cùng là Vũ Đình Thiện(nam 9 mới): tổng giám đốc của tập đoàn Vũ thị lớn mạnh nhất nhì trong nước về phương diện kinh tế. Vũ Đình Thiện là cô nhi từ khi sinh ra. Anh ta đã một mình gây dựng được tập đoàn hùng mạnh như bây giờ lại còn đẹp trai nên cũng là mục tiêu của các cô gái. Anh có đôi mắt màu tím cùng màu với mái tóc. Bộ lễ phục anh mặc có màu đen rất chín chu.

-Chào các ngài, tôi là Chu Minh Viễn, anh trai của Kiều Như.

Hôm nay anh mặc một bộ tây phục trắng rất lịch sự cùng mái tóc cắt tỉa gọn gàng.

Nhìn nam tài nữ sắc đi chung với nhau, khiến những người ở đây cảm thấy may mắn vì được mời.

Phạm Ngọc Trâm là người bị phái nữ ghét nhất ở đây bởi cô ta được khoác tay và đi cùng với các nam thần. Nếu ánh mắt có thể giết được người thì chắc cô ta đã chết hàng ngàn lần.

Cầu follow

Cầu view

Cầu vote

Cầu cmt

☐☐♥☐

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 8: Thiên thần sa ngã

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Vừa đọc truyện vừa nghe nhạc ở đầu chương nha nng^^

Cuối cùng cũng đến giờ khai tiệc, cha Chu lên phát biểu:

-Hôm nay cảm ơn mọi người đã đến dự bữa tiệc trưởng thành của con gái tôi và tôi rất biết ơn điều đó. Bây giờ con bé sẽ phát biểu vài lời.

Mọi người xôn xao, cố gắng tìm kiếm tiểu thư Chu.

Bỗng nhiên tất cả đèn trong Chu gia tắt rụp. Mọi người còn đang không hiểu chuyện gì đang xảy ra thì đèn chiếu vào giữa cầu thang. Tại đó một cô gái thong thả bước từng bước xuống. Mọi người nhìn theo phía ánh sáng và lặng im.

Cô gái đó là thiên thần hay sao?

Không. Chính xác là thiên thần sa ngã mới đúng.

Chu Kiều Nhi hôm nay rất đẹp!

Cô mặc chiếc váy màu đỏ trẻ vai có thể thấy rõ thân hình chuẩn chữ S, để lộ đôi chân dài trắng nõn nà. Tóc cô túm gọn ra đằng sau gáy, hiện ra cần cổ thon dài trắng ngần. Mặt không trang điểm gì nhiều chỉ đánh một lớp son màu đỏ. Hàng mi dài lay nhẹ mỗi khi cô chớp mắt trông thật sinh động. Nhìn cô vừa đáng yêu lại vừa quyến rũ và niềng khí chất thanh cao lạnh lùng của cô đã hon hấn tất cả các cô gái ở đây rồi.

Phạm Ngọc Trâm nhìn mà tức đỏ mắt." Tại sao cô ta cái gì cũng hơn mình chứ???" Trong phút chốc á không còn giữ được vẻ trong sáng của mình nữa. Và điều đó vô tình đã lọt vào mắt của một người..

Mọi người bắt đầu xì xào bàn tán

"Đó là tiểu thư Chu Kiều Nhi sao???"

"Người này là giả đúng không? Tôi nghe nói cô ta rất xấu xí lại hám trai mà?"

"Thật không thể tin nổi!"

Mặc kệ lời bàn tán xung quanh, cô coi như không có chuyện gì bước lên sân khấu.

-Chào mọi người, tôi là nhĩ tiểu thư Chu Kiều Nhi của Chu thị. Mong mọi người chiếu cố. Bây giờ xin mời tận hưởng bữa tiệc. Lời nói trong trẻo phát ra làm bao nhiêu con người ở đây chìm vào trong đó và tất nhiên cũng không thể thiếu một số người nào đó.

Buổi tiệc thật nhàn chán, cô liền cầm ly rượu vang bước ra ngoài sân.

Ở sau khuôn viên Chu gia có 2 cái cây cổ thụ rất lớn. Nhưng khổ nỗi nó chỉ được dùng như cái cột để treo xích đu.

Ngồi lên xích đu cô thảnh thò nhìn lên trời. Mãn đêm buổi tối thật đẹp, bây giờ trên trời đầy sao và gió thổi nhẹ nhàng lay động lá cành hết như đêm hôm đó vậy. Trong lòng cô lại man mác nỗi buồn, miệng cô chợt cất tiếng hát:

Come up to meet you, tell you I'm sorry

You don't know how lovely you are

I had to find you

Tell you I need you

Tell you I set you apart

Tell me your secrets

And ask me your questions

Oh, let's go back to the start

Running in circles

Coming up tails

Heads on a science apart

Nobody said it was easy

It's such a shame for us to part
Nobody said it was easy
No one ever said it would be this hard
Oh, take me back to the start
I was just guessing
At numbers and figures
Pulling the puzzles apart
Questions of science
Science and progress
Do not speak as loud as my heart
Tell me you love me
Come back and haunt me
Oh, and I rush to the start
Running in circles
Chasing our tails
Coming back as we are
Nobody said it was easy
Oh, it's such a shame for us to part
Nobody said it was easy
No one ever said it would be so hard
I'm going back to the start

Nguồn:The Scientist-Corinne Bailey Rae

Đây là bài hát yêu thích của cô ở kiếp trước, cô có thói quen cứ buồn là lại ngâm lời bài hát này.

-Em có chuyện gì muốn tâm sự sao?

Cô quay lại nhìn nói:

-Thế thì liên quan gì đến anh chứ Vương Hạo Nhiên?

-Tôi là hôn phu của em thì hỏi có sao chứ?

-Thật nực cười, tôi nhớ là tôi đã huỷ hôn với anh rồi mà, anh đừng có ăn nói bậy bạ.- Cô cười mỉa mai Vương Hạo Nhiên

-Em...-lòng hẫc cảm thấy như đã đánh mất một điều gì đó rất quan trọng

-Nếu em nghĩ muốn lật niềm buộc chặt với tôi thì xin chúc mừng, em thành công rồi đó. Bây giờ gia đình chúng ta có thể bàn lại chuyện hôn ước.

-Anh bị ngu hay là già điếc vậy?

-Lời nói nào của tôi nói muốn quay lại với anh chứ? Anh bị ảo tưởng hơi quá rồi đấy.- Nói rồi cô định bỏ đi thì bị một bàn tay kéo lại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tính kế

Tình cảnh già trẻ, i lộn trai gái nằm đè lên nhau trên bãi cỏ thật buồn cười.

Kì lạ là không phải trai đè gái mà là gái đè trai.

Nhìn khuôn mặt phóng đại của Vương Hạo Nhiên cô thấy thật chướng mắt.

-Bỏ tay ra.- Không phải vì cô không muốn đứng dậy mà Vương Hạo Nhiên đã vòng hai tay qua người cô rất chặt.

-Hôn thì anh sẽ tha.- Vương Hạo Nhiên bi ối nói.

-Được thôi.- Cô gian xảo cười

Vương Hạo Nhiên tự động nhắm mắt lại, chuẩn bị hưởng thụ nụ hôn của mỹ nữ.

Khí mỗi hai người chỉ còn cách 5mm là chạm nhau thì

-Á

-Đáng đời, đã bảo thả rồi mà không nghe.

-Em độc ác thật đó!- Vương Hạo Nhiên lặn qua lại, đau khổ ôm bộ phận giữa hai chân nói

-Tạm biệt.- Chu Kiều Nhi vừa đi vừa vẫy tay

-Thú vị thật đó.

Vũ Đình Thiện từ xa liếc nhìn Chu Kiều Nhi.

Tại một căn biệt thự ở ngoại ô

Trong một căn phòng, có một người đàn ông đang nằm ngù trên chiếc giường kingsize. Khuôn mặt anh ta rất đẹp nhưng lại tái nhợt, mang dáng vẻ của người sắp chết. Hơi thở anh ta yếu dần rồi mất hẳn.

Bỗng nhiên anh ta mờ mắt thật to. Bật dậy người đó liên tục thở dốc và nhìn xung quanh. Lúc sau bình tĩnh lại, anh liền nghỉ ngơi

-Mình đang ở đâu đây???

Bỗng nhiên một lượng lớn trí nhớ ủa vào não anh khiến anh phải nhũn chặt mày.

-Mình đã xuyên không!

Người đàn ông này chính là Tịch Sĩ Thần- ông trùm đứng đầu hắc bang của kiếp trước nhưng hiện giờ xuyên qua là Trương Duy Khoa-tổng tài của công ty đứng đầu thế giới về thiết kế trang sức, sản phẩm nào của công ty này chỉ cần có mặt trên thị trường là liền bán hết sạch trong vòng mấy tiếng nên nổi tiếng là quý hiếm, ít người mua được.

-Cũng hay đó chứ.- Tịch Sĩ Thần tán thưởng

-Thật sự mình rất nhớ cô ấy!- Anh ta nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trong một góc tối của con hẻm

-Cô muốn có anh ấy không?- Một giọng trong trẻo của con gái vang lên

-Tất nhiên là có, nhưng điều đó thì liên quan gì đến cô chứ? Tại sao lại hẹn tôi ra đây, tôi không rành để nói chuyện phiếm với cô đâu.- Một cô gái khác mặc chiếc váy đen đứng đối diện cô về nhàm chán nói

-Chờ đã!

-Chuyện gì nữa vậy?

-Nếu cô muốn tôi có thể giúp cô

Trầm ngâm một lúc cô gái váy đen đáp lại

-Được rồi, cô muốn gì?

-Không có gì hết, cha của tôi cũng được lợi từ việc này thôi, cô cứ yên tâm, mục tiêu của tôi không phải Cao Chí Khang(anh trai của Cao Thuý Anh) mà là cô ta- Chu Kiều Nhi

Người đang nói câu đó chính là Phạm Ngọc Trâm-nữ chính của chúng ta. Và người con gái kia là Tô Tuệ Như-vợ chưa cưới của Cao Chí Khang.

-Tại sao cô muốn xử lí cô ta?- Tô Tuệ Như nghi ngờ hỏi

-Cô không cần biết, không liên quan đến cô.

-Nếu cô không nói thì sao tôi có thể tin tưởng cô được?

Phạm Ngọc Trâm nghiêng răng, lườm Tô Tuệ Như rồi kể

-À là chuyện ngại vật của tôi, tôi không đáp đả thì à sẽ quyền rũ tất cả người đàn ông mà bấy lâu nay tôi đã vất vả có được

-Cô đúng là một con *****! Tô Tuệ Như nhếch mép cười nhìn Phạm Ngọc Trâm

-Thì làm sao chứ? Nếu không làm thế thì sao tôi có thể được như ngày hôm nay? Tôi thật sự rất ghét cảnh phải nhìn sắc mặt người khác mà sống. Sống như thế thì thả chết đi còn hơn. Giống y hệt bà già nhà tôi vậy, lúc trước bà ta mỗi tôi đều dắt trai về nhà, hôm nào cũng là một người khác. Tôi đến bây giờ còn chẳng biết cha mình là ai nữa là. Cuối cùng bà ta vì nghiện nặng quá đã bán tôi cho một ông già nhà giàu. Để ngày qua ngày tôi bị đánh đập, chứi rủa chửi khác gì con hầu.- Đến đây Phạm Ngọc Trâm nhếch mép cười.

-May thay tôi trốn thoát được và lợi dụng Chu Kiều Nhi làm bàn đạp để tiến lên. Nhưng không ngờ cô ta đã thay đổi, mưu kế hơn trước rất nhiều. Thật sự như biến thành người khác vậy!- Cô ta vừa suy nghĩ lại càng tức điên hơn.

-Cô thật sự muốn giết cô ta sao?

-Sao không chứ? Thế càng dễ cho tôi hơn. Và cha phải cô cũng thấy Cao Chí Khang nhìn cô ta suốt buổi tiệc sao?

-Vậy thì...chúc hợp tác thành công

Hai người vừa bắt tay nhau vừa bàn về kế hoạch rồi mới quay lại bữa tiệc

Đêm còn dài!

Cầu follow

Cầu view

Cầu vote

Cầu comment

☐☐♥☐

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Quá khứ Tịch Sĩ Thần

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Tôi nên làm gì để báo đáp ơn cứu mạng của anh?- Trần Lệ Băng hỏi

(kiếp trước của Trần Lệ Băng)

-Làm ám vệ của tôi.- Tôi lạnh lùng nói

(Tịch Sĩ Thần kiếp trước)

Mấy tháng sau

Aaaaaaaaaaaaaa

Tiếng sét bao trùm cả một vùng trời.

-Mau trốn đi, Black Rose đến kia!- Một đám người thi nhau bỏ chạy (biệt danh của Trần Lê Băng)

Xoẹt xoẹt

Trong chớp lát, xác hàng trăm người chồng chất lên nhau, mùi máu xộc ra khắp nơi, nơi này bây giờ trông thật giống địa ngục trần gian mà những người đã chết kia sẽ không có cơ hội sống lại để kể cho người khác nghe về khuôn mặt thật của Trần Lê Băng. Từ đó đã tạo nên truyền thuyết Black Rose-con quỷ tàn bạo và khát máu nhất giới sát thủ.

-Chủ nhân, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ.

-Tốt lắm, giờ về đi, bao giờ có nhiệm vụ mới ta sẽ gọi cho ngươi.

-Vâng chủ nhân.

-Thần ca, anh đã định ra ngày đính hôn chưa?~ Lâm Ánh Yên hỏi

Lâm Ánh Yên là bạn gái kiếp trước của tôi, tôi gặp cô ta trong một lần trên đường đến điểm hẹn mua bán vũ khí ngầm. Lúc đó tôi thật sự ngu ngốc khi nghĩ cô ta lương thiện, thanh khiết.

Lâm Ánh Yên

-Làm ơn cho tôi lên xe

-Thưa ngài, có một cô gái chặn xe của chúng ta, tôi có nên đuổi cô ta đi không?

-Nhanh lên chút, chúng ta sắp muộn giờ rồi.

-Vâng thưa ngài

Một lúc sau

Bộp bộp bộp

Nghe thấy tiếng đập cửa, tôi nhìn lên thì thấy một cô gái tóc tai rối bù, chiếc váy màu trắng rách rưới nhiều chỗ có vẻ đã phai màu. Trông thật nhếch nhác, nhưng bù lại cô ta có một vẻ đẹp rất trong sáng, thánh thiện mà tôi chưa từng thấy qua, trái tim như đập rộn lên. Cô ta dùng ánh mắt mong đợi, cầu xin nhìn tôi

-Làm ơn cho tôi lên xe.- Lâm Ánh Yên đập cửa mạnh hơn.

Bỗng từ đâu xuất hiện một đám người chạy tới chỗ cô ta.

-Con kia, đừng có nghĩ trốn thoát được bọn ta.

Rồi họ túm lấy Lâm Ánh Yên định kéo đi

-Khoan đã!

Tôi không hiểu sao lúc đó mình lại cứu cô ta, có thể bởi vì khuôn mặt đó rất giống người em gái đã mất của mình?

-Giữ nữa?- Một tên có vẻ hung dữ nói

-Giao cô ta cho tôi.

-Muốn cô ta? Được thôi, hãy trả 1 tỉ tiền mặt cho chúng tôi

-Đưa tiền cho họ đi

Một vệ sĩ đi lên ném hai chiếc vali to đựng đầy tiền mặt.

Bọn người kia thấy tiền thì mắt sáng lên, vội cầm lấy vali rồi chạy mất.

-Cảm...Cảm ơn đã cứu tôi.

-Không có gì, mau lên xe đi.

Lâm Ánh Yên nói cô ta là con gái của một cặp vợ chồng nhà nghèo, vì đói quá nên họ đã bán cô ta đi và may mắn là cô ta trốn thoát được.

Lúc đó tôi cũng không để ý trong ánh mắt Lâm Ánh Yên có phần gian xảo bèn tin tưởng mà không nghi ngờ.

Mấy hôm sau

-Chủ nhân, tôi có chuyện muốn nói.

-Có chuyện gì?

-...về cô gái Lâm Ánh Yên đó

-Nói đi

-Cô ta... Không phải người tốt lành gì, xin chủ nhân hãy đuổi cô ta đi để tránh mang lại hậu quả không đáng xảy ra.

-Im mồm

-Nhưng...

-Không nhưng gì hết. Đi ra ngoài!

Tôi thật hối hận vì đã không nghe lời cô ấy.

Hai năm sau

-Tại sao chủ nhân không nghe tôi chứ? Tôi nói đều là thật mà. Chính cô ta mới là người báo thông tin đó cho chúng

-Cô còn ngây biện. Bằng chứng rành rành ra như thế mà còn cãi được.

-Tôi đã ở bên chủ nhân bao lâu nay, chẳng lẽ chưa một lần nào ngài tin tưởng tôi???

-Nếu cô có gan tự bắn mình thì có lẽ tôi sẽ tin.

-...Được, nhưng... tôi chỉ muốn nói với chủ nhân một câu cuối này thôi.

-Nói

-Em yêu anh

Nghe câu nói đó, không hiểu sao tôi có một cảm xúc thật khác lạ, trái tim tôi cảm thấy như sắp mất điều gì đó.

-Chờ đã!

Pằng

Trần Lệ Băng ngã xuống đất. Máu từ người chảy ra lênh láng như trái tim cô, đã vỡ nát thành từng mảnh

Vĩnh biệt, người em yêu.

-Không!!!

Định chạy đến bên cô ấy nhưng Lâm Ánh Yên nín giữ anh lại. Thăm nghĩ mình chỉ là tiếc vì đã mất một ám vệ xuất sắc thôi.

Gọi người xử lí cái xác rồi ôm Lâm Ánh Yên bỏ đi.

Không biết vì sao, tôi càng ngày càng xa cách với Lâm Ánh Yên. Một hôm, tôi vô tình nghe được cuộc gọi của cô ta với một người nào đó

-Anh à, Trần Lệ Băng cô ta đã tự sát rồi.

-Tích Sĩ Trần hẳn ta thật ngu ngốc mà. Lừa hắn rất dễ dàng. Hắn không nhận ra là em đã giả trang có ta rồi đi báo cáo thông tin cho anh đầu. Anh yên tâm, sớm muộn gì Lâm thị chúng ta cũng sẽ lật đổ Tịch thị thôi.

-Hoá ra cô mới là gián điệp!

Lâm Ánh Yên giật mình, hoảng sợ quay ra đằng sau

-Anh ở đây từ khi nào vậy???

-Từ đầu khi cô gọi tên đó rồi.

-Em xin anh, hãy tha cho em lần này đi, em sẽ không lừa dối anh nữa đâu.

-Người đâu?

-Có chuyện gì không chủ nhân?

-Đưa cô ta vào căn phòng Đỏ rồi cho mấy chục người chăm sóc cô ta thật tốt

-Nhưng mà....

Ai chả biết căn phòng Đỏ mà Tịch Sĩ Thần nói là nơi đáng sợ thế nào chứ? Đã vào đó thì không ai có thể lành lặn mà đi ra.

-Hay là anh muốn thay cô ta vào đó?

-Không thừa ngài, tôi không có ý đó, tôi làm ngay đây ạ.

Lâm Ánh Yên hết hoảng, cầu xin Tịch Sĩ Thần đến khăn cà cỗ nhưng không kịp nữa rồi

Cuối cùng thì mình đã biết cảm giác trống trải đó là sao.

Nhiều năm trôi qua anh lao đầu vào giết chóc để quên cô ấy. Nhưng thật khó khăn. Cứ mỗi khi anh rảnh rỗi là nỗi nhớ cô lại ùa về. Rồi một hôm khi không để ý, anh bị một tên đâm lên. Nhìn lên bầu trời cao, anh như trút bỏ được gánh nặng, nói

-Anh đến với em đây, Băng Băng, liệu anh chết em có tha thứ cho anh không?

Đáng tiếc không gian lặng im, không một người trả lời và cũng không ai thềm nghe anh nói

Cầu follow

Cầu view

Cầu vote

Cầu comment

☺ ☹ ☹ ☹

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: #x27;con chó#x27; đáng ghét

Hôm sau

-Con đi học đây ạ!

-Đi học vui vẻ nhé con.- Mẹ Chu tươi cười

-Con chào mẹ

-Ừ

-Anh chờ em đến đây được rồi.

-Sao vậy? Chu Minh Viễn hỏi Chu Kiều Nhi

-Bỗng nhiên em nổi hứng muốn đi bộ thôi.

-Con bé này lạ thật, thôi được rồi, cũng đỡ tốn xăng của anh.- Chu Minh Viễn cười

-Hừ, không quan tâm tới anh nữa.- Chu Kiều Nhi quay phắt đi.

-Này này anh đùa thôi mà.- Anh hết hoảng.

-Kệ anh, em đi đây

-Cứng đầu thật mà.- Chu Minh Viễn vừa thở dài vừa lắc đầu

Chu Kiều Nhi đi trên đường, bực tức nghĩ lại lời con bạn thân nói

-Kiều Nhi à.

-Hừ?

-Hình như cậu béo lên rồi đó. Cái mặt tròn hơn kia.

-Thật á???

-Không, mình đùa thôi.- Cao Thủy Anh cười lên ra đất

-Cậu dám!!! Xem mình trừng phạt cậu đây.

Thế là một màn đuổi bắt kéo dài suốt 1 tiếng

Trở lại hiện tại

-Hừ, cũng tại vì vẫn ám ảnh câu nói đó mà mình phải khổ thế này đây.

Bỗng nhiên một đám người đứng chặn trước mặt cô

-Đại ca, là con bé đó đó!

Ngước đầu lên, cô thấy bọn côn đồ lần trước ức hiếp Thủy Anh, không ngờ bọn chúng lại còn dẫn thêm người tới gây chuyện với cô

-Muốn bị nặng hơn lần trước hay sao?- Mặt cô đen lại, dằng dằng sát khí nổi.

Bọn chúng có vẻ hơi run sợ nhưng sự nhỡ ra mình bây giờ dẫn tới gấp ba lần người hôm đó, việc gì phải kiêng dè cô à chứ thì tinh thần phấn chấn, hăng hái hơn rất nhiều.

-Được rồi, ta sẽ giúp các người xử lí cô á.- Tên trùm bĩ ỏi cười

Vì vẫn đang bực tức mà trước mặt lại có người cho mình xả giận, tội gì không đánh chứ, nhưng đến lúc cô chuẩn bị xông lên thì có một con gió, à không là một người nào đó vọt lên trước cô rồi sau một lúc đã xử lí hết toàn bộ bọn người kia

Chu Kiều Nhi đứng đờ người, chưa kịp tiêu hoá hết mọi chuyện vừa xảy ra.

Người đó phất phui tay rồi quay lại cười tươi với cô nói:

-Không cần cảm ơn tôi đâu.

Nhìn cái bản mặt của hần ta, cô chỉ muốn đấm cho hần vài phát thật mạnh cho đỡ chướng mắt và đúng thật, cô đã làm vậy.

-Chết đi thằng kia, dám cướp con mồi của bà à!!!

Á

-Cô bị điên à??? Tôi vừa cứu mạng cô đó.

-Ai cần người giúp chứ, con mắt nào của người thấy ta đang cần sự trợ giúp của người khác hả???- Vừa nói cô vừa đấm đá khắp người hần.

-Huhu, tôi biết lỗi rồi mà, đừng đánh nữa.- Anh ta nhếch nhác cầu xin

-Câm mồm, người phá hỏng chuyện của ta thì phải ở đây một lúc để ta đấm xong mới được đi

Và thế là một lúc của Chu Kiều Nhi là gần 2 tiếng.

Xong, cô phui quần áo thoải mái bỏ đi mất dạng. Còn người kia thì thân tàn ma dại cổ lết xác nhưng không được.

Trường học

-Chu Kiều Nhi, sao giờ này em mới đến hả???

-Em không may gặp phải một "con chó" đáng ghét ạ

-Đừng viện lí do vớ vẩn nữa, thôi vào chỗ ngồi đi.

-Vâng ạ.

Bước vào chỗ ngồi giống như mọi khi cô lại nằm gục xuống bàn rồi ngủ.

Thầy giáo đang giảng bài, thấy thế thì bực mình gọi

-Chu Kiều Nhi em có nghe tôi giảng không hả???

Nhìn cô không trả lời, vẫn im ắng bèn tức giận nói:

-Lên giải bài toán này cho tôi, đúng thì tiết nào của tôi trò thích ngủ bao lâu cũng được, tôi không quản còn nếu không, dọn tất cả các nhà vệ sinh của trường cho tôi, làm sạch không sót một ô gạch nào.

Nghe thấy thế cô mới bật dậy thông thả bước đến trước bảng, cầm viên phấn rồi nhanh nhẹn viết.

"Cô ta còn lâu mới giải được, thật ngu ngốc mà"

"Đúng đó"

Phía dưới cả lớp, bao gồm nữ chính Phạm Ngọc Trâm cười thầm

Thầy giáo thấy Chu Kiều Nhi giải xong, nhìn lên bảng cố soi cho bằng được nhưng càng xem, mặt ông ta càng ngạc nhiên rồi dần chuyển sang thần phục, sau đó hắng giọng nói

Cả lớp ngồi bên dưới lặng im chờ Chu Kiều Nhi nhọc mệt thì

-Em làm tốt lắm!

Cái Gì??? Cả lớp đồng loạt mắt chữ A mồm chữ O đơ ra.

-Thầy ơi chắc thầy bỏ sót chỗ nào rồi!- Trịnh Mạc Ly đứng dậy nói (nữ phụ chương 5)

-Nếu em nghĩ tôi sai thì có thể lên đây tự kiểm chứng.- Thầy giáo nghiêm nghị nói.

-Không... Không ạ.- Cô ta xấu hổ ngồi xuống

Chu Kiều Nhi chùi tay vào khăn lau bảng rồi bước xuống chỗ ngồi của mình ngủ tiếp.

Thật đáng ghét mà! Phạm Ngọc Trâm chửi thầm

Câu follow

Câu view

Câu vote

Câu comment

☺ ☹ ☹ ♥ ☹

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Thân phận khác

Buổi tối ở Chu gia

-Mẹ ơi, con sang nhà Thủy Anh một lát được không ạ?

-Ừ, đi nhanh rồi về con nha.

-Vâng ạ.

Đến gara, cô lấy chiếc mercedes đỏ mới mua mấy hôm trước đi đến quán bar nổi tiếng nhất thành phố A. Vì sao cô không đến nhà Cao Thủy Anh ư?

Đó chỉ là một cái cớ thôi.

Nhìn thấy Chu Kiều Nhi định bước vào, hai tên canh cửa về mặt khinh bỉ nói:

-Đứng lại, cô có thể thành viên không?

-Tránh ra. -Cô lạnh lùng nói

-Đừng để chúng tôi phải ném cô ra đường.

Nghe thấy thế cô nhếch mép cười, lấy điện thoại gọi cho một người nào đó.

-Alo, Tề Minh à, tôi đang ở ngoài quán bar, ra đây nhanh nhé!

Nghe thấy tên Tề Minh, hai người kia bỗng ngạc nhiên rồi có vẻ hơi run sợ

Một lúc sau, một người đàn ông chạy ra rồi cúi đầu nói

-Mừng chủ nhân đã quay về

Bọn hắn đang nhìn thấy cái gì đấy? Tại sao Tề Minh-dại nhân của bọn hắn lại cúi đầu trước một cô gái??? Chuyện hiếm gặp thật đó!

-Hai người kia là ai vậy? -cô hỏi.

Nhìn về phía cô chủ, anh trả lời

-Đó là người mới vào của chúng ta

-Vậy à? Tôi thấy bọn hắn thật lào xược, không coi ai ra gì hết, đây là cách bọn hắn đối xử với thành viên đến đây sao?

-Hai người đã làm gì vậy? -Tề Minh ngạc nhiên hỏi. Từ trước đến nay hắn chưa từng thấy Chu Kiều Nhi nói người khác thậm tệ vậy nên cũng hơi nghi ngờ.

Nghe thấy Tề Minh hỏi, bọn hắn vội vã trả lời

-Dạ, là nầy cô gái nầy muốn vào nên chúng tôi báo cô ta đưa thẻ thành viên để kiểm tra ạ.

-Các người dám - Tề Minh đen mặt lại, tức giận cho mỗi người một cú đấm vào mặt.

-Hai người có biết đây là ai không?

-Dạ chúng... Chúng tôi không biết ạ

-Cô ấy mới chính là chủ nhân thật sự của các người đó.

-Hả??? -Hai người họ thật sự quá bất ngờ rồi, hết đại nhân của họ cúi đầu trước một cô gái lạ mặt bây giờ lại nói đó mới chính là chủ nhân thật sự của bọn họ, thật sự là quá khó tin mà! Nhưng thấy Tề Minh rất nghiêm túc, không có vẻ gì là nói dối họ mới biết là thật.

-Chúng tôi sẽ không tái phạm nữa ạ. -Họ quý xuống nói

-Thôi, lần đầu nên ta không trách các người. -Nói rồi quay sang Tề Minh

-Đứng lên đi, chúng ta vào thôi

Tề Minh thờ phào đứng lên.

Đi vào trong quán bar, mọi ánh mắt đều chìa về phía Tề Minh và Chu Kiều Nhi.

"Hai người đó là ai vậy, đẹp thật đó!"

"Cô gái kia nhìn như thiên thần vậy"

Ồ trong một góc khuất, có đôi mắt sắc bén nhìn theo phía Chu Kiều Nhi nhưng khi cô quay đầu lại thì cảm giác đó lại biến mất.

Đến một căn phòng VIP, một hàng người áo đen khụy gối xuống đồng thanh:

-Mừng chủ nhân về!

-Đứng lên đi. -Cô vẫy tay rồi đi về phía ghế salon ngồi.

-Báo cáo tình hình đi

-Thưa chủ nhân, bang ta đã hạ được thêm 2 bang lớn khác rồi ạ, bây giờ chỉ còn lại bang Huyền Thiên thôi

-Tốt, bao giờ chúng ta đi?

-10 ngày nữa ạ.

-Đến khi đó ta sẽ đi cùng các người.

Bang phái này Chu Kiều Nhi mới lập được gần 2 tháng, những người trong bang đều là cô cùng Tề Minh tỉ mỉ chọn lựa. Còn Tề Minh, cô đã cứu khi thấy cậu ta suýt ngã xuống vực. Bây giờ bang của cô ai nghe cũng sợ và muốn tránh xa.

Ps: mình viết hư cấu thật□□

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ngày quyết chiến

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Mười ngày sau

-Mọi người chuẩn bị chưa?-

-Rồi ạ. -Tiếng hô to đồng đều như sấm vang

-Xuất phát thôi- Chu Kiều Nhi nói rất có khí thế

Thế là một đoàn người bùng bùng khí khái tay cầm đủ loại súng bước lên xe hăm mã đến nơi diễn ra trận đấu

Đến nơi cũng đã có rất nhiều người mặc đồ đen chờ sẵn. Xuống xe, bang cô đứng sau lườn bang Huyền Thiên ở đối diện.

-Người là bang chủ sao?- cô hỏi một người đàn ông đứng đầu.

-Ta là Daniel, người đại diện bang chủ.

-Chà lẽ bang chủ người sợ? Sao không ra mặt.- Chu Kiều Nhi khinh bỉ nói.

-Im mồm, người không được nói chủ nhân ta như thế!

-Chà qua chi là một con chó của hắn thôi mà dám lên mặt với ta sao. Chờ xem bang nào thắng đi.

-Người...- mặt Daniel đỏ như gan heo, muốn phản bác lại nhưng không nghĩ ra được gì.

-Nói vô văn thể đủ rồi. Mọi người...Chiến!

Thế là hai bang phái xông vào đánh nhau, không ai nhường ai, và sau một hồi, xác người lẫn lộn chồng chất lên nhau. Máu bắn ra tung toé khắp nơi, có phần ghê tởm.

Chu Kiều Nhi dùng những chiêu thức nhanh mà độc hạ từng đối thủ, cứ chỗ nào cô đi qua, chỗ đó đều ngã xuống một người, đều trúng chỗ hiểm như cổ, tim, bụng...

Người của bang Huyền Thiên thấy thế đều phải run sợ, lúc đầu khi thấy Chu Kiều Nhi ai cũng nghĩ cô là con gái nên dù có giỏi thế nào thì cũng không địch lại được ai hết, vậy mà giờ khiến bọn họ phải thay đổi suy nghĩ rồi.

-Chết tiệt, cô ta mạnh quá! -Daniel cắn răng nhìn qua.

-Chủ nhân, chúng ta làm sao bây giờ.

-Cứ chờ thêm chút nữa.- Một giọng nói trầm ổn nguy hiểm cất lên trong góc khuất gần đó.

Một lúc sau Chu Kiều Nhi giết gần hết địch thủ bằng một tiếng súng nổ ra

Pằng

Cảm nhận được đạn sắp đến gần mình thì cô kịp thời nghiêng người né tránh.

-Khâm phục cô thật.- Một người đàn ông từ trong góc tường bước ra.

Chu Kiều Nhi quay lại nhìn về phía giọng nói phát ra mới thấy rõ một người đó.

Hắn ta là Dạ Thiên Phong-bang chủ của bang Huyền Thiên nổi tiếng. Người đàn ông này xung quanh toả ra sát khí bức người, khuôn mặt tuấn tú lạnh nhạt, nhất là ánh mắt nguy hiểm đó.

Thật không đơn giản!

Đây là điều đầu tiên cô nghĩ tới khi thấy Dạ Thiên Phong.

-Cuối cùng cũng lộ diện- cô nhếch mép cười.

Nhanh như cắt Dạ Thiên Phong tấn công cô, Chu Kiều Nhi cố gắng tránh né, lúc sau cô nhận ra hắn mạnh hơn cô. Càng đánh càng hăng say, càng quyết liệt hơn.

Bỗng từ trên trời, một chiếc trực thăng tiến tới, thả chiếc dây thừng xuống, nhân lúc Dạ Thiên Phong không để ý, Chu Kiều Nhi chém một nhát vào mặt hắn rồi nhanh chân nhảy lên đoạn dây thừng kia.

Nhìn theo cô, Dạ Thiên Phong hô to

-Chúng Ta Sẽ Còn Gặp Lại!

Trên máy bay

-Chủ nhân bị thương nhiều quá! Tề Minh hối hoàng bôi thuốc sát trùng và băng bó cho Chu Kiều Nhi

-Không sao, chỉ là vết thương ngoài da thôi.- Cô không có vẻ gì quan tâm nói

Trầm ngâm một lúc, cô nói nhỏ

-Lần đầu tiên gặp đối thủ mạnh như vậy.- Chu Kiều Nhi cười một cách khó hiểu, nói tiếp.

-Thú vị thật đó!

Ps: đạo này mk cạ ý tưởng quá! T.T

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Chu gia

Một nhà bốn người đang quây quần vui vẻ nói chuyện bên nhau. Chu Kiều Nhi chợt nhớ ra rồi nói với cha Chu

-Cha ơi!

-Gi hả con?-cha Chu hỏi

-Chức thư kí của anh trai còn trống không ạ?

-Còn trống, sao vậy con?

-Con cũng đã trưởng thành rồi nên muốn giúp cha mẹ quản lí công ty ạ.

-Nhưng ta không muốn con phải vất vả, việc công ty để anh trai con một mình lo liệu là được rồi.

-Cha con nói đúng đó. - Mẹ Chu ủng hộ

-Anh cũng đồng tình với ý kiến của mẹ, làm thư kí của tổng giám đốc không phải chuyện dễ đâu.- Chu Minh Viễn lo lắng

-Thế sao được ạ. Nếu mọi người không cho con làm thì con sẽ đến công ty khác vậy.- Chu Kiều Nhi già vờ giận dỗi nói.

-Haizz, ta chịu thua con rồi.

-Vậy mười ngày nữa vào làm.- Chu Minh Viễn bó tay

-Ngày mai cơ- Chu Kiều Nhi quyết tâm

-Năm ngày

-Không!

-Ngày kia, nếu không thì không cần đi nữa.

-Được. Ngày kia thì ngày kia.

-À đúng rồi.- cha Chu chợt nhớ ra

-Một tuần sau cha mẹ phải đi công tác để giải quyết một số vấn đề phải hai tháng sau mới về được, việc công ty ta kí hợp đồng với Vũ thị con có làm được không Minh Viễn?

-Cha coi thường con quá rồi, việc này cha cứ yên tâm, con sắp xếp được mà.

-Tốt, cha cũng bớt lo hơn.

Một tuần sau ở Chu thị

-Lần này hợp tác với Vũ thị ai sẽ làm đại diện đi gặp tổng giám đốc bên đó bây giờ?

-Em!-Chu Kiều Nhi lên tiếng

-Lần hợp tác này rất quan trọng, em thì mới vào chưa có nhiều kinh nghiệm anh không thể cho em đi được.

-Anh không tin tưởng em sao?

-Không phải thế nhưng mà...

-Hãy cho em một cơ hội!

-Thôi được, ngày mai lúc 8h sáng ở Vũ thị, em nhớ đó.

-Em biết rồi.

Hôm sau-Vũ thị

-Tôi cần gặp tổng giám đốc

Cô tiếp tân nhìn lên thấy một cô gái xinh đẹp trông có vẻ lạnh lùng thì khinh thường, nghĩ cô là một trong số các cô à hay bám theo tổng giám đốc của họ nên miệt thị nói:

-Cô có hẹn trước không?

-Không nhưng tôi cần gặp ngài ấy, có chuyện quan trọng cần bàn.

-Xin lỗi tôi không thể cho cô vào được.

-Nhưng..

-Cô đi được rồi- cô ta cắt ngang

Thấy thái độ không mấy thân thiện của tiếp tân, Chu Kiều Nhi rất bực mình, định cãi lại thì bỗng nhìn thấy Vũ Đình Thiện đang vừa đi vừa nói chuyện với một số người mặc tây trang. Cô cười thầm, gọi:

-Vũ tổng!

Nghe thấy người gọi, theo quán tính Vũ Đình Thiện quay lại nơi phát ra giọng nói thì ngẩn người

-Tiểu thư Chu, cô đến đây làm gì vậy?

Cô tiếp tân ngạc nhiên vì cách tổng giám đốc của họ gọi cô gái kia rồi mới hiểu ra thân phận của cô gái đó liền lo sợ

-Bây giờ tôi đang là thư kí của anh Viễn nên đến đây để bàn chuyện hợp tác.

-Sao cô không gọi điện thoại báo tôi một tiếng?

-Tôi không có số của anh, định lên phòng nhưng có người nào đó cứ cố chấp đuổi tôi đi- nói rồi cô nhìn về phía cô tiếp tân.

Vũ Đình Thiện nghĩ ngờ nhìn theo nói

-Làm tiếp tân mà lại ngang ngược với khách hàng như vậy, cô nghỉ làm được rồi đó.

Cô tiếp tân vừa nghe liền suy sụp rồi bắt đầu hối hận.

"Đáng đời!"Chu Kiều Nhi nhếch mép.

Phòng tổng giám đốc

Ly ly mang bản hợp đồng ra đây

Cầm lấy hợp đồng, Chu Kiều Nhi quan sát kĩ từng chi tiết một rồi nói:

-Tại sao lợi nhuận hai bên lại là 7:3?

-Đơn giản thôi, tại vì bên cô chỉ cho bản thiết kế còn bên tôi phải tốn công sức để thực hiện nó nên phải được nhiều hơn rồi

-Vũ tổng à, anh nói có vô lý quá không? Chu thị chúng tôi là công ty đứng đầu về những bản thiết kế các loại toà nhà cao ốc tốt, nếu không có chúng tôi thiết kế cho các vị thì có thể thu được nhiều lợi nhuận sao? Ngài là tổng giám đốc, phải biết cái gì có lợi cho công ty của mình chứ, tôi khuyên ngài nên xem xét lại đi, ít nhất thì cũng phải là 5:5 không thì Chu thị sẽ không kí hợp đồng.- Chu Kiều Nhi nói năng rất có tính thuyết phục

...tôi phục cô rồi!

-Ly Ly

-Dạ?

-Đi làm lại bản hợp đồng cho tôi.

-Vâng thưa ngài

Chu Kiều Nhi giờ tay ra bắt tay với Vũ Đình Thiện

-Chúc hợp tác thành công!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Bắt cóc

-Viễn ca à, em kí được hợp đồng rồi, ca có thấy em giỏi không?- vừa lái xe Chu Kiều Nhi vừa phồng mũi tự hào nói

-Thế á??? Em cũng có bản lĩnh đó chứ.

-Anh coi thường em quá rồi đó-cô giận dỗi nói

-Thôi được rồi, khi nào về anh sẽ đưa em đi ăn để chúc mừng được chưa có nường?-

-Tốt-nói rồi cô cúp máy.

Chu Kiều Nhi bật bài hát yêu thích của cô trên radio, ngậm nga theo điệu nhạc.

Một lúc sau, cô để ý thấy một chiếc xe ô tô con màu xanh lá cây đang theo sát xe cô

Nhưng vì tưởng là trùng hợp đi cùng đường nên cô không quan tâm nữa.

Vậy mà đến đoạn đường vắng, xe đó vẫn còn theo cô, Chu Kiều Nhi liền biết là không bình thường. Phóng xe nhanh hết mức, lượn lịch hết chỗ này đến chỗ kia, xe ô tô cũng không phải dạng vừa bám theo cô bằng được.

Chu Kiều Nhi thấy đường cụt, nghiêng răng tìm trong xe con dao gọt hoa quả rồi mở cửa đi ra

Bên kia là một đám bọn đàn ông cao to, có gậy có dao cưỡi bi ỏi đến gần cô.

-Các người định làm gì?- cô lạnh lùng nhìn quét qua cả lũ

-Làm gì thì cô em sẽ biết ngay thôi- nói rồi ra hiệu cho bọn đàn em đi lên

Chu Kiều Nhi cầm con dao chém vào cánh tay, cẳng chân của từng người.

Khi cô định quay lại chém tên khác thì bỗng bị luồng khí nào đó làm cho hôn mê rồi ngã xuống đất.

Đó là loại thuốc mê dạng khí Dietyl Ether dùng cho phẫu thuật hoặc cai nghiện.

-Con đàn bà chết tiệt, cuối cùng ta cũng bắt được cô ta.-Một tên bực tức nói

-Mang nó lên xe- tên cầm đầu ra lệnh

11h tối

-Lạ thật, sao Nhi nhi vẫn chưa về???-Chu Minh Viễn lo lắng

Từ chiều đến giờ Chu Minh Viễn đã gọi cho Chu Kiều Nhi hàng trăm cuộc nhưng không ai bắt máy, anh cũng đã gọi cho Vũ Đình Thiện hỏi nhưng lại nói là cô đã về sớm, gọi hết cho Vương Hạo Nhiên, Hoàng Chấn Phong, Cao Chí Bình kết quả cũng vậy.

Chu Minh Viễn chợt nhớ ra anh có gắn định vị vào đồng hồ của Chu Kiều Nhi mà hôm sinh nhật tặng, anh vội vàng mở chiếc máy tính lên định vị vị trí của cô. Nó hiện lên chấm đỏ ở vùng ngoại ô, Chu Minh Viễn nghi ngờ bởi từ trước tới giờ Chu Kiều Nhi không bao giờ đến đó nên anh liền đi lên xe audi đen của mình phóng đi.

-Thà ta ra nếu không các người ai cũng phải chết- Chu Kiều Nhi sau khi bị đưa đi đã tỉnh lại

-Cầm mồm, đã bị bắt lại còn làm kiêu.-Một tên khinh thường

-Thôi được rồi, ta vào việc chính thôi!-Tên cầm đầu bi ỏi cười

Khi hấn sắp chạm vào mặt Chu Kiều Nhi thì cô nhỏ nước bọt vào lên mắt hấn khiến tên đó bực tức, tát mạnh vào má cô.

-Con **** này!-

Rầm

Nghe tiếng phá cửa, bọn chúng quay lại thì thấy Chu Minh Viễn đang sấn sát khí đang lại gần. Chu Minh Viễn đến trước mặt tên vừa tát Chu Kiều Nhi, bẻ gãy tay hấn rồi vịn cổ ra đằng sau, tên đó gục xuống đất mà mắt vẫn trợn trừng như vừa thấy một điều khó tin.

Không dừng ở đó, bọn bắt cóc chưa hiểu chuyện gì xảy ra cũng có kết cục tương tự như vậy.

-Chúng ta đi về thôi- nói rồi bé Chu Kiều Nhi lên xe đi về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ngôn Hy

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chu gia

-Em có bị thương chỗ nào không? - Chu Minh Viễn lo lắng hỏi

-Không sao, anh cũng không cần mời bác sĩ đến đâu, rắc rối lắm-

-Cái con nhóc này cứng đầu thật đấy- Chu Minh Viễn bó tay

Chu Kiều Nhi nghịch ngợm lê lười

-Thật tiếc, anh đã bắn chết bọn chúng rồi nếu không giờ đã cho đám đó phải trả giá vì đã động đến em-Chu Minh Viễn nghiêng rắng, hận không thể băm vằm bọn người đó thành trăm mảnh

Nhìn ca ca của cô hiếm khi đáng sợ thế này Chu Kiều Nhi liền nới da gà.

-Anh còn chưa có khao em ăn đâu đó-Chu Kiều Nhi chợt nhớ ra

-Con bé này, vẫn còn tâm trạng để ăn à? Với lại giờ cũng muộn rồi làm gì có chỗ nào còn mở cửa-Chu Minh Viễn thật hết cách với cô em gái này rồi.

-Em cũng có bị sao đâu, với lại anh không đưa em đi ăn thì em sẽ thành ma đói đó, đến lúc đấy đừng trách tại sao em lại đến ám anh-Chu Kiều Nhi hù dọa

-Thôi được rồi, em thay quần áo rồi đi-Chu Minh Viễn tự giác ra ngoài chờ

Một lúc sau Chu Kiều Nhi mở cửa đi ra gọi

-Đi thôi ca

-Ừ

Chu Minh Viễn lái xe chở Chu Kiều Nhi đến một nhà hàng nhỏ mà anh biết, cũng may chỗ này 12h mới đóng cửa nên giờ đến cũng coi như là ổn.

Vào nhà hàng, Chu Kiều Nhi chọn ra rất nhiều món. Nào là gỏi xoài tôm khô, súp cua, cà tím nướng, bông thiên lý xào tỏi, xà lách dầu giấm,... Món tráng miệng thì là bánh rán kiểu Pháp, bánh Mochi, kem Ý, bánh tart, bánh phô mai siro,...

Chu Minh Viễn nhìn cô ăn ngấu nghiến, không tin được nói

-Sao em gọi lăm món thế, có ăn hết được không đó???

-Tất nhiên là được rồi, anh không ăn thì để yên cho em ăn-Chu Kiều Nhi không nhìn lên nói

30" sau Chu Kiều Nhi đã chén sạch tất cả các đĩa đồ ăn ở đây, dù vẫn còn đói nhưng thấy nhà hàng sắp đóng cửa cô cũng không thể mặt dày ở lại được bèn bảo Chu Minh Viễn tính tiền rồi đi.

-Anh đưa em đến chỗ này- Chu Minh Viễn cười nói.

Đi được một lúc lâu thì Chu Minh Viễn dừng xe rồi dắt Chu Kiều Nhi ra

-Nơi này là chỗ anh hay đến đó-Chu Minh Viễn cười dịu dàng

-woa! Đẹp thật đó!-Chu Kiều Nhi thốt lên

Trước mặt cô là một biển hoa. Ở đây trồng những loại hoa rất đẹp mà cô chưa từng thấy bao giờ, đặc biệt mùi hương của nó còn đẹp hơn hoa bình thường gấp mấy lần. Thật sự chỗ này rất giống chốn tiên cảnh.

-Em thích không? -

-Em rất thích, lần sau anh lại đưa em đến đây nha! -

-Được.

Hai người ở lại đây ngắm cảnh một lúc lâu rồi mới về.

Hôm sau

-Chủ nhân, sao hôm nay ngài lại nổi hứng muốn mời tôi đi ăn vậy?-Tề Minh ngạc nhiên, không tin được chủ nhân lạnh lùng của hắn lại có ngày mời hắn đi ăn. Chả lẽ sắp tận thế hay sao???

-Đừng nghĩ ta tốt bụng thế, hôm nay chúng ta cần phải hẹn gấp ông trùm mua bán vũ khí ngầm mà ta thì lại không thích đi một mình thôi-Chu Kiều Nhi khinh thường nhìn Tề Minh

"Hoá ra là thế!" Tề Minh thảm than

Từ đằng xa đến là một người đàn ông mặc tây trang màu đen, đeo chiếc kính bán to.

Khi anh ta tháo kính ra, tất cả người ở đây đều nhìn hắn. Đàn ông thì ganh tỵ còn phụ nữ thì mắt đầy hình trái tim.

-Xin chào, cô là Chu Kiều Nhi phải không? -

-Phải, chào ngài Ngôn.

-Nghe danh đã lâu, bây giờ mới được diện kiến.

-Ngài nói quá rồi.

Án tượng đầu tiên khi Ngôn Hy nhìn Chu Kiều Nhi là một người phụ nữ xinh đẹp, thậm chí là người đẹp nhất mà Ngôn Hy hắn đã từng thấy qua. Cô ấy còn rất lịch sự và thân thiện khiến hắn không rời mắt được.

-Về các loại súng Glock 17, Beretta M92, CZ-75, FN Five Seven, HK ÚP,... Bao giờ chỗ ngài vận chuyển cho chúng tôi?-Khi vào chủ đề chính Chu Kiều Nhi nghiêm túc nói, khí chất lạnh lùng không ai sánh bằng y hệt một nữ vương kiêu ngạo lắm tim Ngôn Hy có phần loạn nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cặp đôi oan gia

Ngôn Hy ổn định lại tâm tình, bình tĩnh trả lời:

-Mấy ngày nữa bên chúng tôi sẽ giao.

-Vậy những lần mua bán sau cũng lại cần đến ngài rồi.-Chu Kiều Nhi nở nụ cười chuyên nghiệp

-Tốt- Ngôn Hy nói chuyện tiếp với Chu Kiều Nhi thì điện thoại anh bỗng kêu

-Có chuyện gì?-Hắn khó chịu vì có người xen ngang cuộc nói chuyện giữa hắn và cô.

-Thưa ngài, bên Mỹ đang có chuyện gấp cần ngài giải quyết ạ.-Giọng bên kia cung kính nói

...Biết rồi, ra sân bay chờ ta- nói rồi Ngôn Hy cúp máy

-Tôi có chuyện phải đi rồi, hẹn gặp lại-dù rất nuối tiếc nhưng Ngôn Hy bắt buộc đi phải tạm biệt cô

"Chúng ta vẫn sẽ còn gặp lại!" Ngôn Hy thầm nhủ

Một lúc sau có cô gái nhìn thấy Chu Kiều Nhi thì gọi

-Nhi nhi!

Nghe thấy người gọi mình, Chu Kiều Nhi nhìn qua

-Anh anh à, sao cậu lại ở đây vậy?-

-Mình đến đây chờ bạn, nhưng cậu ấy có hẹn không đến được.

-Vậy à, thế cậu ngồi đi, đã ăn gì chưa?-

-Chưa, mình đang đói chết được.

-Không sao, bữa này mình khao.

-Thật hả?-.Mắt Cao Thuý Anh sáng long lanh cảm kích nhìn cô bạn

-Chúng ta là bạn thân mà, mấy chuyện này có là gì đâu-

-Yêu Nhi nhi nhất!- nói rồi ôm Chu Kiều Nhi

-À, ai vậy?-.Cao Thuý Anh quay sang thấy còn người khác bên hỏi

-Đây là Tề Minh, Tề Minh đây là Cao Thuý Anh.

-Xin chào-Cao Thuý Anh giờ tay ra chào hỏi

-Chào-một câu nói ngắn gọn, Tề Minh cũng không bắt tay cô

-Anh coi thường người khác thật đó, sau này còn lâu mới lấy được vợ-Cao Thuý Anh vừa xấu hổ vừa tức

-Việc của tôi cũng không đến lượt tiểu nha đầu cô quản

-Anh...-

-Thôi thôi, chúng ta đang ở nơi có nhiều người đó, hai người dừng cãi nhau nữa.-Chu Kiều Nhi vội can ngăn

Nghe cô nói vậy hai người kia cũng dừng cãi nhau.

Sau khi Cao Thuý Anh gọi món, khoảng chừng nửa tiếng sau phục vụ bê đồ ăn ra.

Cao Thuý Anh thấy đồ ăn liên lao vào như bị bỏ đói ba năm

-Không ai cướp của cô đâu mà phải sợ-Tề Minh nhếch mép khinh bỉ

-Anh không nói không ai bảo anh cầm đầu-Cao Thuý Anh

-Miệng của tôi tôi thích nói thì nói-

Vậy là một trận đấu võ mồm lại tiếp tục.

Chu Kiều Nhi thật hết cách với hai người này rồi, liền tính tiền rồi bỏ chạy về trước

-Tại cô (anh) đó-hai người đồng thanh.

Cao Thuý Anh không còn tâm trạng để ăn đứng dậy đi về trước. Tề Minh cũng đi theo

-Dừng có đi theo tôi nữa!-.Cao Thuý Anh hét lên

-Ai thèm đi theo cô chứ, tôi để xe ở gần đây mà

-Hừ-Cao Thuý Anh đi nhanh về phía trước

-Coi chừng

Cô bị kéo lại rồi rơi vào một vòng tay ấm áp. Cao Thuý Anh chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, nhìn lên thì thấy khuôn mặt phóng đại của Tề Minh

Trong phút chốc hai người bốn mắt nhìn nhau, như có gì đó xẹt qua mà họ không biết

Thình thịch! Thình thịch!

Tiếng tim đập vang lên mà không biết là của người con trai hay người con gái.

Tề Minh nhanh chóng hồi thần lại, đẩy cô ra

-Đi đứng phải nhìn chứ, cô không thấy có xe hơi vừa chạy qua à?

-Tôi...-Cô lắp bắp không biết nói gì

-Lên xe tôi chờ về, tôi không muốn mang danh là thấy chết không cứu đâu.

-Không cần, để kệ tôi-nói rồi cô quay đi

Bàn chân còn chưa chạm xuống mặt đất cô đã bị nhấc bổng lên theo tư thế vác xi măng mà các công nhân hay làm

-Làm gì vậy hả?-Cao Thuý Anh đập vào lưng Tề Minh nhưng sức cô chỉ như con kiến, chả ăn thua gì với hắn

Đi trên đường ai cũng nhìn bọn họ bằng ánh mắt kì quái làm Cao Thuý Anh ngượng ngùng không dám ngước mặt lên còn hần thì vẫn thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra.

Đến chiếc xe màu đen đậu gần đó hần ném cò vào xe rồi hỏi

-Nhà cô ở đâu?

-Số 22 đường XXX

-Được

Tầm 1 tiếng sau đến Cao gia, hần thả cò xuống xe rồi đi

-Tên chết tiệt, đừng để tôi gặp lại anh!!!-Cao Thuý Anh dùng hết sức lực bình sinh hét lên, nhưng xe của Tề Minh đã khuất bóng từ khi nào rồi.

"Tôi thế sẽ không bao giờ có quan hệ gì với anh, nếu không tôi không phải Cao Thuý Anh!!!" (T/g chưa chắc đâu^^)

Cầu view

Cầu vote

Cầu follow♥️❏❏❏❏♥️❏

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Hàn Chung Anh

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Nhi nhi à, cuối tuần này đi xem liveshow của anh Chung Anh không? -Cao Thuý Anh gọi điện thoại với Chu Kiều Nhi

-Chung Anh? Là ai vậy? -Cô không hiểu hỏi

-Cậu họ thật đó hả??? Anh ấy nổi tiếng lắm đó. -Cao Thuý Anh gần như là hét vào điện thoại.

-Mình không quan tâm-Chu Kiều Nhi thờ ơ nói

-Haizz, thôi được rồi để mình nói cho cậu nghe. Hàn Chung Anh là ca sĩ nổi tiếng của giới showbiz, số fan của anh ấy phải đến mấy trăm triệu, anh vừa đẹp trai lại còn cao nữa, không những thế lại còn sở hữu một công ty giải trí lớn nhất nhì đất nước này nữa đó! -Cao Thuý Anh tự hào nói

-Thế à? - giọng bên kia điện thoại vẫn rất bình thản

-Nói chung là cậu phải đi với mình, không được bao giờ nói chuyện với mình nữa-Cao Thuý Anh gãi vờ giận dỗi.

-Rồi rồi rồi, mình đi là được chứ gì -cô chịu thua rồi.

-Nhớ đó, hôm đấy mình sẽ đến đón cậu. -

-Oke-

Chủ nhật

Bíp bíp

Nghe tiếng còi xe hơi, Chu Kiều Nhi đeo túi xách rồi xuống nhà

-Di Tô ơi, nếu anh trai cháu hỏi thì nói là cháu đi chơi với Thuý Anh nha! -Di Tô là quản gia lâu năm của Chu gia, luôn được mọi người tin nhiệm và quý mến vì tính cách vừa nghiêm nhưng lại hiền lành, tốt tính.

-Vâng thưa tiểu thư-Di Tô cười với cô

-Lên xe đi-Cao Thuý Anh đã đứng ngoài xe chờ Chu Kiều Nhi

-Ừ-

Nơi diễn ra liveshow

Khi bọn cô vừa bước xuống xe thì bao nhiêu con mắt đã nhìn rồi thì thầm

-Hai cô gái đó là ai vậy? Đẹp quá!

-Chắc là idol nào đó

-Sao từ trước đến giờ chưa gặp qua vậy?

Bỏ ngoài tai những lời nói, bọn cô đi mua đồ ăn nhanh và nước uống chờ liveshow bắt đầu.

Nửa tiếng trôi qua, từ sau cánh gà, một chàng trai bước ra hét vào micro

-ARE YOU READY?-

Bầu không khí bắt đầu nóng lên, kéo sự chú ý của tất cả, mọi người bết lại

-READY!!!-

Chu Kiều Nhi quay ra nhìn tự nhủ

"Anh ta là Hàn Chung Anh?"

-Anh ấy ra rồi kìa, chúng ta cũng ra đó thôi-nói rồi kéo cô chen vào đám đông

Âm nhạc bắt đầu nổi lên, giọng ca của Hàn Chung Anh cất lên thật trầm ấm, da diết. Mọi người chìm vào từng giai điệu của bài hát.

Hàn Chung Anh tự tin với sức hút của mình, vừa hát vừa nhìn mọi người xung quanh, nhưng bỗng nhiên ánh mắt hắn lại dừng ở một chỗ rồi ngác nhiên.

"Là cô ấy!"

Sau khi liveshow kết thúc, Cao Thuý Anh cùng Chu Kiều Nhi định đi về thì

-Chờ đã!

Họ quay lại nhìn thì thấy Hàn Chung Anh đang đi tới.

-Tôi có thể gặp em một lát không?-

-Tôi?-thấy anh ta nhìn mình cô thật không biết làm sao

-Phải, em đó-nói rồi nắm tay cô kéo đi.

-Tôi không quen biết anh, bỏ tay tôi ra-cô bực tức cố giật lại tay nhưng không được.

-Nếu không biết thì em đã chẳng cần đến đây xem tôi diễn rồi-

-Nhi nhi, giúp mình.-cô cố gắng cầu cứu Cao Thuý Anh ở xa, tâm biết chắc cô ấy sẽ giúp mình thì...

-Nhớ xin chữ kí cho mình nha!^_^!- Cao Thuý Anh vẫy tay nói

-CON BÉ ĐÁNG GHÉT!!!!-cô chợt hiểu ra mình đã bị con bạn thân bán rồi, đời thật là khó mà!ToT

Nắm tay Chu Kiều Nhi, Hàn Chung Anh cảm thấy thật ấm áp. Bàn tay cô thật nhỏ và mềm mại làm hắn muốn nâng niu mãi không buông. Từ lần gặp cô ở quán bar lúc trước(chương 12), hắn đã chót trao tim cho nữ vương lạnh lùng, kiêu ngạo đó rồi. Giờ gặp lại hắn quyết định sẽ giữ cô cho riêng mình!

Ở một góc hẻm nhỏ

-Lâm bạn gái anh đi!-

-Đừng đùa, tôi đến đây chỉ vì đi cùng bạn, chứ một chút tình cảm đối với anh cũng không có, sao lại có thể làm bạn gái anh được-

Cô vừa nói xong hắn liền hôn cô. Chu Kiều Nhi ngạc nhiên tròn tròn mắt, cố gắng đẩy hắn ra nhưng đã bị cô định hai tay ở đỉnh đầu. Chu Kiều Nhi cắn chặt răng không cho lưỡi hắn vào. Biết ý định của cô, Hàn Chung Anh mỉm cười gian xảo, dùng tay còn lại bóp eo cô. Chu Kiều Nhi định rên đau thì nhận cơ hội hắn luôn lưỡi vào miệng, đẩy đưa với chiếc lưỡi dính hương của cô. Bao nhiêu nước bọt hắn ép cô nuốt xuống hết. Chu Kiều Nhi khó chịu nhăn mày

Khí mặt Chu Kiều Nhi đỏ ửng, sắp không thở được thì hắn mới buông cô ra. Sợi chỉ giữa miệng hai người kéo dài trông thật ám muội.

Hắn nhẹ nhàng hôn lên trán cô rồi nói

-Em đã hôn anh nên từ bây giờ em sẽ chính thức trở thành bạn gái của Hàn Chung Anh này.-nói rồi lấy một tờ giấy và cây bút trong túi xách của cô, kí tên lên đó rồi nhét vào tay Chu Kiều Nhi

-Gửi lời cảm ơn của anh đến bạn em-rồi mới bỏ đi

"Nụ hôn đầu tiên trong 2 kiếp của cô!" Chu Kiều Nhi khụy xuống không thể tin

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Bộc phát

Dinh doong! Dinh doong!

Nghe thấy tiếng chuông cửa, Chu Minh Viễn ra mở thì thấy Cao Thuỳ Anh

-Em chào anh ạ.

-Thuỳ Anh à, em tìm Nhi nhi đúng không? Vào đi.

-Vâng ạ

-Đề anh lên gọi con bé.

Cộc cộc

-Nhi nhi, Thuỳ Anh đến kìa.

Chu Kiều Nhi trong phòng đang nhàn nhã đọc sách, nghe Chu Minh Viễn nói thì bực mình, nhớ lại chuyện Cao Thuỳ Anh bán đứng làm cô mất đi nộ hôn đầu liền muốn trừng phạt con bạn thân một phen.

-Em không muốn gặp, ca ca bảo nó về đi

-Nhưng mà...

-Em hiện tại không muốn gặp nó

-Thôi được rồi

Chu Minh Viễn cảm thấy thật kì lạ, chả phải hai đứa chúng nó rất thân hay sao, thế mà giờ lại như vậy, thật chả hiểu nổi mà!

-Con bé bảo không muốn gặp em, bọn em có chuyện gì vậy?-

-À, chắc là do nó vẫn còn trách em vì đã làm mất đi nộ hôn đầu của nó ý mà. Thôi em sẽ đền bù cho Kiều Nhi sau vậy, em về đây. Chào anh!- nói rồi bỏ đi luôn.

Chu Minh Viễn vẫn đứng đơ ra đó, trông thật thản nhiên nhưng ai biết trong lòng anh bây giờ đang rất hỗn loạn. Trong đầu hẳn chỉ có một câu lặp đi lặp lại.

"Mất đi nộ hôn đầu!"

Chỉ đó thôi mà hẳn đã nghĩ ra viễn cảnh Chu Kiều Nhi sau này sẽ yêu một người đàn ông khác không phải hẳn. Sẽ kết hôn và sinh con cho người đó. Chu Minh Viễn bây giờ mới hiểu được cảm giác thất sự của hẳn đối với em gái mình. Đó không phải là tình cảm anh em bình thường mà là tình cảm của con trai dành cho con gái. Hẳn đã quyết định sẽ biến Chu Kiều Nhi thành người phụ nữ của mình, để không ai có thể chiếm được người con gái anh yêu thương!

-Nhi nhi, anh mang nước cam cho em này!-

Thấy đồ uống yêu thích của mình, cô liền cầm cốc

-Cảm ơn ca- rồi uống gần hết

Bỗng nhiên, con buồn ngủ ập đến, điều cuối cùng Chu Kiều Nhi thấy là nụ cười khó hiểu của Chu Minh Viễn

Đêm nay bầu trời đen ngịt, không có một ngôi sao nào. Trời cũng bắt đầu nhỏ từng hạt mưa nhỏ rồi lớn dần thành mưa to.

Ở trong một căn phòng ngủ rộng lớn, trên chiếc giường kingsize có hai con người đang ôm lấy nhau

Người đàn ông hôn nhẹ vào môi người con gái, từ nhẹ lướt chuyển thành mạnh mẽ. Rồi lưỡi anh ta cạy hàm răng, quấn quýt với chiếc lưỡi dính hương. Người con gái nằm dưới nhăn mày, hàng mi dài lay nhẹ chứng tỏ sắp tỉnh giấc

Cố gắng mở đôi mắt nặng trĩu, đập vào mắt Chu Kiều Nhi là khuôn mặt phóng đại của Chu Minh Viễn.

"Ca ca đang hôn mình?"

Chu Kiều Nhi thật không thể tin vào mắt mình. Vội đẩy Chu Minh Viễn ra cô lùi vào góc tường

-Anh làm gì vậy?

-Anh yêu em Nhi nhi- Chu Minh Viễn đôi mắt đầy dục vọng, nói hết tình cảm của mình

-Chúng ta là anh em ruột đó!-

-Anh không quan tâm, tại sao là anh em thì không thể yêu nhau chứ.

-Nhưng em đã có bạn trai rồi-cô buột miệng nói dối, chỉ mong Chu Minh Viễn suy nghĩ có thể thấu đáo

Nghe cô nói thế, Chu Minh Viễn mặt đen lại, lòng đau như cắt

-Từ đêm nay thì không còn nữa đâu!-rồi tóm lấy chân cô kéo lại về phía hẳn.

Vì thuốc mê vẫn còn ngấm, Chu Kiều Nhi không thể phản kháng lại, bị Chu Minh Viễn xé rách quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 20: Trái cảm (H)

Truyện của mk đã dc 1k view rồi, rất camon những bạn đã ủng hộ mk từ chương đầu tiên đến giờ. Mk sẽ cố gắng viết truyện được tốt hơn, mong mng hãy đóng góp ý kiến để bộ truyện này có thể hay hơn và nhanh hoàn thành^^

Chu Kiều Nhi ngồi dậy định trốn thì Chu Minh Viễn bắt tay cô ném mạnh vào giường rồi nằm đè lên

Hắn bắt đầu cời những thứ vương vãi giữa hai người làm cô càng hoảng sợ hơn.

Kéo áo lót xuống, cặp thủ ngọc trắng muốt nhảy bật ra làm dục vọng của Chu Minh Viễn tăng lên mấy phần. Hẳn lại tiếp tục hôn môi cô, từ cần nhẹ liếm láp bên ngoài rồi lại dây dưa bên trong khiến cô khó thở, được năm phút thì hẳn mới thả ra. Chu Kiều Nhi được thả, cố gắng hít thở không khí liên tục.

-Đồ孽, lần sau phải chờ nghe chưa- Chu Minh Viễn thì thầm, thổi khí vào khiến tai cô đỏ lên rồi hôn dần xuống cổ, để lại những dấu hôn đỏ hồng ám muội.

Chu Minh Viễn một tay nắm bên ngực vờ xoa vừa bóp, tay kia thì lần mò xuống vườn hoa ngọt ngào chưa được người khai phá. Hẳn liếm mát bên ngực còn lại như thật sự có thể vắt ra sữa vậy, day nhẹ khiến cô run rẩy, rên khẽ

Chu Kiều Nhi cảm thấy thật kì lạ, khi Chu Minh Viễn chạm vào người cô không hề cảm thấy chán ghét, thậm chí lại mang một cảm xúc không rõ, có lẽ là... mong đợi?

Chu Minh Viễn chọc một ngón tay vào vùng kín của cô, chọc ra chọc vào rất nhịp nhàng, chán rồi lại cho thêm hai, rồi đến ba, bốn ngón tay vào khiến cô phải ưỡn người lên.

Hắn xé toạc mảnh vải cuối cùng, ngắm nhìn vườn hoa rậm rạp của cô

-Thật đẹp-Chu Minh Viễn say mê

-Đừng nhìn nữa mà-cô xấu hổ khép hai chân lại, biết trước ý định của cô, Chu Minh Viễn nhanh chóng dùng đôi chân rắn chắc của mình chen vào giữa hai chân cô.

-Ngoan để ca ca xem-nói rồi lấy hai ngón tay mở rộng vùng tư mật của cô, hắn cúi xuống liếm quanh rồi đẩy lưỡi vào trong, hoa huyết của cô như có hàng trăm cái lưỡi quấn lấy hắn, Chu Minh Viễn đưa lưỡi ra vào bất chúc động tác giao phối.

Chu Kiều Nhi ngửa đầu lên than nhẹ, luồn hai bàn tay vào tóc Chu Minh Viễn cảm thấy thật mềm mại.

Hắn ngược lên cười gian, đưa bàn tay dính đầy dâm thủy lên cho cô xem rồi liếm

-Mùi vị của Nhi thật ngọt ngào nha!-

Cô ngưng ngưng quay đầu đi thì bị hắn bắt lại

-Muốn không?--giọng nói trầm ấm như đang dụ dỗ người khác, lại chọc hai ngón tay vào âm đạo khiến cô rùng mình.

-Không-cô cương quyết

-Chỉ cần nói ra anh liền thoả mãn em-

-...-

Mãi không thấy cô trả lời mà cơn thịnh đã trướng đau từ lâu, khi nhìn thấy cơ thể trắng trẻo đầy đặn cùng khuôn mặt ửng hồng, quỳn rũ của cô, hắn đến giới hạn liền thúc mạnh vào trong cô.

-Anh chịu thua em rồi-

Chu Kiều Nhi thật sự cảm thấy rất rất đau, cô phần muốn chửi tục. Từ nơi kết hợp của hai người chảy ra máu xù nừ cùng dâm dịch.

-Làm ơn ra đi mà-Chu Kiều Nhi không chịu được chảy nước mắt khiến người thương xót, đâm liên tục vào ngực Chu Minh Viễn. Nhưng với sức lực của cô bây giờ chỉ như con muỗi.

-Thả lỏng nào-Chu Minh Viễn biết cô lần đầu đau là phải, nhưng hắn cũng rất đau, hoa huyết của cô thật chặt lấy cơn thịnh của hắn khiến Chu Minh Viễn hít khí lạnh, gân xanh trên thái dương nổi lên rõ ràng, trán chảy mồ hôi chứng tỏ hắn đang rất nhần nhẹn.

Chu Minh Viễn nắm bóp hai bầu ngực của cô, với tay xuống xoa xoa chỗ gào hợp hai người. Thấy cô đã thả lỏng vài phần, hắn rút ra cơn thịnh phần nửa rồi lại đâm mạnh vào hết bên trong, chạm đến gốc cổ tử cung khiến cô thét lên.

Chu Minh Viễn từ từ ra vào trong cô thật nhịp nhàng, hết nóng rồi đến sâu. Bầu ngực di chuyển lên xuống theo từng nhịp thúc của hắn. Chu Kiều Nhi vẫn còn cảm thấy hơi đau nhưng dần dần được che lấp bằng một xúc cảm mới.

Trong âm thanh vang lên tiếng va chạm của da thịt và tiếng dâm thủy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tiếp(H)

Hoa huyết của Chu Kiều Nhi dù bị đâm nhiều lần nhưng vẫn rất co dãn, đàn hồi. Mỗi lần Chu Minh Viễn đâm vào rút ra, bên trong cô lại bao trọn, siết chặt lấy cơn thịnh hắn mang đến một khoái cảm chưa bao giờ có.

Thở dốc liên tục, hắn càng đâm mãnh liệt, mỗi lần đều đến tận sâu tử cung khiến Chu Kiều Nhi sung sướng thét lên.

-A...um...nhẹ...nhẹ thôi...chậm lại...em...hết chịu nổi rồi..

Nghe tiếng rên rĩ yêu kiều của cô, hạ thần Chu Minh Viễn lại tưởng to thêm một vòng, thúc càng mạnh bạo

Gần một tiếng trôi qua, Chu Minh Viễn gấp rút đâm vào rút ra liên tục

-A, anh sắp ra rồi!-hắn thủ thi liếm vành tai cô.

Đâm được mấy chục cái thì một cỗ dịch nóng nóng phun trào, lấp đầy hoa huyết của cô.

Chu Minh Viễn từ từ rút phần thân đã mềm hơn nửa ra, tinh dịch cùng máu trinh chảy xuống dính đầy ga giường.

Chu Kiều Nhi tưởng rằng đã kết thúc thì đột nhiên Chu Minh Viễn lật người cô lại, dùng cơn thịnh cơ cọ mật dịch xung quanh cúc hoa của cô

-Không phải ở đó-Chu Kiều Nhi thật sự rất hoảng sợ, lấy mắt lần đầu của cô chưa đủ còn muốn bạo cúc hoa cô sao, làm ơn đi cô mệt lắm rồi!

Chu Minh Viễn lăm ngơ lời khản cầu của cô, giữ chặt vòng eo thẳng lưng đâm mạnh từ phía sau

-Khí quá, em muốn kẹp chết anh sao Nhi nhỉ?-Chu Minh Viễn giờ tay lên tét vào mông phải của cô khiến nó ửng đỏ rồi bắt đầu lật động

Chu Kiều Nhi hết cách chỉ có thể chống tay vào giường mặc kệ kẻ nào đó bạo cúc hoa của mình mà không thể chống cự lại được.

Chu Minh Viễn dùng một tay cố định mông cô, tay kia giờ ra đằng trước nắm bóp bầu ngực đang nảy kia nhưng vẫn không quên giữ vững tốc độ ra vào nhịp nhàng, còn cô thì đã xỉu từ khi nào vì quá mệt

Đã ba giờ sáng, Chu Kiều Nhi mơ màng mở mắt, cảm thấy dưới hạ thân đang bị vật thô nóng thúc vào mạnh mẽ liên tục. Thật sự là con mẹ nó! Anh vẫn chưa xong sao???

Cứ như thể hai người triển miên đến sáng, thay đổi các tư thế, hết trên giường, dưới đất, trên cửa sổ,...nơi đâu cũng rải rác tinh dịch và dâm thủy khiến cho người nhìn phải đỏ mặt tía tai.

Một lần nữa tỉnh dậy đã là buổi trưa, Chu Kiều Nhi gắng gượng ngồi dậy thì cảm thấy toàn thân đau nhức như bị xe cán qua, xung quanh cơ thể chỉ chít những vết hôn chứng tỏ hôm qua mãnh liệt như thế nào, bụng thì căng đầy, đặc biệt là hạ thể khi cô ngồi dậy có gì đó tràn ra ngoài.

Bỗng một cánh tay rắn chắc quàng lên eo cô, Chu Kiều Nhi giật mình nhìn qua thì thấy Chu Minh Viễn đang chống cằm phóng mị nhãn về phía cô. Mái tóc hơi rối cùng lồng ngực cường tráng khiến bất cứ cô gái nào cũng phải say mê, trông hắn bây giờ thật phong lưu, cầu hôn người.

-Nằm xuống đi, hôm qua em không có ngủ đủ giấc đâu-

"Cái tên này, rất cuộc là ai đã hành hạ cô đến ngất xỉu đêm qua chứ? Bây giờ lại giả bộ như quan tâm cô lắm vậy. Đùng là sói đội lốt cừu mà!"

Chưa kịp để cô trả lời, Chu Minh Viễn đã nhanh chóng đe dọa

-Nếu em vẫn còn thừa tình lực như vậy thì chỉ bằng chúng ta làm thêm vài hiệp nữa!- nói rồi đã đề cô xuống

-Không...em không...A

Chu Minh Viễn đâm cơn thịnh vào trong cô rồi bắt đầu lật động

Cả phòng lại bắt đầu nóng lên, ngập tràn tiếng rên rĩ của phụ nữ cùng tiếng thờ dốc của đàn ông, xen lẫn còn có âm thanh da thịt va chạm nhau thật chói tai. Tất cả tưởng chừng như rất lộn xộn nhưng lại thấp phần hoà hợp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 22: Gặp lại

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Kiều Nhi, cậu đi kiêu gì vậy?~Cao Thuý Anh quai dị nhìn cô

-Mình không sao đâu, chỉ là ngồi lâu quá nên bị mỏi thôi mà~Chu Kiều Nhi kiểm có.

"Ca ca chết tiệt, hành hạ mình cả đêm hôm qua đến giờ cũng không thể khép chân lại được!" Cô ai oán

-À, cậu có biết cuộc bầu chọn thành viên hội học sinh đang diễn ra không?

-Mình không quan tâm~cô thờ ơ nói

-Cậu không quan tâm không được đâu~Cao Thuý Anh cười gian trá

-Vì sao?~cô nghĩ ngờ

-Tất nhiên là bởi những người được đề cử bao gồm có cậu mà!~

-Cái gì??? Sao lại thế?~

-Thấy giáo bầu cử cậu đó! Cậu không rút lại được đâu, người ta sẽ chế nhạo đó

-Haizz, tại sao lại lôi mình vào chuyện vô vãn này chứ~ cô vô đầu

-Các học sinh nữ lại không nghĩ là vô vãn đâu. Biết sao không? Hội trưởng hội học sinh trường mình rất nổi tiếng đó!~

-Tại sao?

-Con nhỏ này, sao cái gì cũng không biết thế???~Cao Thuý Anh cốc đầu cô

-Này, vậy thôi có cần đánh đau thế không?~cô ôm đầu nói

-Được rồi, được rồi, nghe tớ nói đây nè

-Hội trưởng hội học sinh tên là Tống Thiên Ân, con trai của gia đình giàu có bậc nhất nước C đó, anh ấy là chuẩn soái ca à nha! Vừa đẹp trai, học giỏi lại còn thân thiện, vui tính nữa. Là niềm mơ ước của biết bao cô gái đó. Có người nói tốt nghiệp anh ấy sẽ tiếp quản công ty gia đình luôn. Thế nên mới có chuyện các cô gái đấu đá nhau giành chức hội phó để được gần và cầu dẫn anh ấy đó!~

Nghe Cao Thuý Anh nói một tràng đến bản cả nước bọt xong, Chu Kiều Nhi nghĩ thầm

"Ai thích thì tranh giành tên hội trưởng đó đi chứ mình không rành, thả về nhà ngủ cho khoẻ còn hơn"

Ngày bỏ phiếu

Tất cả học sinh của trường trung học S đều túm tụm lại nơi dán giấy thông báo phân chia chức vụ

-Cái gì??? Con nhỏ đó được làm hội phó sao?~phái con gái hét âm lên không thể tin được.

Trong lớp học

-Kiều Nhi, biết tin gì chưa? Cậu giữ chức hội phó hội học sinh đó!~Cao Thuý Anh kích động gọi cô

-Hả, sao lại thế được?~

-Hội phó hội học sinh được quyết định từ kết quả thi khảo sát đó, mà cậu lại đứng đầu khối nên thế là phải rồi~

-Biết thế mình đã cố tình thi điểm thấp rồi~Chu Kiều Nhi khóc ròng

-Từ ngày mai cậu phải đến phòng hội học sinh để nhận chức đấy. Nên cảm thấy may mắn vì ngày ngày được ngắm trai đẹp đi~Cao Thuý Anh huyếch nhệ mẩy cái vào tay Chu Kiều Nhi

Sáng hôm sau

Cốc cốc cốc

-Vào đi~giọng con trai phát ra

"Kì quái, hình như mình đã nghe giọng nói này ở đâu rồi thì phải" Chu Kiều Nhi nghi ngờ đẩy cửa bước vào phòng hội học sinh thì thấy một người con trai đang ngồi nhìn ngoài cửa sổ

"Đây chắc là hội trưởng hội học sinh"~cô nghĩ

-Xin chào, em là Chu Kiều Nhi, em đến để nhận chức hội phó

Người con trai xoay người lại cười

-Nghe nói em là học sinh có thành tích đứng đầu khối mười, rất vui được làm..

-Là anh/cô~hai người đồng thanh tập một(t/g: nng còn nhớ người đã cứu Chu Kiều Nhi ở tập 11 không?~*cười*)

-Anh/cô là tên đáng ghét hôm đó~đồng thanh tập hai

-Hoá ra anh/cô học trường này!~ đồng thanh tập ba

-Đừng có bắt chước tôi!!!~đồng thanh tập bốn

(Nam chính mới lên sân nha!)

Tổng Thiên Ân cười thầm trong lòng. Nhất định phải giao một đồng công việc cho cô ta làm mới được

Rầm

-Cái gì vậy? - cô nghi hoặc ngược lên nhìn đồng giấy trên bàn

-Công việc của cô đó, làm không xong sẽ bị phạt-Tổng Thiên Ân cười gian xảo

-Cái quy tắc đó đâu ra vậy???

-Làm hội phó là phải như vậy.- Anh cho là đúng nói

"Cái tên này chắc chắn là đang trả thù mình vụ hôm đó mà. Thân thiện gì chứ, ác quỷ thì có"

Vậy là Chu Kiều Nhi đã hoàn thành xong toàn bộ công việc với tốc độ cực khủng bố khiến Tổng Thiên Ân đang uống nước cũng phải phun toàn bộ ra

-Xong rồi?-Anh không tin được hỏi

-Nghĩ tôi nói dối thì có thể kiểm chứng- cô dương dương tự đắc

Tổng Thiên Ân xem lại toàn bộ các giấy tờ mà phải trở mặt

"Làm rất tốt"

Từ đó trở đi, Tổng Thiên Ân nhìn cô bằng cặp mắt khác xưa, không còn vẻ gì là coi thường nữa mà còn có chút khâm phục.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vất Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Vết bớt

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Anh đưa em đi đâu vậy?-Chu Kiều Nhi nghi ngờ

-Đến nơi rồi biết-Chu Minh Viễn bí ẩn cười

Tiệm trang sức bậc nhất thành phố A

-Em chọn một chiếc đi-

Ngắm nghía một hồi, cô bỗng nhìn thấy một chiếc vòng cổ làm bằng bạc rất đẹp, trong còn gắn viên kim cương nhìn sang trọng và hợp với cô liền ưng ý

Thấy Chu Kiều Nhi để mắt đến chiếc vòng, Chu Minh Viễn bảo với cô nhân viên

-Lấy chiếc vòng đó cho tôi-

-Giám đốc Chu-một giọng nói trầm ấm từ tính phát ra, Chu Minh Viễn quay ra nhìn

-Giám đốc Trương. Lâu rồi không gặp-anh đáp lại

Nhìn thấy cô, Trương Duy Khoa có vẻ ngạc nhiên vì cô thật sự rất đẹp, không những thế khí chất trên người cô không ai có thể sánh được, anh cảm thấy thật quen thuộc.(t/g nam chính xuyên không đó mngchương 9)

-Ai vậy?-Trương Duy Khoa hỏi Chu Minh Viễn

-À, đây là em gái tôi-Chu Kiều Nhi, Nhi nhi, đây là Trương Duy Khoa-từng là đối tác của công ty ta.-anh giới thiệu hai người với nhau

-Rất vui được làm quen-Trương Duy Khoa bắt tay với cô, bỗng cảm thấy có luồng điện chạy dọc qua người, đâm thẳng vào tim khiến anh đau nhói rồi vội buông tay ra

-Sao hôm nay giám đốc Trương đến đây vậy?-Chu Minh Viễn hỏi

-Chỉ là tự dưng muốn đi khảo sát các cửa hàng thôi-Buổi sáng, có cái gì đó thúc anh phải đến đây nếu không sẽ hối hận. Sau này nghĩ lại, Trương Duy Khoa chắc chắn sẽ cảm ơn trực giác của mình vì đã có cơ hội được gặp lại cô.

-Vòng của ngài đây ạ.-cô nhân viên nói

-Xoay người lại

-Chu Kiều Nhi nghe lời còn bỏ tóc lên cho anh dễ đeo.-

"Vết bớt đó!!!"Trương Duy Khoa kinh hoàng

Trên cằm cô trắng nõn của Chu Kiều Nhi, sau gáy cô là vết bớt phượng hoàng màu đỏ rất đặc biệt

-Rất đẹp-nhìn trong gương cô tán thưởng

-Ngài đi khảo sát tiếp đi, bọn tôi về trước-Chu Minh Viễn tươi cười nắm tay Chu Kiều Nhi đi khuất để lại Trương Duy Khoa còn đang thần thờ

"Tại sao cô ấy lại có vết bớt đó? Chẳng lẽ... Minh nhất định phải điều tra mới được!"

Ngày hôm sau

-Kiều Nhi, dậy đi-Cao Thuý Anh vắt và lay Chu Kiều Nhi dậy

-Để mình ngủ một tí nữa-cô ngái ngủ mặc cả

-Ngủ cái gì nữa, tan học từ lâu rồi đó-

-Hà???-Chu Kiều Nhi bật dậy, nhìn lên đồng hồ thì đã hơn giờ tan học 30 phút.

-Sao cậu không gọi mình dậy?- cô oán trách Cao Thuý Anh

-Này, mình gọi cậu dậy giờ rồi đó-cô nổi giận

-Thôi được rồi, mình về thôi-nói rồi đeo cặp đi về.

-Anh hai không đón cậu à?-Cao Thuý Anh thấy xe của Chu Minh Viễn chưa đến, tò mò hỏi

-Hôm nay công ty có nhiều việc nên ca ca không đến được, mình sẽ đi bộ về

-Vậy à?-sau khi hai người nói chuyện với nhau được một lúc không lâu thì xe của Cao gia đến

-Mai gặp nha-nói rồi cô lên xe

Chu Kiều Nhi đi bộ về nhà, cảm thấy thật thoải mái và thư giãn

Vụt

Một con dao lao đến chỗ cô, nhờ bản năng sát thủ, Chu Kiều Nhi nhanh chóng né được

-À?-cô lạnh lùng quét mắt bốn phía

Từ trong góc tường, một đám người mặc đồ đen đi ra, tay cầm dao với súng hung hãn tiến về phía cô

-Các người có ý đồ gì?-cô liếc ánh mắt lạnh thấu xương khiến bọn người kia giật mình

Một gã to cao đứng đầu nói

-Đừng hỏi nhiều, hôm nay cô phải chết!-nói rồi xông lên

Chu Kiều Nhi nhanh nhẹn bắt được tay của tên kia, nhấc bổng hẳn lên bằng một tay rồi bóp cổ đến chết

Tên vừa rồi bị cô giết thân xác ngã xuống, mắt vẫn mở tròn trĩnh như không tin được điều vừa xảy ra

Bọn còn lại hoảng hốt chạy đi nhưng chưa được mười bước thì cô đã phóng tới gái quyết toàn bộ như vừa rồi

Chu Kiều Nhi chùi tay vào áo của một xác chết

-Bọn đáng ghét, lúc nào cũng tìm mình gây chuyện, chết đáng lắm-cô lăm bắm nói như mấy người này không phải cô giết nhưng ở cách đó một khoảng có một người đàn ông đã nghe thấy, nhìn cô bằng đôi mắt nóng rực

-Cuối cùng anh cũng tìm thấy em, Trần Lệ Băng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Du lịch nước ngoài

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Oáp

Ngáp một cái, Chu Kiều Nhi cảm thấy thật buồn ngủ. Từ sáng sớm cô đã dậy đặt vé máy bay rồi đi sang Pháp. Bởi lẽ đã nghỉ hè mà Chu Minh Viễn nhất quyết không cho cô đi du lịch nên không còn cách nào khác cô đành phải để lại một tờ giấy nhắn rồi lén lút rời khỏi Chu gia.

-Xin hỏi, quý khách có muốn uống gì không ạ?-cô tiếp viên thân thiện hỏi

-Tôi không cần đâu-Chu Kiều Nhi đáp

Một lúc sau, cô hạ thấp ghế xuống rồi chìm vào giấc ngủ mà không hề hay biết mình đã bị lọt vào tầm ngắm của một con sói gấm đỏ.

-Thư kí Tôn, khi nào máy bay đáp cánh hãy điều tra cho tôi cô gái đó-

-Vâng thưa ngài-

Năm tiếng sau

-Đói quá, đi ăn rồi tới khách sạn thôi!-

-Vị mình đâu rồi???-Chu Kiều Nhi hỏi hoảng hốt lục túi

-Đây có phải ví của em không?-

Cô giật mình nhìn ra đằng sau thì thấy một người đàn ông ngoại quốc điển trai đang giơ ra chiếc ví da hỏi cô

-A, đúng rồi, cảm ơn anh nhiều-cô cảm kích lấy lại chiếc ví rồi tạm biệt người nọ.

-Thư kí Tôn, có kết quả điều tra chưa?-không lâu sau một người khác đứng sau anh

-Cô rồi thưa ngài, cô gái đó tên Chu Kiều Nhi-nhị tiểu thư của tập đoàn Chu thị đứng đầu thành phố A, từng có vị hôn phu là đại thiếu gia Vương thị nhưng hiện nay đã hủy hôn-

"Hủy hôn à? Khi nào gặp mình phải cảm ơn tên đó vì đã tạo cơ hội cho mình tiếp cận cô ấy mới được" Anh cười mỉa mai

-Cô ấy ở khách sạn nào vậy?-anh chợt nhớ ra hỏi thư kí

-Thưa ngài là khách sạn Xentury ạ-

-Được, đặt phòng đối diện cô ấy cho ta-

-Vâng ạ-

Khách sạn Xentury

-Ăn no quá!-Chu Kiều Nhi thoải mái xoa xoa bụng bước đến phòng mình

-Trùng hợp thật đó, em cũng ở đây sao?-

Cô nhìn lên thì thấy người đàn ông vừa nãy đã giúp mình

-Tôi nay tôi có vinh dự mời em ăn cơm không?-anh ta lịch sự nói

-...Tất nhiên rồi-Chu Kiều Nhi định từ chối vì cô vừa mới ăn xong chỉ muốn ngủ nhưng vì người này đã giúp mình mà không biết lấy gì để cảm tạ nên đành chấp nhận

Tối hôm đó

Cốc cốc cốc

Cạch

Anh ngạc nhiên, hôm nay Chu Kiều Nhi mặc một chiếc đầm màu ren màu đỏ dài gần tới đầu gối, mơ hồ có thể nhìn thấy bầu ngực to căng tròn đầy đặn mà bất kì đàn ông nào cũng mơ ước cùng đôi chân dài trắng nõn nà. Phụ kiện là một chiếc túi xách đen nhỏ nhắn. Trông cô bây giờ thật quyến rũ mà vẫn không mất đi vẻ đáng yêu khiến tim hắn đập loạn lên.

-Chúng ta đi nào-nói rồi đi trước dẫn đường

-Ukm-

Nhà hàng

-Oa!!! Nhìn bọn họ kia

-Đẹp đôi thật đó

Từng lời khen ngợi khiến anh vui vẻ, quay ra nhìn thì thấy cô không có vẻ gì là quan tâm liền có một chút thất vọng

-Quý khách dừng gì ạ?-một phục vụ nam quy củ hỏi, mắt liếc về phía Chu Kiều Nhi rồi đỏ mặt.

-Em chọn món đi-Anh lấy thực đơn đưa cô rồi lườm nguýt phục vụ khiến anh ta rùng mình

-Cho tôi món vịt quay, bào ngư om nấm, xôi hấp tôm, chân gà cùng một chai rượu vang.-cô nhìn nhà nói

Một lúc sau phục vụ mang đồ ăn lên

-Anh tên gì vậy?-Chu Kiều Nhi chợt nhớ ra hỏi

-Tôi tên là Richard, còn em?-

"Richard???"có giật mình, vội hỏi phục vụ tình thần trả lời

-Tôi là Chu Kiều Nhi-

-Tôi có thể gọi em là Kiều Nhi không?-

-Tuy anh vậy-chỉ là xưng hô thôi cũng không quan trọng lắm

-Sao em đến đây vậy?-

-Đi du lịch nghỉ ngơi thôi-

-Chúng ta giống nhau rồi, em có thấy đây là duyên phận không?-Richard tự sướng

-Tôi không nghĩ vậy đâu-trên đầu cô cháy ba vạch hắc tuyến.

Vậy là hai người nói chuyện rồi ăn đến hơn mười giờ mới về khách sạn

-Phòng tôi ở đối diện, em có việc gì thì cứ gọi

-Tôi biết rồi-

Chu gia

-NHI nhi!!!-

Chu Minh Viễn bây giờ thật sự rất muốn giết người. Sáng ra mới dậy, sờ bên cạnh thì đã không thấy người đầu lằm anh hốt hoảng đi tìm, nhìn tờ giấy để trên tủ đầu giường hẳn mới biết cô lén trốn hẳn đi Pháp

-Nhi nhi, đừng để anh tìm thấy em không thì...-Chu Minh Viễn cười tà ác.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25

Ding dong! Ding dong!

Nghe tiếng chuông, Chu Kiều Nhi bực mình lết xác ra cửa. Nhìn trên màn hình là Richard, cô ấn nút trả lời.

-Có chuyện gì?-

-Tôi đến mời em đi ăn sáng-anh nhiệt tình

-Một lát, không đi đâu-định xoay người về lại giường

-Tôi sẽ đãi mà!-

...thôi được-được ăn miễn phí ngu gì không đi

Tuỳ tiện chọn một bộ quần áo cô ra mở cửa.

-Đi-

Đi trên đường, Chu Kiều Nhi cứ có cảm giác bị theo dõi. Bỗng nhiên một đoàn người tập kích hai người. Cô đoán bọn họ muốn ám sát Richard nên đứng sau lưng dùng anh làm lá chắn.

-Cô ta là người yêu của hắn đó. Mau bắt ả!-một tên hét lên làm bọn kia tập trung sự chú ý vào cô.

-Cẩn thận-thấy có người định bắn cô, Richard vội vàng đẩy Chu Kiều Nhi ra sau, anh bị viên đạn bắn trúng người.

-Chết tiệt-cô rủa thầm, nhanh chóng xử lí mấy người còn lại rồi đỡ anh.

"Tên ngốc này, sao lại đỡ đạn cho mình chứ" Chu Kiều Nhi lục tìm trong túi quần Richard móc ra chiếc điện thoại, lật danh bạ nhìn thấy chữ "Thư kí Tôn" liền ấn vào.

-Alo, anh là thư kí của Richard đúng không? Mau đến số 22 đường X đi. Anh ta bị thương rồi.

Lâu đài

-Ưm, đau quá!-

Nghe tiếng nói, Chu Kiều Nhi ngẩng đầu lên thì thấy Richard đang nhăn mày ôm ngực.

-Tình rồi? Thấy khó chịu không? Để tôi đi gọi bác sĩ.-thấy anh ta không trả lời cô liền đứng dậy định đi tìm người.

-Khoan đã-nói rồi bắt tay Chu Kiều Nhi

-Có chuyện gì vậy?-

-Em...đã biết thân phận của tôi rồi sao?)-Richard ngập ngừng hỏi

-Tôi cũng mới biết thôi-thực ra thì biết từ lúc đầu rồi! Làm sao mà không nhận ra được Richard Williams-hoàng thái tử nước Pháp chứ.

-Em có ghét bỏ tôi vì đã nói dối không?-

-Anh đã nói gì với tôi sao? Huống hồ tôi không thích thì sao phải ghét?-

"Không thích" lời nói đó như nhát dao đâm thẳng vào tim khiến nó nhói đau.

"Không thích cũng không sao. Tôi sẽ khiến em phải yêu tôi"Richard nghĩ thầm trong lòng

-Nếu anh không sao rồi thì tôi về đây-

-Chờ, vì em mà tôi ra nòng nọc này, đừng có phũ phàng chối bỏ trách nhiệm vậy chứ!-

-Haizz, vậy anh muốn tôi phải làm gì?-

-Rất đơn giản! Chỉ cần mỗi sáng, trưa, tối đến nấu cơm cho tôi ăn là được.

-Anh có nhiều đầu bếp như vậy còn cần tôi làm gì-

-Bởi vì tôi thích!-

"Nhịn, mình phải nhịn, không thêm chấp với bệnh nhân" cô cắn răng

Mấy hôm sau

-Kiều Nhi, tôi cần em đi cùng đến một buổi tiệc ngày mai

-Sao tôi phải đi chứ?-cô khó chịu hỏi

-Chỉ cần em đi, tôi sẽ không nói cho anh trai em biết em đang ở đâu-Richard tà ác cười-

-Tên khốn!-hắn điều tra mình!

-Quyết định tuỳ thuộc vào em!-

Tối hôm sau

Cốc cốc cốc

-Vào đi-

-Tiểu thư, Hoàng thái tử nói nếu cô đồng ý thì hãy mặc chiếc đầm này.-rồi để lên giường

...-Chu Kiều Nhi nhìn chiếc đầm, ngẫm nghĩ một hồi

-Bây giờ-Còn đến một tiếng là bắt đầu buổi tiệc, Richard nhìn đồng hồ đeo tay

-Bây rưỡi-anh thở dài ngược lên trời

-Bây giờ bốn mươi năm-

-Thưa ngài, chúng ta phải đi thôi-thư kí Tôn nhắc nhở Richard

...được rồi-

Tại buổi tiệc

-Thế nào? Đã tìm ra được người thích hợp để lấy làm vợ chưa?-một đôi trung niên đến trước mặt Richard hỏi

...Cha mẹ, hiện tại con chưa muốn lấy vợ-đúng vậy, người đang nói chuyện với anh là vua và hoàng hậu nước Pháp, cũng chính là cha mẹ của hân

-Đừng có cứng đầu, ta đã tìm cho con một mối rồi. Đó là tiểu thư con nhà hầu tước. Nó rất xinh đẹp lại còn thông minh nữa. Vô cùng xứng đôi với con!-hoàng hậu không ngớt lời khen ngợi

-A! con bé kia rồi, Aretha lại đây-

Người vừa mới đến là Aretha Moreau-hầu tước tiểu thư. Đúng với những gì hoàng hậu nói, cô ta rất xinh đẹp và quyến rũ, thân hình chữ S có lẽ có lỗi rõ ràng. Bao nhiêu đàn ông ở đây nhìn chăm chăm vào cô ta với ánh mắt đầy khao khát, ngoại trừ Richard.

-con chào hai bác ạ(t/g: chả biết xưng hô thế nào nữa□□)

-Đây là hoàng thái tử, hai đứa làm quen với nhau đi-nói rồi hai người lấy lý do đi chỗ khác

-Hoàng thái tử Richard...-Aretha thẹn thùng gọi rồi quàng tay anh

Nhìn thấy cánh tay đang nắm mình, anh đen mặt lại định hất ra thì

-Mau bỏ bàn tay của cô ra khỏi người yêu của tôi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Bạn trai bạn gái

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Mau bỏ bàn tay của cô ra khỏi người yêu của tôi-

Richard quay lại thì nhìn thấy Chu Kiều Nhi mặc chiếc đầm mà hân đã chọn đứng trước cửa

'Anh biết em sẽ đến mà!'

Ngắm nghía cô một hồi lâu hân kết luận

'Biết thế lấy bộ váy kín cầ người kia rồi'

Chu Kiều Nhi bước đến trước mặt Aretha, liếc ả ta nói

-Không nghe thấy tôi nói gì sao? Mau bỏ tay ra! Đừng để tôi phải nhắc lại.

Úp áp của cô khiến Aretha rùng mình, vội vàng thu lại tay

Từ khi Chu Kiều Nhi bước vào, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía cô. Nhìn hai người đứng đối diện nhau, ai cũng biết khí chất và vẻ đẹp của cô cũng đủ để đè bẹp ả.

Vua và hoàng hậu thấy chuyện không ổn liền đi tới

-Cô là ai vậy?-vua nghi ngờ hỏi

-Tôi?-cô cười rồi trả lời tiếp

-Tất nhiên là người yêu của con trai ngài rồi-

Nghe thấy từ 'người yêu' không hiểu sao Richard cảm thấy tim mình đập nhanh hơn hẳn. Hắn liên tục lặp đi lặp lại trong đầu

'Người yêu, người yêu, người yêu, người yêu, người yêu,...

-Cô có tư cách gì mà đòi sánh đôi cùng nó?-hoàng hậu khinh bỉ

-Thưa ngài-cận thần của vua nói thầm vào tai bà

Hoàng hậu ngạc nhiên, hết nhìn tên vừa rồi dễ xác thực, thấy hắn gật đầu lại quay ra nhìn Chu Kiều Nhi rồi suy tính. Chu thị là một công ty lớn đa quốc gia, có tầm ảnh hưởng rất quan trọng, mấy đời trước cũng có quen biết với nhiều quý tộc địa vị cao. Nếu cô làm con dâu của bà thì sẽ được giúp đỡ không ít. Thế nhưng bên hầu tước thì đã nhờ nói là sẽ làm thông gia với nhau, nếu bây giờ nói huy thì có khả năng họ sẽ làm phản, gây cản trở rất lớn đối với ngôi vị vua của con trai bà. Hoàng hậu đau đầu không biết phải làm sao thì chợt nhớ ra điều quy định trong hoàng gia.

-Cũng được thôi, nhưng với một điều kiện-

-Đó là gì vậy?-Chu Kiều Nhi bỗng cảm thấy không tốt

-Đó là hai người phải thi đấu với nhau, người chiến thắng sẽ là thái tử phi.

'Mình biết ngay mà, thật hối hận vì đã giúp anh ta' cô đau khổ

Vậy là cuộc thi đã được định ngày. Gồm có bắn cung, cưỡi ngựa và đấu kiếm.

-Tôi tin em có thể làm được-Richard an ủi cô.

...tôi quyết định rồi-cô nắm chặt tay

-Quyết định gì?-

-Tôi sẽ bỏ mặc anh-cô sáng mắt tuyên bố

Richard giật mình suýt ngã đập mặt xuống sàn.

-Đã phóng lao thì phải theo lao chứ, tôi không muốn phải lấy cô ta đâu.-

-Nhưng mà tôi sợ ngựa!

-Há??? Tôi có nghe lầm không? Em vừa nói gì vậy?-

-Tôi nói...TÔI SỢ NGỰA!!!- đúng vậy, Chu Kiều Nhi cô rất sợ ngựa. Bởi vì ở kiếp trước, lúc còn ở cô nhi viện có một gia đình giàu có đến muốn nhận nuôi một đứa bé. Khi cô thấy con ngựa tiến vào sân đã rất tò mò và tiến lại gần xem thử. Không ngờ con ngựa bỗng nổi điên, suýt nữa giẫm chết cô may mà có một cậu bé nhanh chóng đẩy cô ra. Vì còn nhỏ nên cô không hiểu chuyện mà mắng cậu ta vì làm cô bị trầy xước cánh tay, buổi tối nghĩ lại thì cô mới hiểu. Đáng tiếc là hôm sau cô tìm thì không thấy cậu bé đó đâu nữa rồi.

-Người lạnh lùng như em mà lại sợ ngựa sao-như không thể tin được, anh phì cười

-Không thèm giúp anh nữa-cô tức giận

-Thôi được rồi, tôi sẽ dạy em mà-

Trại nuôi ngựa hoàng gia

-Đây là con ngựa chuyên dùng để tập luyện nên rất an toàn. Bây giờ lên ngựa đã nào!-

Chu Kiều Nhi run rẩy nấp sau lưng Richard, khi con ngựa hí lên một tiếng cũng khiến cô giật mình. Hắn thấy vậy cảm thấy cô thật đáng yêu, chỉ muốn yêu thương mãi không thôi.

Sau một hồi loay hoay, mãi Chu Kiều Nhi mới ngồi hẳn lên ngựa.

-Không sao. Có tôi đây rồi-Richard dịu dàng chần an giúp tâm tình cô thả lỏng vài phần.

Nhờ sự chỉ bảo nhiệt tình của hắn, cuối cùng cô cũng thuận lợi một mình cưỡi ngựa.

Khi chuẩn bị xuống, cô bị hụt chân ngã xuống

-Kiều Nhi!

'Sao không thấy đau nh?' Mờ mắt ra cô thấy mình đang nằm trong vòng tay rắn chắc của đàn ông. Ôm ôm hương nhuyễn ngọc trong tay, cảm giác thật mềm mại khiến tim hắn đập liên hồi không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [yWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Thi đấu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cuối cùng cũng đến ngày diễn ra vòng thi đầu tiên là bắn cung.

Mọi người trong quý tộc lần thường dân đều đổ xô nhau đến đây xem trò vui. Không khí thi đấu cũng náo nhiệt hơn hẳn. Người thì đoán mò là hầu tước tiểu thư thắng, người thì tiểu thư Chu gia thắng. Cuộc thi này lớn đến nỗi có nhiều chương trình truyền hình trực tiếp cùng các nhà báo săn tin.

Đến giờ, người thi trước là Aretha. Vì đây là sở trường của ả nên cả ba lần đều trúng tâm. Kết quả này làm mọi người ồ lên.

-Hầu tước tiểu thư giỏi thật đó!-

-Thế này thì chắc Chu tiểu thư không thắng được rồi-

Aretha khuôn mặt đắc ý cười khinh miệt nhìn Chu Kiều Nhi

-Cô còn lâu mới thắng được tôi!-

-Chưa chắc đâu-cô khiêu khích nhìn lại ả

"Cô ta nói thế là sao chứ?" Á hoang mang nhưng nghĩ là cô không làm được nên cũng thả lỏng vài phần

Chu Kiều Nhi giương cung tên lên, thoải mái thả ra ba lần liên tục.

Mọi người đều nhìn về phía mũi tên bay rồi bỗng chốc im lặng. Trọng tài hít một ngụm khí lạnh, vội hoàn hồn nói

-Vòng một: hai bên hoà nhau.-

Ba mũi tên của cô đều xuyên qua tên của Aretha!

À không thể tin nhìn cô.

-Em làm tốt lắm!-Richard đi lên chúc mừng cô.

Ngày thứ hai là thi đấu kiếm.

Cả hai người đều phải mặc bộ quần áo dành riêng cho bộ môn này.

-Đừng để mình bị thương-Richard lo lắng

-Còn lâu-cô không cho là đúng nói

-Bắt đầu-

Nhìn Aretha đang chiếm thế thượng phong, mọi người đoán già đoán non không biết ai thắng cuộc cuối cùng. Nhìn thời gian sắp hết, Chu Kiều Nhi cười xòng lên, chưa đầy mười phút đã hạ gục Aretha. Cô còi mũi ra chìa kiếm vào cổ họng á ta nói

-Cô thua rồi!-

-Vòng hai: Tiểu thư Chu thắng.

-Lúc đầu là em nhường cô ta đúng không? -Richard thăm thuy hỏi

Chu Kiều Nhi không nói gì chứng tỏ điều anh suy nghĩ là đúng. Richard nghĩ thầm

"Con mèo nhỏ của mình lợi hại thật!"

Đến ngày thi đấu cuối cùng là đua ngựa.

Hôm nay Chu Kiều Nhi mặc bộ chuyen dùng để cưỡi ngựa, tóc buộc cao sau đầu, khí chất lạnh lùng không ai sánh bằng. Aretha thấy thế ghen tỵ nhìn cô.

À lấy điện thoại ra gọi vào một số lạ

-Đã làm theo những gì ta nói chưa? -

-Rồi ạ.-

-Tốt, bao giờ kết thúc ta sẽ đưa số tiền đã giao ước.-nói rồi ngắt máy

"Đi chết đi Chu Kiều Nhi, anh Richard là của riêng mình tao mà thôi!"

Bỗng nhiên Chu Kiều Nhi cảm thấy lạnh gáy, hắt xì một tiếng

-Sao vậy, không khoẻ à? -Richard lo lắng hỏi han cô

-Không sao, chắc chỉ bị cảm nhẹ thôi-

-Em đừng ép mình quá, nếu cảm thấy không được thì có thể bỏ cuộc. Em đã giúp tôi nhiều rồi

-Sao lại bỏ cuộc? Trong từ điển của tôi chỉ có thắng, không bao giờ có từ thua.-

-Vậy thi tốt nhé!-anh hết cách với cô rồi

-Ừm

Trọng tài đứng trước vạch xuất phát hô

-Chuẩn bị-

Trên khán đài căng thẳng hẳn lên.

-Xuất phát!-

Hai người phi ngựa với tốc độ cực nhanh, Chu Kiều Nhi hiện tại đang dẫn trước, còn năm trăm mét nữa là đến nơi bỗng nhiên con ngựa của cô nổi điên, húc lên liên tục. Chu Kiều Nhi hoảng hốt, cố giữ chặt. Bất chợt, cô ngửi thấy mùi thuốc, vội nhìn ra đằng sau thấy Aretha cười gian xảo vượt lên trước cô liền biết ai đã động tay vào con ngựa.

"Đừng vội dắc ý!" Chu Kiều Nhi chợt lấy ra một viên thuốc trong túi quần rồi bỏ vào miệng con ngựa. Đúng như cô đoán, lúc sau nó bình ổn lại như thường. Đây là thuốc mà cô chế ra đã lâu, chuyên dùng để tạo cảm giác thoải mái, thư giãn cho động vật. Và nghiêm nhiên con ngựa trở thành vật thí nghiệm cho cô mà không hề hay biết. Đưa tay vuốt bờm, cô nhanh chóng phi ngựa.

Aretha ngạc nhiên nhìn cô vượt qua ả mà không làm được gì.

Trọng tài liền hô

-Vòng cuối: Tiểu thư Chu thắng

Hoàng hậu tuyên bố

-Thái tử phi sẽ là Chu tiểu thư: Chu Kiều Nhi

Mọi người trên khán đài đứng hẳn lên vỗ tay đồng thanh

-Chu Kiều Nhi, Chu Kiều Nhi...

Hầu tước xấu mặt, đứng dậy đi về trước

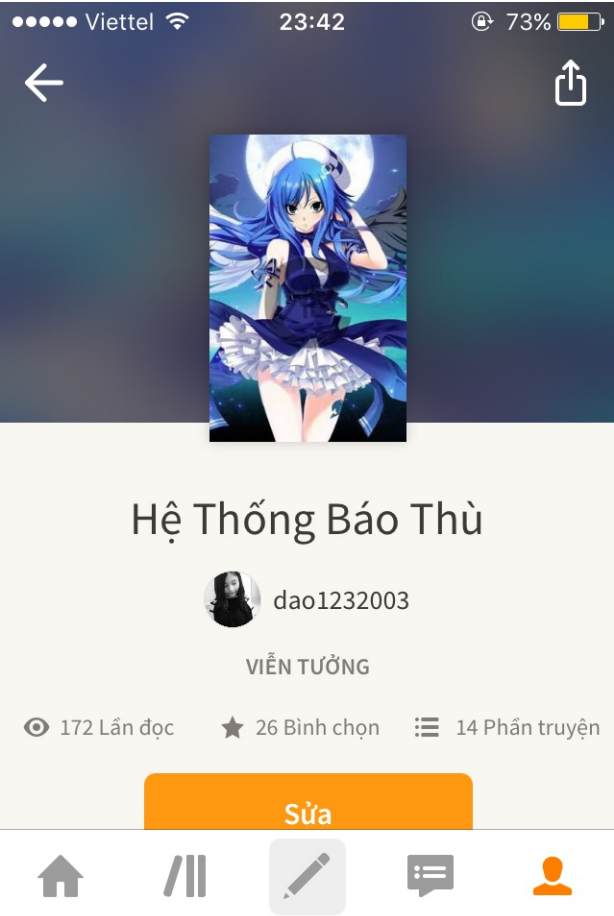
-Thưa ngài, còn tiểu thư thì sao?-quần già lo lắng hỏi

-Mặc kệ. Ta không có đứa con gái vô dụng như nó.-ông tức giận nói

Aretha nhìn Richard lấy khăn lau mồ hôi và chúc mừng Chu Kiều Nhi, nghiêng rằng

"Chết tiệt, đáng lẽ người đứng cạnh anh ấy bây giờ lẽ ra là mình chứ không phải cô ta, người dám cướp chồng của ta sẽ phải trả giá đắt!"(t/g: tự tin gồm -_-)

Mình ơi mk cũng viết truyện thể loại hệ thống nha! Tên là "Hệ Thống Báo Thù" đó. Mong mng ủng hộ cả hai bộ truyện^^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Kí ức đau buồn

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

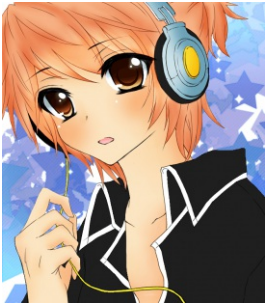
Trong hoàng gia, thái tử phi phải chuyên đến cung điện sống với hoàng thái tử, nhưng Chu Kiều Nhi rất không muốn ngày ngày phải chạm mặt những con người giả tạo đó nên kiên quyết không đồng ý, bắt đắc dĩ nên Richard phải mua một căn biệt thự ở ngoại ô để ở. Hai người trên danh nghĩa là sống thử nhưng chưa ngò chung phòng lần nào. Điều này làm cho ai đó mỗi tối vô cùng buồn phiền nhưng lại hạnh phúc vì được cùng một mái nhà với cô.

Buổi sáng Richard đang ngồi đọc báo thì chuông cửa réo lên.

Anh ra mở cửa, thấy người đứng bên ngoài thì vui mừng

-Cooper, cậu về khi nào vậy sao không cho mình biết?-

Người được gọi là Cooper rất đẹp trai. Anh nở nụ cười ảm áp trả lời

-Cũng mới về thôi-

-Mau vào nhà đi-anh hào hứng

-Sao cậu không ở cung điện mà lại đến đây vậy?~Cooper tò mò

-À, là do con mèo nhỏ nhà mình không thích nên đành chiều theo thôi-

"Con mèo nhỏ?"

-Oáp, anh làm đồ ăn sáng chưa vậy?~

Nghe tiếng nói hai người đồng loạt nhìn về phía cầu thang

Người vừa nói là một cô gái rất xinh đẹp, khuôn mặt ngái ngủ cùng mái tóc hơi rối trông rất đáng yêu. Mặc chiếc váy ngủ ngắn đến đầu gối để lộ thân hình nóng bỏng cùng đôi chân dài thon thả trắng nõn thấp phần quyến rũ.

Richard nhìn không chớp mắt, cổ họng lên xuống liên tục. Cooper ngẩn ra rồi quay đi chỗ khác

-Này, tôi nói anh có nghe không vậy?~Chu Kiều Nhi buồn bực hỏi

-À, đồ ăn anh để trong bếp đó-

-ukm-cô định quay đi thì nhìn thấy ngoài Richard và cô còn một người khác

-Cậu nhóc nào đây?~

Hai người kia suýt đập đầu vào bàn

-À, đây là Cooper-bạn thân của anh mới từ Nhật về, năm nay hai mươi tuổi rồi-anh đỡ khóc đỡ cười nói

-A, sorry nha. Tại nhìn anh trẻ quá nên tôi tưởng...-

-Không sao đâu, tôi gặp chuyện này thường xuyên lắm. Còn cô là?~

Không hiểu sao cô cảm thấy người này rất quen thuộc, như đã gặp trước đây từ lâu rồi

-Tôi là Chu Kiều Nhi!-

Buổi tối

-Kiều Nhi, đi mua giúp tôi mấy quả trứng được không?~Richard từ trong bếp nói vọng ra

-Được-đù sao cũng không có chuyện gì để làm, cô liền nhận lời

Nửa tiếng sau

Chu Kiều Nhi từ siêu thị bước ra, một bên tay xách bọc trứng

-Cô đi mua đồ sao?~

Chu Kiều Nhi quay lại nhìn thấy Cooper

-Ừm, sao anh cũng ở đây vậy?~

-À, nhà tôi gần đây mà-

Hai người đi trên đường một đoạn thì gặp mấy đứa trẻ đang cãi nhau

-Thằng này, mày có đưa cái bánh đây ra không?~

-Em xin mấy anh mà, cái này là em vất vả lắm mới có được. Mấy ngày nay đã phải nhịn đói rất lâu rồi.

-Tao không quan tâm, mày không đưa thì đừng trách-nói rồi định động thủ

-Khoan đã!~

-Mấy đứa là con nhà ai vậy? Có muốn ta báo cảnh sát không?~

Nghe thấy cảnh sát, bọn chúng hoảng sợ liền bỏ chạy

Đến gần, cô mới quan sát kĩ. Cậu bé chỉ khoảng tám tuổi, quần áo rách rưới, khuôn mặt bẩn thỉu, người thì gầy gò chứng tỏ bị bỏ đói đã lâu trông thật đáng thương

-Lần sau nếu bị thế thì phải đánh lại nghe chưa-rồi rút trong túi ra một xấp tiền

Cậu cảm kích

-Em cảm ơn chị.

-Sao cô lại giúp thằng bé đó vậy?~

-Là từng có kỉ niệm đau buồn như vậy. Tôi biết cảm giác cô đơn đó ra làm sao. Lúc nào cũng phải tranh giành để có đồ ăn, có khi phải liều mạng chỉ vì một cái bánh. Không ai thương, không ai đau hay nhớ đến mình hết.

Cooper ngạc nhiên rồi cười

-Cô làm tôi nhớ đến một người thật đó!~

-Hửm? Ai mà có thể làm cho anh nhớ được vậy?~

Anh đau khổ nhớ về kỉ niệm cũ

-Trước đây tôi từng là cô nhi, ở trong một nơi mà kinh khủng hơn cả địa ngục. Ngày ngày bị đánh đập không thương tiếc, có khi còn bị cắt cả đồ ăn. Lúc nào cũng phải sống trong cảnh chịu đựng, chờ một ngày để phục thù. Đối với chúng tôi, hạnh phúc nhất là khi có người đến nhận nuôi, không phải bị gầy vò nữa. Trong tôi lúc nào cũng đầy thù hận. Hận vì cha mẹ khi sinh tôi ra lại nỡ lòng vứt bỏ dễ dàng như vậy. Sao không quay lại tìm tôi? Có còn biết đến sự tồn tại của người con này

nữa không? Hàng trăm câu hỏi trong đầu mà không ai có thể giải đáp được. Vậy nên càng hận và muốn trả thù hơn. Đến một ngày tôi gặp được cô ấy. Người con gái xinh đẹp với tâm lòng cứng rắn kia đã thay đổi cuộc sống tôi. Vậy nên chỉ mong có thể bảo vệ được cô ấy. Nhưng không ngờ đến một ngày tôi nhận được tin...

Chu Kiều Nhi tò mò hỏi

-Cô gái ấy làm sao???

~...chết rồi!~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Cắt đứt

-Tại sao lại chết???

-Tất cả là tại..

-Trần Lệ Băng!

Chu Kiều Nhi kinh ngạc, cái tên này đã lâu không có người dùng để gọi cô, cảm giác thật kì lạ.

Cô quay đầu lại thì nhìn thấy một người đàn ông

"Hình như mình đã gặp người này ở đâu rồi thì phải, sao anh ta lại gọi cô là Trần Lệ Băng? Hay là nhầm người?" Chu Kiều Nhi nhìn bốn phía, cũng chỉ có cô và Cooper ở đây thôi, nếu không phải gọi cô chẳng lẽ gọi anh ấy? Nhưng Trần Lệ Băng là tên con gái mà???

-Sao em dám đi với người đàn ông khác?~Trương Duy Khoa tức giận.

-Tôi...có quen anh sao?~cô nghi ngờ hỏi

-Mau đi theo tôi~nói rồi kéo Chu Kiều Nhi đi để lại Cooper vẫn ngay góc ở đó không hiểu chuyện gì vừa xảy ra

Đến một con hẻm vắng vẻ, anh đẩy Chu Kiều Nhi vào góc tường, lấy hai tay giam cô vào lồng ngực.

-Em không còn nhớ anh là ai sao?~

-Anh bị điên à, tôi làm sao biết được anh là ai chứ, tôi không có quen biết anh~rồi cô lại chột nhớ ra

-A, anh là giám đốc Trương!

-Không phải.~Trương Duy Khoa gần giọng

-Trần Lệ Băng em nghe cho rõ đây. Kiếp trước em chỉ yêu mỗi mình anh và kiếp này cũng như thế. Đừng mong có thể trốn thoát được. Dù có ở chân trời góc biển anh cũng sẽ tìm được em!

-Anh là...~giọng nói cô run rẩy, thân thể lung lay như sắp ngã.

-Phải. Anh là Tịch Sĩ Thần!

-Làm sao có thể chứ?~Chu Kiều Nhi không thể tin được trọn trứng mắt.

-Anh không biết tại sao và làm cách nào, nhưng chỉ nhớ được là anh đã chết và xuyên vào thân xác này.

"Anh ấy cũng xuyên không giống mình?"

-Tránh xa tôi ra!~Chu Kiều Nhi dùng toàn bộ sức lực đẩy anh.

-Anh xin lỗi vì đã khiến em đau khổ kiếp trước, tất cả là tại cô ta đã khiến chúng ta lâm vào bước đường cùng này. Anh nhận ra người anh yêu không phải cô ta mà chính là em. Kiếp này hãy để anh bù đắp cho em.

Chu Kiều Nhi cảm thấy đáng lẽ ra mình phải nên vui mừng mới đúng, câu nói này cô đã chờ từ rất lâu rồi nhưng đến khi nhận được thì lại chẳng có cảm giác gì cả. Có lẽ trái tim cô đã bị tổn thương quá nhiều, không bao giờ có thể hàn gắn lại được nữa

-Đã quá muộn rồi!~

Trương Duy Khoa nghe mà lòng đau như cắt, tự an ủi mình là cô chỉ đang nói giỡn thôi

-Đừng có lừa anh, anh biết em yêu anh rất nhiều và anh cũng vậy, giờ không có gì có thể cầm trở đôi ta được nữa rồi.

-Xin lỗi nhưng tôi không thể.

-Vì sao chứ?~tìm anh như sắp rơi ra khỏi lồng ngực

-Người con gái ngu ngốc yêu anh đến chết đi sống lại, người con gái chỉ muốn đứng từ xa ngắm nhìn và lặng lẽ bảo vệ anh mà không cần đáp trả~Trần Lệ Băng đã không còn nữa rồi. Bây giờ tôi là Chu Kiều Nhi, không còn liên quan gì đến Tịch Sĩ Thần nữa. Kí ức của kiếp trước cũng nên quên đi rồi.

-Không! Tôi không cho phép em cắt đứt mối quan hệ của chúng ta. Em là của tôi.~anh gào lên đau khổ

-Vĩnh biệt!~cô quay người bỏ đi

-Tôi van xin em đừng đi có được không?~mắt anh lấn đẫm những giọt nước mắt mặn chát mà không hề hay biết

Chu Kiều Nhi hơi ngừng bước chân rồi lại đi tiếp.

Tình yêu vốn đã là một sự cay đắng, có người nguyện cho đi không cần nhận lại, dù vẫn biết đó là sai trái nhưng nhiều người vẫn lún sâu vào mà không có lối ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Sự thật

Cooper ngả khay. Anh đã nghe được chuyện gì vậy? Hắn ta tự nhận mình là Tịch Sĩ Thần, lại còn gọi Chu Kiều Nhi là Trần Lệ Băng. Chẳng phải hai người đó đã chết rồi sao? Chả lẽ là xuyên không? Anh giật mình với điều mình vừa nghĩ ra. Không có khả năng! Điều này thật sự không khoa học chút nào. Nhưng chứng cứ rành rành ra đó, anh muốn không tin cũng không được. Vậy là cô ấy vẫn còn sống? Nghĩ đến đây anh vừa mừng vừa vui nhưng khi thấy Trương Duy Khoa đứng ở kia, hắn lại cảm tức.

"Chính tên đó đã hại chết Băng Băng của mình, vậy mà vẫn mặt dày bám theo cô ấy"

Cooper đã quyết tâm kiếp này sẽ không để ai cướp mất Chu Kiều Nhi từ tay mình nữa rồi bỏ đi

Cuối tuần

-Kiều Nhi, chúng ta sẽ đi chơi vài ngày nên chuẩn bị đồ đi!

-Thật hả?-Chu Kiều Nhi vui vẻ hỏi, ở cái biệt thự này được gần một tháng rồi mà suốt ngày chỉ nhìn bốn góc tường, cô cảm thấy chán kinh khủng

-Ukm

Vừa nhận được câu trả lời của Richard, cô liền phóng lên phòng sắp xếp quần áo, trong chưa đầy mười lăm phút đã xuất hiện tại phòng khách

-Đi thôi!

Phụt

-Xong rồi á???-anh bị cô làm cho giật mình, cà phê trong miệng đều phun hết ra.

-Tất nhiên, anh cũng nhanh lấy đồ đi, chậm quá đấy!-cô nhún mẩy khoanh tay

"Còn không phải tốc độ của em quá nhanh khác người bình thường sao?"anh thở than trong lòng

Bãi biển

-Thoái mái quá đi!-Chu Kiều Nhi vươn vai tận hưởng không khí trong lành

Đang sau, Richard nhìn thấy vậy liền cười mỉm

"Thật dễ thương!"

-Trùng hợp quá, cậu cũng đến đây á?-

Anh quay lại thì nhìn thấy Cooper

-Là cậu? Sao lại cũng đến đây vậy?

-À, là do dạo này hơi stress nên muốn nghỉ ngơi thư giãn đầu óc thôi-anh buột miệng nói dối, thực ra là buổi sáng nhìn thấy xe hai người liền đi theo

Buổi tối

-Mau nướng thịt đi, tôi đói lắm rồi!-cô than thở

-Để mình nướng cho, cậu cứ ngồi đi

-Vậy làm phiền rồi-Richard cười toe toét vì không cần làm gì cũng được ăn.

Một lúc sau

-Oa! Nhìn ngon mắt quá đi!-mắt Chu Kiều Nhi bùng sáng

Miếng thịt nào cũng đều được nướng chín vừa mà không quá dai hay quá cứng, mùi thơm ngửi ngút bốc lên làm người ta không nhịn được mà chảy nước dãi.

Cô cầm đĩa lên cắm vào một miếng thịt rồi bỏ vào miệng nhai từ từ.

-Úm, không ngờ nhìn đẹp mắt mà lại còn vô cùng ngon nữa, còn hơn cả nhà hàng năm sao!-Chu Kiều Nhi không ngớt lời khen ngợi

-Đâu được đến thế chứ-Cooper khiêm tốn cười

-Tôi nói thật đó, anh mà làm đầu bếp là tốt lắm nha!-

-Tôi luôn mong muốn được nấu cho người con gái tôi yêu ăn-Anh nói đầy hàm ý

-Cậu có người yêu rồi hả? Sao không nói cho mình biết? Cô gái nào vậy???-Richard tò mò nhưng anh lại không nói gì

-Không muốn nói thì thôi-Anh hết hứng đối chủ đề

-À, mình mới mua một chai rượu đỏ, uống thử đi, hôm nay không say không về-nói rồi không biết lấy từ đâu ra chai rượu vang rót cho anh và Cooper uống.

Mấy tiếng sau

Rầm

Richard say bí tỉ nằm gục trên bàn

-Đồ ngốc-Chu Kiều Nhi nhìn anh bằng ánh mắt khinh bỉ

-Tôi muốn hóng biển một lúc cho tỉnh táo, em đi cùng không?-Cooper dụi mắt nhìn cô

Chu Kiều Nhi nhìn Richard rồi lại quay sang Cooper

-Tất nhiên rồi!-

Bên bờ biển có một đôi trai gái đang kể vai nhau bước đi. Nam thì tuấn tú ôn hoà, nữ thì xinh đẹp lạnh lùng. Tổng hợp lại thập phần hài hoà và đẹp mắt.

-À đúng rồi, chuyện hôm nọ anh kể có thể nói tiếp không?-cô biết đây là chuyện buồn của Cooper nhưng vẫn không kìm được tính tò mò.

Anh khựng lại một lúc, bình thản

-Nếu em đã muốn biết đến như vậy thì được, tôi sẽ kể.

-Cô ấy yêu người khác không phải tôi và cũng đã chết vì tình yêu không được đáp lại.-Trong giọng nói anh có vài phần run rẩy và tức giận.

-Xin lỗi vì đã khiến anh gợi lại chuyện cũ-Chu Kiều Nhi cảm thông với Cooper, anh thật giống cô. Yêu đơn phương một người nhưng cuối cùng mang lại chỉ là cái kết buồn bi thương.

-Tôi không sao vì cô ấy đã trở lại rồi!

-Hả???-anh ta vừa nói cái gì vậy

-Đã lâu không gặp em, Trần Lê Băng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Nhớ lại(p1)

-Anh đang nói gì vậy?~Chu Kiều Nhi vừa kinh ngạc vừa nghi ngờ hỏi

~...Em còn nhớ hồi ở cô nhi viện có một cậu bé đã từng cứu em không?~

-Tất nhiên rồi, anh có liên quan gì đến cậu ta sao?~

-Anh chính là cậu bé đó!

Chu Kiều Nhi bất ngờ, vội hỏi phục tinh thần

-Vậy sao anh biết tôi là Trần Lệ Băng, tôi nhớ rõ ràng là chưa từng nói với anh mà

-Cô gái mà anh yêu là em, Trần Lệ Băng!

-Sao có thể như vậy được, chúng ta còn chưa bao giờ nói chuyện với nhau mà.

-Chắc em không còn nhớ nhưng anh vẫn luôn in sâu hồi ức đó vào trong lòng mình.

Mười năm trước

Tại một cô nhi viện nhỏ

-Thằng này, tao đã nói với mày bao nhiêu lần rồi? Tao không cấm bọn mày đánh nhau nhưng có thì cũng đừng làm hỏng đồ đạc. Mày có trả nổi tiền không?~Một người phụ nữ khuôn mặt trét đầy phấn son đang dùng roi đánh liên tục vào người cậu bé khoảng chừng mười tuổi để lại những vết thương chi chít rỉ máu. Nghe tiếng roi cũng đủ biết độ mạnh mỗi lần đập xuống là như nào nhưng kì lạ thay, cậu bé đó không hề có biểu hiện gì là đau đớn, khuôn mặt lạnh tanh vô cảm xúc, có chỉ cũng chỉ là hăm răng cắn chặt vào môi dưới nhịn đau đến tái nhợt gắng không để miệng phát ra tiếng kêu.

-Nói với mày cũng vô ích, tôi nay đừng mong được ăn trư khi đến thành khẩn cầu xin tao tha cho.~thấy đánh mãi cũng chả được ích gì, bà ta tức giận rồi đuổi cậu bé ra ngoài.

Cậu ta đứng bên ngoài sân viện, nhìn lên bầu trời đầy sao. Ánh mắt chắt chắt đầy mắt đau thương và cả thù hận. Gió bắt đầu nổi lên, thời tiết bắt đầu lạnh dần rồi tuyết rơi xuống, cậu vẫn mặc kệ mọi thứ xung quanh.

-Sao anh lại ở ngoài này vậy?~giọng trẻ con non nớt cất lên

Cậu mở mắt ra nhìn về hướng phát ra tiếng nói thì thấy một cô bé mũm mĩm khoảng chừng tám tuổi mặc chiếc váy màu trắng, đôi mắt to tròn ngầy thơ nhìn anh

-Liên quan gì tới em?~nói rồi lại quay đi

-Khoan đã!

-Lại gì nữa vậy?~cậu khó chịu

-Tay anh lạnh ngắt thế này chắc đã ở ngoài lâu rồi. Phải biết lo cho thân thể mình chứ~cô bé cầm đôi bàn tay của anh xoa liên tục

Bàn tay nhỏ nhắn ấm áp phủ lên tay anh xúc cảm vô cùng tốt, khiến anh không hề chán ghét chút nào.

-Cho anh quã tảo nè, nhớ ngủ sớm đó!~cô bé móc trong túi ra một quã tảo nhét vào tay anh rồi cười tươi

-Em tên là Trần Lệ Băng, nhớ đó!~rồi nhanh chóng chạy đi để lại trong anh một cảm xúc phức tạp.

"Trần Lệ Băng!"

Sau đó anh và cô bé ấy không còn gặp lại nhau nữa, thật sự nhiều lúc anh vô cùng muốn đi tìm cô ấy nhưng lại không có dũng khí vì lúc đó anh không có gì cả, không thể hào hào bảo vệ cô cũng không thể mang lại hạnh phúc cho người con gái mình yêu. Đến cái ngày anh được nhận nuôi, chỉ muốn đến ngắm nhìn cô thật kĩ trước khi bắt đầu cuộc sống mới thì lại thấy cô suýt chết vì bị ngựa chèn, may mà anh kịp thời lao đến cứu rồi sau đó nghe tiếng gọi của cha mẹ mới anh liền vội vàng đi với mơ ước lần gặp cô sau này chính là khi anh thành đạt cưới cô về làm vợ mình. Nhưng ai ngờ trở trêu thay, năm năm sau cô nhi viện bị cháy, được tin không một ai sống sót, anh đã vô cùng bàng hoàng và tuyệt vọng. Anh vẫn không tin là cô đã chết.

Bỏ bao nhiêu năm cho người tìm kiếm tung tích của cô cuối cùng cũng ra kết quả. Vì hôm đó cô bị sai đi giặt đồ ở gần bờ sông nên may mắn thoát nạn nhưng lại bị bọn buôn người bắt cóc rồi bán cho khu chuyên đào tạo sát thủ ngầm ở hắc đạo. Từ đó cô luôn phải sống trong hoàn cảnh khắc nghiệt với bài tập đào tạo sát thủ có thể sánh ngang với ma quỷ. Sau này cô được Tịch Sĩ Thần cứu nên đã đi theo trợ giúp hắn ta. Vì lúc đó thực lực anh vẫn còn chưa lớn mạnh nên anh đã phải nhẫn nhịn không bất dấy động rừng.

Sáu năm sau trên thương trường danh anh vang dội khắp nơi, đến giới hắc đạo cũng phải kiêng dè vài phần anh liền lập kế hoạch để đưa cô đi ai ngờ đến lúc phút chót lại nhận được tin từ Trần Lệ Băng bị ép phải tự sát. Trái tim anh như bị giáng một đòn chí mạng đến hồ hấp cũng khó khăn. Cả công ty cũng bỏ đang dở năm liệt giường mấy tháng. Đến khi tỉnh lại thì thân xác cô ấy cũng đã bị đưa đi chôn vùi vương ở nơi nào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Nhớ lại(p2)

-Dương tổng, người cũng đã chết rồi, ngài có đứng đây thì cũng không thể khiến cô ấy sống lại được.~thư kí Cố lo lắng

-Ta không cần người quản, hết chuyện của người rồi, về trước đi-Dương Khải Chính thất thần nhìn vào hình trên bia mộ.

Thư kí Cố bất đắc dĩ thở dài, Dương Khải Chính có chấp đứng ở đây ba ngày ba đêm rồi, hẳn cũng đã khuyên nhủ rất nhiều lần nhưng đều thất bại.

-Dương tổng, ngài đừng đau buồn nữa. Thế giới này không có chỗ cho kẻ yếu đuối. Hãy mạnh mẽ lên vì như vậy mới có thể trả thù cho Trần tiểu thư được.~rồi bỏ đi

~...

Năm ngày sau

Như mọi khi, thư kí Cố ngồi vào bàn làm việc sắp xếp đồng giấy tờ quan trọng bỗng nhiên có người đi ngang qua. Anh ngẩng đầu lên ngạc nhiên rồi cười

-Chào mừng ngài quay lại, Dương tổng.

-Đừng gọi tôi là Dương tổng nữa, bắt đầu từ bây giờ tôi chính là Cooper!~cái tên Dương Khải Chính đó anh phải gạt bỏ đi. Vứt bỏ mọi quá khứ đau buồn lúc trước và những vẩn vương. Kí niệm về cô anh sẽ mãi mãi cất giữ trong lòng. Giờ đây anh chỉ có một mục đích sống duy nhất, đó chính là trả thù!

-Cảm ơn vì đã nói những lời đó.~

-Không cần cảm ơn tôi, câu đó là của ngài từng nói với tôi mà~

-Vậy sao?~Cooper nghi ngờ

-Ngài còn nhớ không? Lúc chúng ta gặp nhau gia đình tôi đang vô cùng khó khăn, chính ngài đã trả nợ và thu nạp tôi. Tôi không bao giờ có thể quên những lời nói đó đã giúp tôi mạnh mẽ như thế nào.~thư kí Cố hồi niệm về quá khứ.

-Ra là vậy.

Năm năm sau

Quán bar, trong ánh đèn chớp chồn cùng âm nhạc là những vũ công ăn mặc hở hang, thiếu vải đang nhảy nhót uốn éo trên cột. Bên dưới là các cặp đôi trai gái tán tỉnh và sờ mó hôn hít nhau. Tất cả thấp phần hỗn loạn và dâm mỹ. Ở một phòng VIP

nọ, có một người đàn ông và hai người phụ nữ trần như nhộng đang vận động.

-Aaa...Lâm tổng, sướng quá!...Em sắp ra rồi!...a...aa...

-Có phải thích lắm không? Được rồi, để bốn đại gia thỏa mãn người -người được gọi là Lâm tổng kia đang mạnh bạo ra vào liên tục trong một người phụ nữ, hai tay nắn bóp bầu ngực của người còn lại.

Bỗng nhiên cửa bị đập đổ, một đoàn người bước vào.

-Kẻ nào không có mắt dám cắt ngang chuyện quan trọng của bốn đại gia? Không muốn sống nữa hả?-Hắn ta mặt đỏ bừng như gan heo, tức giận quát.

-Trời hấn lại-Cooper lạnh lùng ra lệnh cho vệ sĩ

Không mất nhiều thời gian, tên kia tay chân đã bị trời lại vào ghế.

Mấy cô gái vừa rời còn đang hoảng hốt vì người xông vào nhưng khi thấy dung nhan của anh thì liền bị hút hồn, đứng đơ ra đó cho đến khi Cooper để ý trong phòng vẫn còn người, sát ý tỏa ra khiến bọn họ chột tính

-Không muốn liên lụy thì rút!-lập tức họ như bị ma đuổi ôm quần áo không kịp mặc chạy ra ngoài

-Thằng khốn này, có biết ta là ai không? Ta là Lâm tổng của Lâm thị nổi tiếng đó. Người của ta sẽ đến bắt và hành hạ người thôi!-Hắn thấy chết không sợ nói

-Vậy người có biết ngài ấy là ai không? Chính là Dương Khải Chính của tập đoàn Dương thị đó!-

-Cái gì???-hắn tái mét mặt khi nghe đến cái tên này. Dương Khải Chính là người không thể chọc vào được, kẻ cả hắc bạch đạo cũng phải nhường hắn mấy phần.

"Lần này chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vĩ Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nhớ lại(p3)

-Chỉ cần gọi một cuộc điện thoại cho em gái người, ta sẽ giải quyết mọi vấn đề nợ nần của người trước đó.-

-Sao tôi phải làm thế chứ?-

-Không cần nói nhiều. Nên nhớ số tiền mà người nợ phải đến hàng trăm tỉ, cả đời này người cũng không trả hết được.-Cooper thâm trầm nói

...-hắn do dự một hồi, nghĩ chỉ cần gọi một cuộc thôi không mất gì mà lại được lợi nữa nên liền đồng ý.

-Em gái à, tình hình bên đó thế nào rồi?-

-Dương tổng sẽ cho cô một khoản tiền lớn để đủ sống cả đời chỉ cần cô làm một việc này thôi-một người mặc đồ đen nói chuyện với cô hầu gái

-Được rồi tôi sẽ làm-người hầu gái nghe đến tiền mắt sáng lên gật đầu lia lịa.

Thư phòng Tịch gia

Cốc cốc cốc

Nghe thấy tiếng gõ cửa, Tịch Sĩ Thần không ngần đầu lên vẫn nhìn vào tập hồ sơ nói

-Có chuyện gì?-

-Thưa ngài, tiểu thư Lâm nói có việc gấp muốn gặp ngài ngay ạ-

-Ta biết rồi-

Và thế là mọi chuyện diễn ra hoàn toàn theo như Cooper sắp đặt.

-Đúng như anh dự đoán, con mồi đã sa lưới rồi!-thư kí Cố vô cùng bội phục kế hoạch của Cooper đã bày ra.

Anh chỉ cười không trả lời.

"Sự trả thù của mình cũng sắp đến hồi kết rồi!"

Mấy ngày sau

-Cô ta thế nào rồi?-

-Thưa ngài, Lâm Ánh Yên cô ta sau khi bị đuổi khỏi Tịch gia đã đi làm gái ở club đêm

-Tốt

Club đêm

-Đêm nay phục vụ bốn thiếu gia cho tốt vào nghe chưa-một tên có vẻ ngoài thô lỗ bị ỏi sờ đùi cô gái ngồi bên cạnh.

-Ngài cứ yên tâm để em lo-người đó không ai khác là Lâm Ánh Yên.

"Đồ kinh tòm, nếu không phải tại Tịch Sĩ Thần hẳn ta thì sao bây giờ mình phải đi tiếp khách ở nơi khi ho cò gáy này chứ, lẽ ra mình phải được mặc những bộ váy đắt tiền và diện trang sức quý hiếm được người khác hầu hạ mới đúng"

Dù nghĩ như vậy nhưng cô ta vẫn cố gắng nở nụ cười quyến rũ ôm tên kia nịnh nọt.

-Cô về cô vẫn còn đang sống tốt lắm nhĩ-gọng nói ngả ngón khinh bỉ khiến ả nổi da gà

-Bất cứ ta lại-

-Mau thả ta ra, mấy người là ai vậy-

Vì đoàn người mặc đồ đen mặt trắng trắng sát khí nên trên đường chả ai dám ngăn cản.

Trong một căn tầng hầm

Lâm Ánh Yên bị trời lại vào ghế, hoảng hốt vô cùng.

-Cô có biết đã phạm phải sai lầm gì không?-Cooper thâm trầm

-Tôi đã làm gì chứ?-Cô ta nghi hoặc.

-Chính là giết người con gái tôi yêu-trong giọng nói anh đầy đau khổ và tức giận.

Cooper từ trong áo lấy ra con dao sắc nhọn, anh cười đặt lên mặt Lâm Ánh Yên.

-Và giờ, cô sẽ phải trả giá đắt vì điều đó!-âm thanh như từ địa ngục vang lên

-Không, làm...làm ơn...tôi cầu xin anh đó-à hoảng sợ nước mắt trào ra.

Á

Trên mặt cô ta bây giờ hiện ra một vết cắt dài từ mạng tai đến dưới cằm, máu liên tục chảy ra có phần kinh người.

Sau một lúc, Cooper lùi lại mấy bước ngấm nhìn tác phẩm của mình

Một chữ "tiện" khắc sâu vào da thịt cô ta làm Lâm Ánh Yên cả đời này có chết cũng không quên được.

-Không!!! Tao hận mày!!!

Anh quay người đi phản phó cho thuộc hạ

-Chặt đứt gân tay gân chân cô ta rồi ném vào nhà tắm thần-

-Vâng thưa ngài

-Nếu có kiếp sau tao nhất định sẽ tìm chúng mày trả thù!!!- Trong lòng ả khắc cốt ghi tâm mối thù này.

Cầu follow

Cầu view

Cầu vote

Cầu comment

♥💎🍷🍷

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ghen(H)

Ngoài lề tí>3

♥☐Có thể sẽ có H nặng nên bạn nào ko xem được thì có thể click back nha^^

♥☐Có bạn nào là fan của fifty shade of grey giống mk ko? Cmt cho mk biết nha☐☐☐

-Đó là những gì đã xảy ra

-Anh...-Chu Kiều Nhi thần thờ nhìn Cooper, ghen lời không biết nói gì cả.

-Anh đã để mất em ở kiếp trước rồi, kiếp này chuyện đó chắc chắn sẽ không lặp lại nữa.-anh ôm chặt cô ánh mắt kiên định, giọng nói vô cùng quyết tâm

-Cám ơn vì đã dành tình cảm cho tôi nhưng xin lỗi tôi không thể đáp lại tâm chân tình này của anh được-cô thờ dài

-Không sao, em chỉ cần biết là mỗi khi quay lại đều sẽ thấy anh đứng đó chờ và dõi theo. Anh tin rằng một ngày không xa chúng ta sẽ là cặp đôi hạnh phúc nhất thế gian này, kể cả thời gian cũng không thể mài mòn tình cảm anh dành cho em

Tim Chu Kiều Nhi bỗng chốc đập nhanh hơn, chờ anh đi khuất cô mới thờ phào vuốt vuốt ngực trái

"Kì lạ thật!"

-Ừa? Anh ta đâu rồi!-

-Thôi kệ vậy, chắc là đi vệ sinh rồi-nghĩ như vậy cô liền quay về phòng mình

Khách sạn

Chu Kiều Nhi tra chìa khoá vào cửa, đẩy nhẹ cái liền có thể mở ra. Cô nhìn lên thì giật mình

-Ai đó?-

Không một tiếng trả lời, cô định bật đèn lên để xem là ai thì bỗng một bàn tay to lớn áp lên chặn lại hành động cô định làm rồi cầm hai tay cô đặt lên đỉnh đầu

Chu Kiều Nhi bức tức, lần đầu tiên trong đời cô bị thụ động như này. Không để cô nghĩ lâu, hần ta liền hôn cô. Mối lười quẩn quýt lấy nhau mãi không rời. Chu Kiều Nhi cắn vào môi người kia mãi đến khi trong miệng hai người toản vị máu tươi thì hần mới thả ra. Mượn ánh trăng ở ngoài cửa sổ, cô mơ màng giật mình

-Richard sao lại là anh???-

Nghe đến câu đó, không hiểu sao anh lại buồn bực dùng tay còn lại xé toạc quần áo của cô.

-Sao lại là tôi? Vậy cô đang chờ đợi người khác sao? Chu Kiều Nhi có nghe cho rõ đấy, không chỉ đêm nay mà sau này cũng vậy, cô chỉ có thể là của tôi mà thôi.

-Anh bị điên à, mau dừng lại

-Điên? Đương, tôi bị điên rồi! Chính vì vậy những người tôi yêu thương và tin tưởng nhất lại quay ra phản bội tôi-nói rồi anh liền hung hăng ném cô lên giường khiến đầu bị đụng, cô khó chịu nhăn chặt mày lại nhưng vì Richard đang tức giận nên không hề để ý.

Hần cời thất lúng túng lại hai bàn tay của cô cột chặt lên đầu giường rồi nhanh chóng kéo khoá quần, lôi ra cự vật khổng lồ màu nâu sẫm đã trưởng to từ khi nào.

Chu Kiều Nhi nhìn vật đầy gân guốc đang giật giật kia liền lo sợ nếu cho vào trong có khả năng rách là vô cùng cao. Cô dùng đôi chân vẫn còn đang tự do của mình quẫy đạp lung tung.

-Cút đi, đừng chạm vào người tôi-

Richard nghĩ cô là vì muốn giữ lần đầu cho người đó liền không quan tâm gì nữa giật chiếc quần lót vứt sang một bên, cố định hai chân cô trên vai rồi nhắm thẳng đâm vào hoa huyệt nhỏ bé

-A!!!

-A~

Hai tiếng kêu phát ra cùng một lúc nhưng lại mang ý nghĩa khác nhau. Một là của người phụ nữ kêu vì đau và một là của người đàn ông rên lên vì sướng.

-Đau quá! Mau rút ra!-Chu Kiều Nhi thốt khổ khóc, rất muốn dùng tay đánh vào con người đáng ghét kia bắt hắn đi ra nhưng vừa động tay thì liền nhớ ra mình bị trói. Bất lực cùng nhục nhã khiến cô muốn chết cho xong

-Hừ, trình tiết cũng đã mất lâu rồi còn ra về trong sáng, thanh khiết gì nữa chứ. Cũng không biết cái tiểu huyết đâm đặng này đã bị bao nhiêu thằng đàn ông chơi qua rồi -khi biết cô không còn là xử nữ, trong lòng anh có vô vàn thất vọng cùng bao nhiêu giận dữ, chính vì vậy liên không thể kiềm chế bản thân mà nói những lời cay độc tổn thương tới cô.

-Anh im đi, đừng có làm như hiểu rõ tôi lắm-Chu Kiều Nhi hiện tại rất là ủy khuất, bị người khác ép buộc như thế này là chuyện cô không bao giờ muốn trải qua.

-Được lắm, đảm bảo tôi im à, cứ mở to mắt ra mà xem tôi uy cô như thế nào.-nói rồi hần liền rút cây gậy ra đến hết rồi bắt chọt đấm sâu vào tận cổ tử cung khiến cô một lần nữa thét lên.

Cầm mấy con em họ xem những chương H này, đã bảo đừng có xem rồi mà><

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: (H)

Trong một căn phòng vip nọ, có hai con người đang dính lấy nhau không rời. Không gian vang vọng tiếng thờ đốc đầy thỏa mãn của người đàn ông, tiếng thân thể va đập và tiếng nước hòa lẫn, nếu nghe kĩ thì còn có cả tiếng phụ nữ rên khẽ như đang nín nhịn một điều gì đó.

'Tại sao chuyện này lại xảy ra với mình?'Chu Kiều Nhi liên tục tự hỏi, vẫn không thể chấp nhận sự thật rằng cô đang bị cưỡng bức

Richard dầm liên tục vào trong hoa huyết cô, lúc nồng lúc sâu, có lúc lại vô cùng dồn dập khiến người bên dưới khó thở. Nhưng đa phần là đẩy mạnh bạo không thương tiếc như đang trút giận. Thân thể cường tráng săn chắc vì hoạt động mạnh mà mồ hôi nhỏ từng giọt xuống bầu ngực trắng nõn nà đầy dấu hôn của cô càng thêm mịn hoặc. Mái tóc ướt đẫm được cắt tỉa gọn gàng để xóa tự nhiên trước mắt, nhìn xuống thêm chút là đôi mắt hẹp dài khép hờ trông có vẻ rất thỏa mãn. Cứ mỗi lần Richard thúc vào bên trong cô, hai khóa trước ngực lại nháy lên, anh liền cúi xuống dùng răng day nhẹ, liếm láp xung quanh. Bàn tay còn lại thì nắn bóp bờ mông tròn trịa của cô.

Chu Kiều Nhi khó chịu quay mặt đi, chỉ mong hân làm xong nhanh. Thấy thế, Richard bắt lấy cằm cô xoay lại đối diện với anh, khinh bỉ cười

-Thế nào? Được tôi làm có thoải mái không?

-Tên khốn cút đi!-bao nhiêu uất ức của cô trong một câu nói đều thể hiện hết ra.

-Vẫn còn có sức đề kháng à, xem ra tôi cần phải cố gắng hơn thôi-Richard tự tin tuyên tạc lời nói của cô. Tay vớ lấy cái gối ở bên cạnh để sau đầu cô, từ góc độ này cô thể thấy vô cùng rõ hoa huyết nhỏ bé đang bị cây gậy lớn hung hăng xó xuyên đến tận gốc như hện không thể đem hai quả trứng bên dưới cùng nhét vào bên trong nên mới tạo ra những âm thanh va chạm chói tai. Nhìn lên thấy bụng cô có một vật dài và to đang di chuyển không ngừng càng khiến Chu Kiều Chi nhục nhã hơn.

Sau hơn mấy trăm cái đâm vào rút ra, cuối cùng Richard mới phun tinh dịch nóng bỏng vào sâu trong cô. Chu Kiều Nhi mệt mỏi ngất đi. Nhưng chưa dừng lại ở đó, hần lật người cô lại bắt đầu một vòng vận động mới

Gần đến sáng, Richard sau khi làm đủ mọi loại tư thế và cũng tạm xem như là thỏa mãn mới tha cho cô. Còn thật đã mềm nhũn được phần nửa vẫn nằm bên trong âm hộ. Anh ôm cô sát vào lòng mình, khẽ hôn lên bờ môi mềm nói nhỏ

-Em chi là của tôi mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

Chu Kiều Nhi ăn mặc rách rưới ánh mắt đờ đẫn đi trên đường luôn tự hỏi bản thân

"Tại sao những chuyện này lại xảy ra với mình?"

"Mình đã làm gì sai sao?"

Nhìn liếc qua đường thấy một chiếc xe taxi, cô không còn nhớ làm cách nào mình lên xe hay đã bảo tài xế chở mình đến tiệm thuốc nữa, chỉ đến khi tỉnh ngộ mới nghe thấy có người gọi mình.

-Cô gì đó ơi, đến rồi rồi, mau trả tiền đi chứ!-

-Tiền? -Chu Kiều Nhi ngơ ngác hỏi

-Đúng rồi, là tiền! Có là người đến từ ngoài trái đất hả? Hỏi gì kì vậy? Mau trả tiền cho tôi đi chứ!-ông ta có vẻ sắp hết kiên nhẫn

Cô lục tìm túi áo lấy ra cái ví còn một ít tiền rồi trả đồng thời xuống xe

Nhìn lên cửa hàng đề"Tiệm thuốc Hoàng Kim", cô nghĩ nghĩ rồi bước vào

-Cho tôi một vỉ thuốc tránh thai khẩn cấp

Cô nhân viên nghe thấy tiếng nói quay lại thấy vẻ ngoài của cô bấy giờ thì nhìn bằng ánh mắt quái lạ pha lẫn chút khinh miệt

-Được rồi, chờ chút

Một lúc sau cô ta cầm một vỉ thuốc đi ra rồi đưa cho cô

Chu Kiều Nhi nhanh chóng cầm lấy rồi nuốt viên thuốc vào mà không cần nước rồi trả tiền cho nhân viên tiệm thuốc rồi lại đi lang thang trên đường

Bỗng nhiên trời bắt đầu tối dần rồi con mưa to ập đến. Nhiều người vội vã đi tìm chỗ trú mưa nhưng cô thì lại không quan tâm gì cả, để mặc hạt mưa nặng trĩu xối vào mặt, vào người.

-Cô gái này, sao lại dầm mưa vậy? Không sợ bị cảm lạnh sao? -một chiếc ô màu đỏ che trên đầu cô kèm theo tiếng nói lo lắng của người đàn ông

Chu Kiều Nhi thất thần quay lại, trước mặt cô là một người đàn ông đẹp trai khoảng chừng 24-25 tuổi. Trên khuôn mặt mang đầy nét dịu dàng và trưởng thành khiến ai nhìn vào cũng sẽ có thiện cảm.

Chu Kiều Nhi không nói gì quay người định bước tiếp thì bị giữ lại

-Tôi không biết cô đã gặp phải chuyện gì nhưng ít ra cũng phải biết lo cho thân thể mình đã chứ!-

Cô hất tay anh ta ra, khó chịu nói

-Tôi và anh không quen biết nhau, hà cớ gì vì một người lạ mà phải uống công lo lắng chứ?

-Cô nghĩ thế nào cũng được, tóm lại cứ giữ cái này đi, hãy giữ gìn sức khỏe! -anh ta cời áo khoác ra chầm lên cô rồi nhét ô cho cô cầm và liền bỏ đi

Sau màn mưa, nhìn theo bóng anh ta dần đi khuất, trên người là chiếc áo khoác rộng dài đến quá eo cô nhưng mang lại thấp phần ấm áp. Chu Kiều Nhi giữ chặt lấy chiếc áo miệng thủ thỉ

-Tên quái dân!

Năm năm sau

Chu thị

-Tự khi công ty chúng ta bắt đầu lấn sang lĩnh vực xây dựng thì đây có khả năng sẽ là một dự án lớn nhất khẳng định địa vị của Chu thị trong ngành này nên chúng ta chắc chắn sẽ phải chú trọng từng chi tiết, không được phép có bất kì sai sót nào. Vậy, ai có ý tưởng gì về công ty đầu tư lần này không? -những chuyện như thế này sẽ thường là thư kí nói thay tổng giám đốc nhưng hôm nay Chu Minh Viễn đích thân có mặt và nói nhiều như vậy khiến cho mọi người cũng cảm thấy dự án

này có tầm ảnh hưởng như thế nào. Ai cũng trông căng thẳng hơn.

-chắc chắn là công ty JiPo rồi, đây là công ty tốt và nổi tiếng nhất mà!

-vì kín lịch nên họ từ chối rồi

-Vậy công ty GS entertainment II thì sao? Cũng khá lắm!

-Càng không được! Công ty đó dạo này đang dính vào nghi án tham ô nếu chúng ta hợp tác danh tiếng sẽ bị xấu đi

Mọi người đều suy tư không biết nên làm thế nào cho phải

-Đúng rồi, không phải gần đây có một công ty mới nổi tên là H&D sao? Nghe nói được rất nhiều người khám phục vì mới hai năm trước còn đang chuẩn bị phá sản thì có một người phụ nữ lên làm tổng giám đốc mới sau đó chưa đầy nửa năm đã vực dậy được công ty đó trở thành top 10 công ty được nhiều tập đoàn tin tưởng nhất!

-Công ty H&D? -Chu Minh Viễn chống cằm suy nghĩ, anh có cảm giác mình sắp tìm ra được một điều gì đó quan trọng ở đây bèn nói

-Được, gọi điện với bên đó hẹn ngày gặp mặt đi.

Mãi mới ra được chương mới cho mng. Rất xin lỗi vì sự chậm trễ này vì dạo này mk phải học nhiều quá nên ko có tg rảnh để up□□□. Cho nên chắc 1 tuần mk chỉ ra có 1-2 chương thôi. Mong mng thông cảm và đừng bỏ theo dõi truyện mk nha><. Camon rất nhìu♥□□@□□

Bạn đang đọc truyện *Xiên Vào Phế Vậ Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Trở lại

Sân bay

"Người đó là ai vậy? Có khí chất thật đó!"

"Chắc là tiểu thư nhà nào rồi"

"Muốn xin số cô ấy quá!"

"Người nằm mơ à? Nhìn lại mình đi, một góc cũng không bằng người ta mà còn đòi làm quen"

Chu Kiều Nhi dù đeo kính bịt to che gần hết khuôn mặt nhưng khí chất của cô thì không bao giờ có thể có thể lu mờ được. Cô xách vali đứng chờ khoảng hai phút thì một chiếc xe limo dõn mới nhất đi đến

Từ trên xe người đàn ông ăn mặc chỉnh tề vừa bước xuống liền cúi đầu

-Chào mừng chủ nhân đã trở lại

-Đưa ta về Chu gia

Chu gia

Trương Hồng Dao đang ngồi xem tv trong phòng khách thì cửa bật mở, bà nhìn lên thì ngạc nhiên rồi lại chuyển sang giận dỗi quay phắt đi

-Mẹ, con về rồi đây!

Trương Hồng Dao vẫn giữ nguyên tư thế, giọng âm trầm

-Chị vẫn còn nhớ tới bà già này à? Sao không đi luôn đi còn quay về đây làm gì?

Chu Kiều Nhi biết là mẹ đang giận mình vì đi năm năm mà không nói hay liên lạc gì hết, cô bày vè mặt cún con hối lỗi, làm nũng với bà

-Thôi mà mẹ, con biết con sai rồi, lần sau sẽ không như thế nữa đâu!

-Còn có lần sau nữa cơ à? -Trương Hồng Dao dờ khóc dờ cười nhìn con gái

-Không! Tuyệt đối không có lần sau đâu ạ! Con thề đó!!!

-Thôi được rồi, chịu thua con luôn-thực ra từ đầu bà không hề giận cô, cũng chỉ là không muốn mình tỏ ra yếu đuối thôi.

-Yêu mẹ!!!-cô xà vào lòng bà mà ôm.

-Mấy năm qua con đã đi đâu vậy?-bà nghi hoặc nhớ đến

-Chỉ là đi du lịch thôi ạ!-cô không muốn nói thật với mẹ những chuyện đã xảy ra để bà khỏi lo lắng

-Du lịch thôi mà chẳng thèm nói một câu nào đã đi rồi-Trương Hồng Dao bĩu môi

-Đúng rồi, cha với anh hai đâu ạ?-cô vội lảng sang chủ đề khác

-Vẫn đang ở công ty, đến tối hai người ấy mới về.

-Đúng rồi! Chuyện học con tính sao? Mẹ đã nói với hiệu trưởng là con chuyển trường

-Không cần lo đâu mẹ, ở bên ấy con học xong chương trình cấp ba rồi-Thực ra cô đã tốt nghiệp đại học Harvard nhưng chuyện không quan trọng lắm nên cô không nói ra

-Vậy thì mẹ yên tâm rồi -Trương Hồng Dao thở phào

-À đúng rồi, con phải đi gặp Thụy Anh đây!-cô chợt nhớ đến người bạn thân của mình. "Tự nhiên mắt tích năm năm chắc nó sẽ lo lắng cho mình lắm đây"

-Ừ con đi đi

Cao gia

Dinh dơng

Cao Chí Khang ra mở cửa thấy có thì ngỡ ngàng, kể từ buổi tiệc đó anh chưa có cơ hội gặp lại cô lần nào. Không hiểu sao khi nhìn thấy cô, anh liền không thể rời mắt được, Chu Kiều Nhi có một sức hút kì lạ khiến người ta nhìn hoài không thấy chán nhưng cũng khó có thể lại gần. Cô rất khác những người phụ nữ mà anh từng gặp trước đây.

-Thụy Anh đâu ạ? -

-Nó ở trên tầng đó, có cần anh đi gọi không?-anh hỏi thần trà lời cô

-Không cần đâu ạ,để em lên gặp bạn ấy cũng được.

Cốc cốc

Cô gõ hai tiếng rồi đẩy cửa bước vào.

Ngó qua phòng Chu Kiều Nhi liền nhìn thấy một bóng lưng nhỏ đang ngồi

-Anh hai có chuyện gì không?

Cô cười thăm tiến lại gần

Không nghe thấy tiếng trả lời, cô nghi hoặc định quay lại thì bị một vòng ôm bao trùm lấy

-Anh hai?-

-Còn nhớ mình không?

Nghe giọng nói quen thuộc, cô xúc động ôm chặt lấy Chu Kiều Nhi

-Bấy lâu nay cậu đã đi đâu vậy?Sao dùng một cái lại chuyển trường mà chẳng gặp mặt hay nói năng gì cả???

-Mình xin lỗi, có vài lí do mình không thể nói được.

-Thôi, cậu không sao là mình cũng giảm bớt lo lắng trong lòng rồi-

-Đi mua sắm đi, coi như mình tạ lỗi, lần này mình bao hết.

-Được!-nói đến mua sắm, mắt Cao Thuý Anh liền loé lên, không còn nhớ đến chuyện khác nữa.

TTIM

-Cái này không được, cái này cũng không, không, không, không nốt,...

-Anh Anh à, sao cậu khó tính thế, nhiều đồ đẹp thế kia mà.

-Nhưng mắc lắm!!!-Cao Thuý Anh cau có

-Tiền của mình mà lo gì-Chu Kiều Nhi bó tay

-Kể cả thẻ cũng không được!-

-Haizz, tính keo kiệt của cậu chắc có chất cũng không bỏ được, y hệt như lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Đúng là đứa con gái ngốc mà, nhà giàu thế chi cần đưa tiền cho bọn chúng thôi vậy mà keo kiệt đến nỗi tự khiến mình rơi vào nguy hiểm-không biết đây là đáng khen hay là đáng trách đây

-Nhưng không phải nhờ thế mà bọn mình được gặp nhau sao?--Cao Thuý Anh cười tươi

-Ừ.-dù sao Cao Thuý Anh cũng nói không sao, ngày đó nếu không có tính keo kiệt của cô ấy thì chắc cô vẫn mãi đơn độc trong trường, không có một người bạn nào để quan tâm chia sẻ, giúp đỡ hay chỉ là tận sự những lúc buồn chán rồi.

Trong kiếp này của Chu Kiều Nhi, trừ tình thân ra thì chắc chắn điều quan trọng nhất chính là tình bạn nên cô sẽ giữ gìn không để nó bị phá hủy bởi bất kì ai hay bất cứ hoàn cảnh nào.

Cầu cmt

Cầu vote

Cầu view

Cầu follow

☐☐☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Dẫn vật

Mọi ng vừa đọc vừa nghe nhạc nha, bài này hay lắm đó♥☹☐

-Thưa ngài, sắp đến giờ đi gặp bá tước rồi ạ!

-Ta biết rồi, đi ra ngoài đi

Thư kí Tôn nhìn chủ nhân của mình, lo lắng mãi không thôi. Từ hôm đó đến giờ, không hiểu sao ngài ấy trở nên tuyệt vọng, buồn bã, mấy năm này chưa bao giờ cười hay nói chuyện với ai quá ba câu, kể cả đó là người thân mình đi chăng nữa. Nhưng vì chỉ là một thư kí nhỏ nhoi nên hẳn biết bản thân không có quyền hạn gì để nói những lời quan tâm thừa thãi, chỉ có thể làm tốt công việc của mình trước đã.

Richard ngồi trên bàn làm việc, nhắm mắt tựa lưng vào ghế, đưa tay xoa xoa thái dương. Được một lúc thì anh thở dài rồi mở mắt ra, nhìn về một khoảng không, lấy từ từ trong túi áo ra một tấm ảnh.

Trên đó là hình một người phụ nữ xinh đẹp mặc chiếc váy trắng tinh khôi đang mỉm cười rạng rỡ nhìn về phía máy ảnh

Richard thần thò nhìn bức ảnh, trong đôi mắt ngập tràn sự yêu thương còn có vô vàn hồi hận, bàn tay run run nhẹ nhàng đặt lên khuôn mặt cô gái, ngón tay cái vuốt như đang nâng niu một thứ gì đó quan trọng.

Richard bỗng nhiên nhớ lại hồi cô còn ở đây, ngày ngày trong nhà chỉ có hai người, cảm giác cứ như đôi vợ chồng son mới cưới vậy.

...

-Nhi nhi, tôi tặng em này

-Oa! Món bánh này tôi rất thích ăn, sao anh biết được hay vậy?-Chu Kiều Nhi mắt loé sáng, cầm đĩa bánh trên tay cười vô cùng rạng rỡ

-Đó là bí mật, à đúng rồi, tôi còn có cái này muốn cho em xem!

-Cái gì vậy?-cô nghĩ là một loại bánh ngon nào khác, vui mừng để đĩa bánh trên bàn rồi quay lại

Tách

-Hả??? Sao anh lại chụp ảnh tôi, còn nữa, bánh của tôi đâu rồi?-cô cau có nhìn Richard

-Bánh nào vậy? Tôi có nói muốn tặng em bánh sao?-anh giả ngơ ngác ngay thơ hỏi cô.

-Anh dăm..., mau đứng lại đó cho tôi!

...

-Úm, đau đầu quá!-Richard vẫn còn ngà ngà say tỉnh dậy

-Ừa...Hai người kia đâu rồi???-anh nhìn xung quanh thì bỗng nhiên thấy có một mũi tên chỉ về hướng biển dưới mặt đất

Anh nghi hoặc đi theo hướng mũi tên chỉ. Đến gần biển, Richard chợt thấy có một cặp đôi đang ôm nhau. Nấp đằng sau gốc cây anh thoáng thót và không thể tin được khi thấy đó không ai khác chính là Cooper và Chu Kiều Nhi.

Tay chân anh như không thể cử động được, chỉ có thể đứng đó, hô hấp như ngừng lại. Nhưng một lúc sau, Richard lại tự nhủ rằng chắc chắc có hiểu lầm gì đó, liền tự trấn an bản thân rồi đi về phòng chờ cô.

...

Cạch

-Ai đó?-

Richard giật mình khi cô lên tiếng, trong lòng không biết phải nói gì bây giờ, miệng cứ mở rồi lại đóng liên tục. Bỗng nhiên, cơ thể anh nóng như lửa đốt, không thể điều khiển được bản thân nữa và chuyện đó đã xảy ra khiến anh ân hận không thôi. Trong đầu chỉ có một suy nghĩ:

"**Mình đang làm gì vậy???**"

Công ty H&D

Chu Minh Viễn bước vào phòng họp, ngồi chờ tổng giám đốc đến

15 phút sau, cửa mở ra, anh quay ra rồi liền ngạc nhiên

-Em..

-Anh hai, sao lại là anh???

Chu Minh Viễn hồi phục lại tinh thần, cười thăm tháy

-Cuối cùng cũng tìm thấy em, chúng ta...có nhiều thứ cần phải nói đây!-nói rồi liền kéo tay cô đi

-Này, khoan đã!

Bãi đỗ xe

-A!-cô bị Chu Minh Viễn đẩy vào trong xe, đầu đụng vào trần xe.

-Mấy năm qua em đã đi đâu?-anh áp sát vào người cô

-Chỉ là đi du lịch thôi mà!

-Vậy tại sao không nói một tiếng nào đã biến mất rồi?

-Sao lại không nói một tiếng nào??? Chẳng phải em đã để lại tờ giấy nhắn rồi sao?-cô cố gắng biện minh cho mình, nhìn lên liền nhìn thấy Chu Minh Viễn đang trừng mình như muốn ăn tươi nuốt sống, Chu Kiều Nhi cảm thấy lạnh gáy, chân tay liền nổi gai ốc, cô cảm giác có chuyện không hay sắp xảy ra liền quay người đi định trốn thì phát hiện cửa xe ô tô đã bị khóa.

-**Kiều Nhi!**

Chu Kiều giật thót tim từ từ quay lại

-Anh hai, cứ bình tĩnh, chuyện này để về nhà giải quyết cũng được mà!

-**Nằm mơ đi!**

A!!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

-Đừng..

Trong xe là bầu không khí chói đầy ám muội, có một đôi trai gái đang hôn nhau thắm thiết

Chu Minh Viễn thò tay vào trong áo cô, nắn bóp hai khóa gò bồng trắng trẻo, tay còn lại thì ôm bờ lưng thon nhỏ, ép sát cô vào người mình để Chu Kiều Nhi có thể cảm nhận rõ ràng sự chiếm hữu của anh mãnh liệt như thể nào.

Chu Minh Viễn mon tròn từng nơi trên người Chu Kiều Nhi, để lại những dấu hôn hồng. Cô che miệng thật chặt, không muốn để bản thân phát ra những âm thanh dâm mỹ

Chu Minh Viễn cười nhẹ, xé toạc quần áo cô ra. Anh đưa ngón giữa vào âm đạo của cô, đưa ra đưa vào bất cứ lúc nào động tác làm tình. Từ một ngón anh liền cho thêm hai, ba, bốn ngón vào. Càng ngày tay càng di chuyển nhanh và dứt khoát hơn, khiến cô không kịp kim được mà rên rĩ.

-A! Nhanh hơn nữa! Mạnh hơn!!

Lúc sau khi Chu Kiều Nhi chuẩn bị đến cao trào thì Chu Minh Viễn dừng lại, từ từ bỏ tay ra.

-Không, đừng rút ra mà!-cô năn nỉ, không kiểm soát được lời nói của mình

-Muốn thì tự lên-anh cười khoái trá.

-Anh...!-Chu Kiều Nhi đỏ mặt đánh nhẹ mấy cái vào người Chu Minh Viễn

Cô xấu hổ nhìn chỗ đó của anh rồi từ từ cúi thất lưng và khoá quần. Chu Kiều Nhi kéo chiếc quần lót nam xuống, từ bên trong bật ra cón thịt thô to, dài đầy gân guốc.

Đây là lần đầu tiên cô chứng kiến chỗ đó của đàn ông rõ ràng đến vậy, thật sự rất khác so với tưởng tượng.

Chu Kiều Nhi ngồi vào đùi anh, thân nhẹ nhàng đi xuống, hoa huyết ôm trọn dương vật rồi cô bắt đầu nhấp lên xuống

Một lúc sau Chu Kiều Nhi mệt mỏi nhưng vẫn chưa thấy thỏa mãn, nhìn anh bằng ánh mắt cầu xin nhưng Chu Minh Viễn chỉ tựa lưng vào ghế, mắt nhắm nghiền, môi hơi nhếch lên mỉm cười

-Anh...

-Em phải nói gì, hả?

-...Làm ơn.

-Rõ ràng hơn!

-...Làm ơn hãy thao em

-Em nói gì? Anh không nghe thấy.

Chu Kiều Nhi nhắm chặt mắt,miệng hét

-Làm ơn hãy thao em!!!

-Theo ý em-nói rồi anh đẩy cô xuống ghế, thân dè lên

Chu Minh Viễn banh chân cô ra thật rộng rồi nhắm thẳng trượt vào dụng trùng điểm G

-A!

Anh bắt đầu ra vào bằng tốc độ kinh người khiến thân Chu Kiều Nhi liên tục nảy lên, đầu đụng vào ghế mấy lần

Lúc đầu cô cảm giác rất thoải mái nhưng một lúc lâu sau thì không thể chịu được nữa vì anh quá dai sức và mạnh mẽ

-Chậm...chậm thôi!!!

-Đây là sự trừng phạt của anh vì em đã bỏ nhà suốt năm năm nay, ngoan ngoãn mà nhận lấy đi

Cô bây giờ mới hiểu ra là mình đang bị lừa, tức giận đánh mấy cái vào ngực anh.

-Anh hai chết tiệt!!!

Vừa mới nói sau, cô bị anh đâm mạnh liên tục vào trong tử cung

-A...Không...Đừng mà...a

Hai người vận động kịch liệt khiến xe rung lắc dữ dội, nhiều người đi ngang qua đều nhìn lại và thì thầm với nhau.

Vương Hạo Nhiên dựa vào tường, nhìn chiếc xe bằng ánh mắt muốn giết người

-Được lắm Chu Kiều Nhi, rồi em sẽ biết...-sau đó bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Học sinh trao đổi

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trường học

Chu Kiều Nhi xem xét các giấy tờ một cách chăm chú, xử lý thật tỉ mỉ. Đáng vẻ nghiêm túc khi làm việc của cô đã khiến người nào đó nhìn mãi không thôi.

-Có gì thì nói đi, đừng có nhìn tôi mãi như vậy.

Tổng Thiên Ân hồi thần, thầm tự chửi mình một tiếng ngu ngốc rồi nắm tay lại đưa lên miệng, hắng giọng rồi từ từ nói

-Cuối tháng này sẽ tổ chức một cuộc giao lưu giữa trường ta và trường D vậy nên cô sẽ phải ở đó một vài ngày để chuẩn bị cho đêm giao lưu

-Tại sao lại là tôi?-cô khó chịu nhăn mày

-Tất nhiên là bởi hội trường như tôi có trăm công nghìn việc cần phải xử lý mà cô lại là hội phó nên không giao cho cô thì giao cho ai?-Tổng Thiên Ân vừa cười vừa nói rất thần nhiên

-Anh... -Chu Kiều Nhi bực bội, lại càng muốn từ chức nhưng trường đã có quy định chỉ khi ra trường thì những thành viên trong hội học sinh mới hết trách nhiệm và nếu ai không tuân thủ thì sẽ bị trừ nửa cơ số điểm trong bài thi.

-Việc này rất quan trọng nên cô phải hoàn thành thật tốt đó biết chưa?-cô cảm thấy miệng anh ta ngày càng mở rộng hơn.

-Đồ chết tiệt!

Năm ngày sau

Cô thu dọn hành lý, gọi điện nói rõ cho Chu Minh Viễn rồi lên xe đến trường trung học phổ thông D

Ngồi trên xe cô nghĩ rằng, thăm nguyên rủa tám đời nhà Tổng Thiên Ân. Chu Kiều Nhi đã tìm hiểu về nơi này, trường từ rất lâu đời có thể coi là một trường quý tộc nổi tiếng, đứng trong top 3 những trường tốt nhất nhưng mấy năm trở lại đây, có một nhóm học sinh mới vào trường đã gây ra biết bao chuyện làm hư tổn thanh danh trường khiến học sinh lần gần gũi không còn tâm trạng giảng dạy và học hành nữa. Nhưng vì bọn họ đều là con nhà danh giá có tiếng tăm địa vị nên không ai dám động vào.

-Tiểu thư đến nơi rồi!

Cô vừa nhìn ra ngoài cửa đã giật mình. Đây gọi là trường học sao???

Tường trường sơn những nét chữ màu đỏ: VÀO ĐÂY LÀ CHẾT!!! cùng thêm những hình vẽ đầu lâu ghê rợn. Quanh trường có nhiều cây cối mục đích để tăng bóng mát nhưng trong hoàn cảnh tại lại làm trường tối hơn, trông không khác gì nhà giam. Biển tên thì bị rơi xuống một nửa, treo lủng lẳng đập liên tục phát ra âm thanh vô cùng chói tai.

Cô xách hành lý đi ra khỏi xe, liền ngay lúc đó có một đoàn giáo viên đi ra đón cô.

Hiệu trưởng trường bắt lấy tay cô, ánh mắt như nhìn thấy thiên sứ.

-Mong em hãy cứu vớt trường chúng tôi!

-Xin lỗi nhưng tôi không thể giúp gì được cho mọi người

-Em là hội phó trường S mà, nghe nói em có thành tích rất cao trong trường lại còn hay đi xử lý những vụ việc nghiêm trọng của trường một cách rất xuất sắc nữa, tôi tin đối với em thì không gì là không thể!!!

Chu Kiều Nhi giật đờ ra, cô làm những việc đó khi nào vậy, rồi chợt nghĩ chắc chắn là trò đùa của tên Tổng Thiên Ân liền sầm nảo.

-Được-

-TẤT CẢ HỌC SINH CHÚ Ý, HÃY MAU CHÓNG TẬP TRUNG Ở HỘI TRƯỞNG

-Lại chuyện gì vậy?-Tổng Từ Ngôn đập ghế

-Mày không biết à? -La Đông Phong cười bí ẩn nhìn anh

-Chuyện gì?

-Trường ta có một học sinh trao đổi đến đó!

-Thì sao?

-Nghe nói là mỹ nhân trường S đó, có muốn đi xem thử chút không? -

-Đi!

...

-Hôm nay, trường chúng ta vinh dự được đón tiếp em Chu Kiều Nhi-học sinh trao đổi của trường S, em ấy là một học sinh rất ưu tú sẽ đến dạy ở trường ta đến hết tháng này.-dứt lời Chu Kiều Nhi từ trong cánh gà bước ra

-Woa, siêu cấp đại mỹ nữ!!!!

-Người đâu mà đẹp dữ vậy?

-Đây là người hay thiên thần vậy?-La Đông Phong nhìn chăm chăm

Tổng Từ Ngôn không nói gì, tay từ từ đưa lên ngực

"Cảm giác gì vậy?"

Cô cầm micro, giọng nói rõ ràng, dễ nghe vang khắp hội trường rộng lớn

-Mấy ngày này mong mọi người chiếu cố! Cảm ơn!- rồi lui xuống

Tổng Từ Ngôn cười, nói với La Đông Phong

-Chúng ta có đồ chơi mới này!

-Mày đọc ý nghĩ của tao à? -anh cười gian xảo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Rắc rối trường học

-Xin hỏi lớp đặc biệt ở đâu vậy?-Chu Kiều Nhi dờ nhắt là khoan tìm đường, cầm bản đồ được khoảng nửa tiếng rồi nhưng cô vẫn bị lạc, thấy ở đằng trước có người đành phải hỏi đường

-Ồ, là cô bạn học sinh trao đổi đây mà! Muốn tìm lớp đặc biệt phải không? Theo tôi!-nói rồi đi đằng trước dẫn đường

Cô đi mãi, hết quẹo trái rồi lại quẹo phải được khoảng 15'' thì mới đến nơi.

Chu Kiều Nhi giật mình, lớp học này biệt lập hoàn toàn với ngôi trường. Nó nằm ở sâu trong sân sau, không hề có ai đi lại

Bước đến cửa lớp, cô quay ra nhìn người vừa dẫn đường cho mình

-Cảm ơn nha, anh có thể về lớp mình được rồi

-Không việc gì, cũng chỉ thuận đường thôi

Cô cứ nghĩ anh sẽ quay lại đi về hướng khu học phía trước nhưng bất ngờ thay anh ta lại đẩy cửa lớp đặc biệt rồi bước vào

-Anh đang làm gì vậy?-

-Sao bây giờ này mới quay lại hả Phong? Nhờ đi mua nước mà cũng lâu nữa

-Xem tao tìm thấy ai này?-La Đông Phong cười khoái chí

-Là cô gái vừa này à?-Tống Tử Ngôn cười nhẹ đến gần

-Chào cô em xinh đẹp, có muốn làm bạn gái anh không?-hắn đưa tay nắm nhẹ cằm cô

Mấy học sinh nam đang đùa nghịch nhau trong lớp nghe thấy thế liền huyết sáo cổ vũ

-Thằng Ngôn lại bắt đầu ra tay rồi kìa!

-Nó mà tán tỉnh ai thì người đó chỉ có nước đầu hàng thôi!

Chu Kiều Nhi đen mặt, gằn giọng

-Nên lỗi nhưng hiện tại tôi đang là giáo viên của lớp này, thứ tình cảm cô trò là điều không chấp nhận được.

Cô đẩy tay Tống Tử Ngôn ra, nhìn hắn bằng ánh mắt coi thường

-Vội lại tôi cũng không và sẽ không bao giờ có hứng thú với học trò của mình nên hãy thôi ngay trò tán tỉnh vớ vẩn này đi.

-Cồ...!-Tống Tử Ngôn ngạc nhiên, không thể nói được lời nào cứ như ai đó đang chặn họng anh vậy

-Còn đứng đó làm gì? Mau vào chỗ ngồi đi chứ! Nếu anh không muốn học thì có thể ra ngoài được rồi đấy!

La Đông Phong quàng tay qua vai anh rồi kéo về chỗ ngồi

-Nào chúng ta học thôi

...

Tan học La Đông Phong thấy thằng bạn vẫn ngồi bất động bèn đập một phát thật mạnh vào đầu anh

-A! Muốn chết à?-Tống Tử Ngôn ôm đầu lườm cái tên vừa đánh mình kìa

-Thế mày đã tỉnh chưa? Vẫn còn sốc vì lần đầu tiên bị con gái từ chối à?

-Chẳng lẽ sức hút của tao giảm rồi?-anh nhăn mày chống tay suy ngẫm

-Không ngờ mày cũng có lúc tự ti

-Tao chắc chắn sẽ cura đồ được cô ta, nếu không thì đúng là mất danh dự của tao

-Cô ta không phải người đơn giản đâu!-La Đông Phong đùa

-Muốn cá cược không?-Tống Tử Ngôn dựa lưng vào ghế nhìn anh

-Cá cược gì?-La Đông Phong hứng thú

-Nếu ai khiến cô ta yêu mình trước thì sẽ được...

Bang Huyền Thiên

-Công việc ta giao cho các người đã xử lí xong hết chưa?-Dạ Thiên Phong nhàn nhã tựa lưng vào ghế

-Thưa chủ nhân, tất cả đều lo liệu ổn thỏa rồi ạ-Daniel khụy đầu gối xuống đáp

-Được rồi, lui xuống làm tiếp việc của mình đi.-Dạ Thiên Phong vừa dứt lời liền nhớ ra, gõ nhẹ ngón trỏ mấy cái vào thành ghế, nói

-À, chờ đã

-Ngài còn điều gì phân phó ạ?

-...Đã điều tra được thêm gì về cô gái đó chưa?-

-Việc này...e là rất khó, thông tin của cô ta được bảo mật rất kĩ. Và lại, bang đó bây giờ mới qua từng ấy năm đã vô cùng lớn mạnh, thậm chí có thể sánh ngang bang Huyền Thiên chúng ta nên... -Daniel e ngại

-Ta biết rồi.-Dạ Thiên Phong chống cằm, mắt nhìn về khoảng không vô định, thì thào

-Rất cuộc em là ai lại khiến tim tôi rung động như này?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 42: Bạn học cũ

Au đã trở lại r đây>< tại vì bạn học với thi nên mk không thể up chap đều đều cho mng được, mng không có quên au chứ□□□□ quên mất, Giáng Sinh vừa rồi các bạn có vui vẻ không? Au thì chỉ ở nhà ôn bài chẳng được đi chơi đâu cả. Thôi ko nói nhảm nữa, chúng ta bắt đầu chương 42 nào□

Chu Kiều Nhi thoải mái vượn vai ngồi dậy rồi bước xuống giường, thăm nghĩ dạy ở trường này cũng không có gì là không tốt, cô được ưu ái ngủ ở một phòng tốt nhất kí túc xá lại còn đầy đủ tiện nghi y hệt trong khách sạn.

"Trường giàu có có khác! "

Sửa soạn xong cô định đi ăn rồi đến lớp dạy, vừa mở cửa ra Chu Kiều Nhi liền há hốc mồm

Trước mặt cô là La Đông Phong, anh ta đang dựa vào tường, miệng ngậm cành hoa hồng, tay vuốt tóc nhưn mây, làm ra dáng công tử đào hoa phóng ánh điện mẽ hoặc nhìn về phía cô.

-Chào buổi sáng, tiểu Nhi!

Bóp!!!

Cô dẫm lên người La Đông Phong bước qua.

Hắn nằm bệt ra đất run run vươn tay ra

-tại sao lại thế???

Tổng Từ Ngón đập vào đầu La Đông Phong ầm xuống, cười miệt thị

-Nhìn mày như thằng ăn xin bị gái bỏ ý.

Người nằm dưới đất miệng giật liên tục

-Thằng bạn khốn kiếp!!!

Đến một tiệm đồ ăn nhanh, đang định chọn món thì hai bóng người phi tới cạnh cô

-Em cứ chọn món thoải mái, tôi sẽ thanh toán hết-Tổng Từ Ngón cười nâng cằm cô

-Mày dám cướp lời tao à-La Đông Phong đập phắt cái tay kia ra

-Bây giờ là lượt tao, cút ra chỗ khác chơi đi

-Mày bảo ai cút hả?

Rồi hai người xông vào đánh nhau, một lũ con gái thấy trai đẹp liền xúm vào hét ầm ĩ

-À mọi người ơi, trai đẹp ầu yểm nhau này!

-Đầu đâu, tránh ra tôi xem nào

Hai người kia đang đánh nhau thì tái mét mặt mày dừng lại

-CÔ BẢO AI ẦU YỂM AI HẢ???-đồng thanh tập một

-NHI NHI ĐẦU RỒI???-đồng thanh tập hai

-TẤT CẢ LÀ DO MÀY!!!-đồng thanh tập ba

-ĐỪNG BẤT CHƯỐC TAO!!!-đồng thanh tập bốn, năm, sáu,...n...

-Mới sáng ra đã bực mình!-Chu Kiều Nhi nhăn nhó không để ý đường liền đụng trúng một người đàn ông

-Là cô!-

Cô ngẩng đầu lên nhìn thấy một khuôn mặt đẹp trai, Chu Kiều Nhi cảm giác mình đã gặp người này ở đâu rồi nhưng mãi không nhớ ra.

-Mắt tích năm năm trời cuối cùng cũng xuất hiện, cô có biết tôi lo lắng không?

-Xin hỏi, anh là ai vậy?

-Vậy mà đã quên rồi sao? Thôi được, tôi sẽ giới thiệu lại. Tôi là Hoàng Chấn Phong, bạn cùng lớp với cô.

-Ra là anh, rồi tôi đi đây.-Chu Kiều Nhi mặt lạnh tanh quay lưng định bỏ đi thì có tiếng động khiến cô dừng lại

Ợt ọt ọt...

-Nếu cô đói rồi thì hãy đi cùng tôi đến một quán này ngon lắm-Hoàng Chấn Phong cố nhịn cười, thăm nghĩ cô thật đáng yêu.

-Tôi..

-Đồng ý rồi nhé, đi nào!-nói rồi anh cầm tay cô dắt đi

-Tôi nói thế bao giờ chứ??? Nè, dừng lại..

Trong một quán cơm bình dân

-Này ăn đi, món này đặc biệt ngon đó!-anh gấp thức ăn trên đĩa vào bát cô liên tục

Nhìn nùi cơm chồng chất, đầu cô nổi lên ba vạch đen trằm lặng rồi quay ra nhìn anh ta ăn

-Không ngờ thiếu gia con nhà danh giá như anh lại thích ăn những món bình dân này.

-Là hỏi mẹ tôi còn sống lúc nhỏ đã đưa tôi đến đây ăn-Hoàng Chấn Phong cười nói nhưng cô cảm thấy từng lời anh a nói đều mang vẻ bi thương

-Xin lỗi đã khiến anh nhắc lại chuyện cũ

-Không sao

Anh nhìn đồng hồ, ngược nhìn cô hỏi

-Ăn xong cô có việc gì phải làm không?

-có

Hoàng Chấn Phong cầm điện thoại gọi cho tài xế đến

Nửa tiếng sau

Một chiếc xe sang trọng dừng trước quán cơm, tài xế xuống đi vào chào anh

-Giám đốc, tôi đến rồi

-Chúng ta đi thôi!

-ừm

Dừng trước trường học, Hoàng Chấn Phong ngạc nhiên

-Cô có việc gì ở đây à?

-tôi chỉ dạy học tạm thời thôi

-tôi có đứa em họ học ở đây, nếu cô gặp nó thì hãy giúp tôi chiều cổ nó được không?

-Dù sao anh cũng đã đưa tôi về, chút chuyện đó không vấn đề gì.

-Vậy cảm ơn

Hoàng Chấn Phong nhìn cô dần đi khuất cười thầm

-Thời gian còn dài!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Vì yêu mà đến

May quá, au rachap kíp trước Tết cho mng đây♥□. Mong mng sẽ có một cái Tết 2018 thật vui vẻ và đáng nhớ nhé!!!

Happy New Year!□□□

Ngôn Hy chống cằm, nhìn ra ngoài cửa sổ

-Thư kí Đồng, cô có thể nói cho tôi biết tôi đang bị làm sao được không?

-Ngài có chuyện gì ạ?

-Không hiểu sao từ lúc gặp cô ấy đến giờ, tôi luôn nhớ đến cô ấy, cứ mỗi lần như thế, tim lại đập nhanh hơn bình thường. Rồi đến lúc thấy cô ấy bước đi trên đường với trang phục rách rưới, trong lòng liền thấy đau, chỉ muốn ôm chặt thân hình bé nhỏ ấy mà che chở. Nhưng khi thấy dấu hôn trên cổ cô ấy, tôi liền bực bội và vẫn cố kìm lại cảm giác muốn hỏi người đàn ông kia là ai, đưa cô ấy chiếc áo khoác rồi bỏ đi-giọng anh đậm sự đau buồn và bất lực

-Ngài đã yêu rồi! -thư kí Đồng biết rõ "cô ấy" là ai, thậm chí cảm thương cho người đàn ông cô yêu đã ba năm trước mắt.

-Hóa ra cảm xúc đó là như vậy. -Ngôn Hy khẽ đưa tay lên tim mình

-Nếu ngài yêu cô ấy đến thế thì hãy tự tin mà theo đuổi, tôi tin người đàn ông xuất sắc như này không có cô gái nào là không thích-đúng vậy, trong đó có cả cô. Thư kí Đồng cười nhạt

-Cảm ơn vì lời khen và xin lỗi

Thư kí Đồng gạt mình, tâm tình nhanh chóng hỗn loạn rồi lại lạng lạng

"Là vậy à"

Chu Kiều Nhi vươn vai đón ánh nắng, thầm nghĩ ngày hôm nay quả là một ngày đẹp trời. Tiết học của cô cũng vừa mới kết thúc xong, nếu giờ đi đâu đó chơi cũng không tệ. Cô liền cầm điện thoại ấn ngay số của Cao Thùy Anh

-Alo, Anh Anh à? Bây giờ cậu có bận gì không? Vậy tốt quá! Đi mua sắm với mình đi. Vẫn chỗ cũ nha!

Rồi cô liền bắt taxi đi đến chỗ đã hẹn

Đến trung tâm thương mại, Chu Kiều Nhi nhìn đồng hồ rồi lại liếc nhìn xung quanh

-Nhi Nhi, mình ở đây!

Cô quay lại nhìn thấy Cao Thùy Anh đang vẫy tay gọi mình, bèn nhanh chóng tiến lại

-Đi thôi

Hai người vừa đi vào liền đi ngay đến một quán ăn Nhật. Chu Kiều Nhi đang định gọi món liền ngạc nhiên

-Chủ nhân, thật là trùng hợp, lại gặp được ngài ở đây!

Cao Thùy Anh đang vui vẻ xem thực đơn liền lạnh sống lưng, tái mắt mặt mày nhìn lên

Tề Minh cảm thấy có người nhìn mình liền quay sang

-Lại là anh/cô???

Hai người phóng ánh mắt hình viên đạn nhìn đối phương khiến không khí xung quanh ngập tràn mùi thuốc súng

-Mấy ông bà thôi hộ cái!-Chu Kiều Nhi đưa tay đỡ trán

-À phải rồi, còn chưa giới thiệu người này với chủ nhân-Tề Minh quay sang người bên cạnh nói

-Người yêu thì cần gì phải giới thiệu-anh ta ôm eo Chu Kiều Nhi nói

-Giọng nói này... -như dễ dàng định sự nghi hoặc của cô, anh ta vén khẩu trang xuống

-Anh... -Chu Kiều Nhi há hốc mồm

-A! Là Hàn Chung Anh!!!-Cao Thùy Anh mắt sáng long lanh

-Cô gái, đừng hét to vậy chứ-Hàn Chung Anh cười mỉm

-Cảm ơn anh vì cho em chữ kí-Nhận thấy mình thất thố, cô hạ giọng mình xuống

-Đúng là mê trai-Tề Minh bủi môi

-Tôi mê trai hay không cũng chả liên quan gì tới nhà anh-Cao Thùy Anh gặng đó mặt

-Người phải nói cảm ơn là tôi mới đúng, đúng không Nhi nhi-Hàn Chung Anh thổi khí vào tai Chu Kiều Nhi

-Anh biết tên tôi?-Cô xấu hổ nhớ lại nụ hôn lần trước

Anh không nói gì mà chỉ cười thay cho câu trả lời

Chu Kiều Nhi lại nhớ đến anh là một ca sĩ nổi tiếng, chút việc nhỏ này có gì mà không được

Nhìn thấy thực đơn, Hàn Chung Anh liền nhớ ra lí do mình đến đây bèn mặt mày đầy ngời vào ghế cạnh cô

-Dù sao bọn anh cũng đang đói, nếu không phiền thì có thể ngồi đây được không

Cô suýt té ngửa xuống đất, trừng anh ta

"Ngồi thi đã ngồi rồi còn bày đặt xin phép"

Vậy là cả bốn người bắt đầu gọi món, chờ khoảng một tiếng nhân viên mang thức ăn ra

Trong suốt quá trình bữa ăn diễn ra, thật sự làm Chu Kiều Nhi cảm thấy không nuốt nổi

Hân Chung Anh liên tục gấp thức ăn cho cô mà bản thân lại không động đũa một miếng nào, còn ở đó chống cằm bắn ánh mắt triu mến nhìn cô.

-Đừng gấp cho tôi nữa, anh không ăn à? -Chu Kiều Nhi chịu hết nổi phải nói ra

-Nhìn em ăn thôi cũng đã thấy no rồi

Cô cảm giác da gà của mình nổi hết cả lên, chỉ muốn kết thúc bữa ăn này thật nhanh

Phía hai người còn lại cũng "yên ồm" không kém. Đó là tình cảnh cứ người này định gấp một miếng thì người kia lại giành lấy, tranh nhau mãi không dứt

-Đừng có giành của ta nữa tên kia!!!

-Nói chuyện thì cũng phải có lí lẽ chứ! Rõ ràng là cô giành của tôi còn nói

Những khách trong quán thấy bốn người bên này như vậy liền cũng nuốt không trôi, nhanh chóng chạy mất chỉ để lại nhân viên cùng ông chủ trong quán không biết phải làm sao để đuổi hai cặp đôi này đi.

□□□

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 44: Hạ sách(3P)

Au đã trở lại r đây! Chương này để đền bù cho các nàng vì đã lâu mk ko cập nhật chương mới. Cảnh báo trước là sẽ có cảnh 25+ nên mng hãy chuẩn bị xô và khăn giấy nhé! Nàng nào không chịu được khẩu vị nặng thì hãy click back ngay! ♥️□

Chu Kiều Nhi lo lắng nhìn ra ngoài, thấy không có người đuổi theo liền thở phào, thầm cảm thấy may mắn vì đã cắt đuôi được Hân Chung Anh và cặp đôi oan gia kia.

Bỗng nhiên có một bàn tay cầm khăn chụp lấy mặt cô, cô thẫn rủa mình đã quá lơ là, mạnh tay đánh vào ngực người kia. Người kia có vẻ bất ngờ vì cô có thể chống trả nhưng vẫn kịp thời tránh được không bị đánh vào tim, khỏe mỗi tràn ra máu

Cô chưa kịp nhìn rõ người kia là ai liền ngắt đi, nhận ra mình đã trúng thuốc mê. Khi cô chuẩn bị ngã ra đằng sau, một vòng tay vững chắc ôm lấy cô

-Làm thế này có ổn không?

-Đây là cách duy nhất rồi, nếu người không làm thì để ta làm, ta mà chiến thắng thì người phải đáp ứng yêu cầu của ta.

-Năm mơ... Có ấy bao giờ tỉnh đây?

-Sắp rồi

-Vậy chúng ta làm thôi

Chu Kiều Nhi đau đầu, loáng thoáng nghe được tiếng hai người con trai nói chuyện, mắt khó khăn mở ra nhìn về phía trước, tầm mắt từ mơ hồ dần sáng rõ. Cô ngạc nhiên, tại sao lại là bọn họ???

Hai người con trai kia coi quần áo nên không chú ý tới cô đã tỉnh. Xong, một người tiến sát Chu Kiều Nhi rồi hôn cô.

-Chết tiệt! Sao mỗi cô ấy có thể ngọt ngào thế???

Anh đang say mê ngâm bờ môi cô thì bỗng nhiên nhận mảy, nhanh chóng lùi về phía sau

-Sao vậy?- người con trai còn lại nghi ngờ nhìn về phía đối diện rồi ngạc nhiên khi thấy Chu Kiều Nhi đang trừng bọn hắn bằng đôi mắt lạnh lẽo không có nhiệt độ.

Hắn ta khôi phục lại bộ dáng đạo hoa, nói một câu ngắn gọn

-Tỉnh?

-Tổng Từ Ngôn, La Đông Phong! Hai người các cậu đang làm gì vậy hả???

Mau thả tôi ra.-Chu Kiều Nhi khó chịu nhìn tay mình bị còng lại

-Nhìn tình cảnh này còn cần tôi giải thích sao?~Tổng Từ Ngôn lau khoé môi bị cắn đến rỉ máu, cười khẩy

-Tôi chính là giáo viên của các cậu đó! Đừng có làm càn

-Có là giáo viên của chúng tôi cũng vậy thôi, đêm nay cô sẽ phải lộ bản chất thật của mình ra.-rồi hai người một trước một sau tiến tới ôm lấy cô

Tổng Từ Ngôn một lần nữa hôn Chu Kiều Nhi, bóp cằm khiến cô đau đớn há miệng đón nhận

Chu Kiều Nhi ngỡ ngàng khi cảm nhận được có thứ gì đó rơi xuống cổ họng cô. Một lúc sau, cơ thể cô bỗng nóng lên, bên trong rạo rục như đang khát khao điều gì đó.

Hình ảnh cuối cùng trước khi cô mất đi tỉnh táo chính là nụ cười mập mờ của Tổng Từ Ngôn và La Đông Phong. Cô thẫn như với bản thân là sẽ không bao giờ tha thứ cho họ.

Thấy khuôn mặt Chu Kiều Nhi dần dần thay đổi, La Đông Phong bắt đầu xoa nắn bầu ngực cô, cúi xuống vừa liếm vừa day nhẹ hai núm hoa khiến cơ thể Chu Kiều Nhi càng thêm mê mẩn. Không biết do tác dụng của thuốc hay do sự kích thích mà bàn tay hắn mang lại mà bên dưới của cô đã sớm ướt. Tổng Từ Ngôn cũng cùng lúc đi ra đằng sau ôm lấy cô, ngón tay ra vào trong hoa huyết hồng nộn phát ra những tiếng nước khiến Chu Kiều Nhi đỏ mặt xấu hổ. La Đông Phong phả hơi vào tai cô thì thào

-Cô giáo, cô thật nhạy cảm!

Chu Kiều Nhi định mắng tên hỗn đản nhưng lời nói chưa kịp thoát ra thì phía dưới cả hai đã bị cự vật khổng lồ thô dài xâm nhập sâu vào khiến cô thết lên đau đớn

-thả lỏng! Đừng kẹp chặt như vậy!~Tổng Từ Ngôn mở hơi tuôn ra nhấn nhún bóp bầu ngực Chu Kiều Nhi. La Đông Phong cũng khó sở không kém, anh đưa tay xoa chỗ giao hợp của cả ba.

Thấy cô đã thả lỏng hơn, hai người đàn ông nhìn nhau rồi bắt đầu luật động càng lúc càng nhanh. Chu Kiều Nhi bị kẹp chỉ còn cách tiếp nhận mọi khoái cảm. Cô cảm giác lần này không giống những lần cô "làm" trước đây. Phải chăng hai người thì sẽ đem lại khoái cảm gấp đôi? Chu Kiều Nhi nghĩ đến đó rồi cũng chẳng thể nào nghĩ thêm nữa.

Sau hơn trăm lần ra vào, Tổng Từ Ngôn và La Đông Phong nhấp càng gấp rút hơn rồi đồng loạt bắn ra, đưa tất cả mầm mống vào sâu trong cô.

Hai người đối rất nhiều các tư thế khác nhau rồi bắt đầu cuộc hoan ái không ngừng nghỉ mà không quan tâm cô còn sức không. Nhiều lúc một tình lị Chu Kiều Nhi vẫn thấy hai người kia đang ra sức trên người mình nên cũng đành mặc kệ.

Đêm còn dài!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 45: Hận

Không để mng phải chờ nữa, chương mới của các bạn đã có r đây! Hãy vote và cmt để ta có thêm động lực viết tiếp nhé♥☐

Một đêm dài qua đi, mặt trời cũng đã bắt đầu nhô lên và chiếu những tia nắng ấm áp len lỏi vào khung cửa sổ, xua tan đi bóng tối và những gì còn sót lại của ngày cũ. Trong phòng, ba thân thể nam nữ đang dán sát lại với nhau, người nào cũng đều mang một khuôn mặt trời đẹp đến ngây ngất, rung động lòng người. Người phụ nữ nhẹ rung mí mắt rồi dần dần mở ra, quan sát xung quanh và nhớ lại chuyện hôm qua. Hồi tưởng xong, cô thắm mắt mình thật nhu nhược, vậy mà lại bị hai người bọn họ bắt đi mà không kịp phản kháng. Không ngờ đến thế giới này mới được mấy năm mà cô đã trở thành cô gái chân yếu tay mềm ai muốn bắt nạt đều được. Còn dấu hình dáng của một sát thủ máu lạnh vô tình ngày nào? Và bất hạnh đó không ai khác ngoài những nam chính mang đến cho cô! Không phải theo nguyên tác họ đều thích nữ chính sao? Tại sao cuối cùng mọi chuyện lại đảo lộn lên hết như vậy??? Cô hận! Hận ông trời để cả hai kiếp đều không được hạnh phúc, hận những nam nhân đã khiến cô phải lâm vào bước đường cùng, hận cuộc đời thật bất công với mình... Rốt cuộc cô phải làm gì bây giờ đây? Ai có thể chỉ cho cô được không???

Chu Kiều Nhi bật tung chăn, mặc lại quần áo bị ném lung tung dưới giường rồi bỏ đi

Đang sau, Tống Tử Ngôn và La Đông Phong cũng lần lượt mở mắt. Thực ra bọn họ đã thức từ lâu, nhưng lại không biết nên nói gì với cô nên mới giả vờ ngủ.

Chu Kiều Nhi bước đi trên đường chợt nhận ra tình cảnh này giống hết năm năm trước, cười khổ

"Lần này sẽ không trùng hợp như lần trước mà có người đến giúp đỡ đâu"

-CẢN THẬN!

Một tiếng nói quen thuộc hoảng hốt vang lên khiến cô giật mình nhìn lên. Một chiếc xe tải đang lao đến chỗ cô rất nhanh và Chu Kiều Nhi chỉ còn biết nhìn, cô bỗng có suy nghĩ cái chết có lẽ chính là sự giải thoát cho cô.

Kết

-KIÊU NHI!!!

"Kiêu Nhi? Không! Đó không phải tên tôi! Làm ơn đừng gọi tôi bằng cái tên đó nữa! Tôi là Trần Lệ Băng!!!"

Mùi máu tanh xộc vào cánh mũi, thân thể đau đớn không thể cử động chỉ muốn chết đi cho xong, đôi mắt một mí không còn nhìn rõ cảnh vật trước mặt nữa, chỉ còn loáng thoáng tiếng người gọi tên và bóng hình ai đó ôm lấy cô. Rồi cuối cùng mắt cô cũng nhắm nghiền lại, không còn quan tâm đến thế giới xung quanh nữa.

"Đây là đâu? Sao tối vậy? Tại sao tôi lại ở đây?"cô lò mò đi nhưng mãi không thấy ánh sáng và điểm dừng. Được một lúc lâu sau, cô chán nản ngồi xuống, gục đầu vào tay

...

-Trần Lệ Băng!

Cô nhìn lên nhưng không thấy một ai, còn đang nghĩ bản thân nghe lầm thì một lần nữa, tiếng nói xa xăm ấy lại vang lên

-Trần Lệ Băng!

-Ai vậy???

Trước mặt cô bỗng loé lên ánh sáng trắng rồi dần tạo thành hình dáng người. Lúc đầu cô còn ngỡ ngợ nhưng ánh sáng đó càng thay đổi, cô lại càng ngạc nhiên

-Cô là...Ch...Chu Kiều Nhi???

-Đúng, chính là tôi!

-Cô có thể nói rõ tại sao tôi lại bị đưa đến thế giới này không? Tôi muốn trở về thế giới cũ. Xin cô đó! Tôi không muốn ở đây nữa!-Trần Lệ Băng kích động.

-Cô không nhận ra sao?-Chu Kiều Nhi cười mỉm

-Nhận ra gì chứ?

-Đây vốn là thế giới của cô. Cô chỉ là đã chết rồi hồi sinh trong cơ thể của tôi thôi

-Cái gì??? Cô đừng đùa chứ! Còn cuốn tiểu thuyết kia thì sao?-Trần Lệ Băng không thể tin nói

-Đó chỉ là trùng hợp thôi, thực chất quyển sách đó chỉ là một quyển sách bình thường, không có một chút ma lực hay sức mạnh nào cả.

-Vậy có cô thể đưa tôi trở về cơ thể cũ được không?

-Tôi rất tiếc...cô đã chết rồi nên cơ thể của cô chắc chắn cũng đã...

Trần Lệ Băng ngã quỵ xuống ôm đầu

-Tại sao mọi chuyện xấu lại xảy ra với tôi chứ? Vậy bây giờ tôi không phải chỉ có một mình thôi sao?

-Không! Cô không phải chỉ có một mình thôi đâu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chu Kiều Nhi

Bệnh viện thành phố

-Nhanh lên, bệnh nhân bị đâm xe đã rơi vào hôn mê sâu rồi, nhịp tim đang có dấu hiệu hạ thấp xuống, mau chuẩn bị phòng cấp cứu!-Cooper chỉ định mọi người. Anh là bác sĩ giỏi nhất và cũng là trẻ nhất của thành phố nên được rất nhiều người ngưỡng mộ và kính nể. Thường ngày vì công ty quá nhiều việc nên anh rất ít khi nhận ca phẫu thuật vậy mà không ngờ đúng lúc hôm nay anh đi qua bệnh viện kiểm tra thì thấy Chu Kiều Nhi được Vũ Đình Thiện ôm tới, trên người cô đầy máu và vết thương khiến anh hết hoảng, đích thân mặc áo blouse và tiếp nhận ca phẫu thuật.

Tất cả mọi người vội vã đẩy cáng cứu thương chở một cô gái xinh đẹp mặt tái nhợt không còn sức sống vào phòng cấp cứu

-Bác sĩ, làm ơn cứu lấy con gái tôi!-Trương Hồng Dao khóc thảm thương được Chu Đại Hùng cũng đau lòng không kém ôm

-Bác sĩ, bằng mọi giá hãy cứu sống con bé, bao nhiêu tiền cũng đều được hết!

-Tình hình có ấy rất nguy kịch, bây giờ chúng tôi cần phẫu thuật gấp. Mọi người hãy chờ ở bên ngoài-nói rồi anh đeo khẩu trang, vội vã đi vào trong. Đền phòng phẫu thuật cũng bắt đầu sáng lên

-Chết tiệt, tên khốn hại Nhi nhi sẽ phải trả giá!-Chu Minh Viễn tức giận đập vào tường

-Bác trai bác gái, Kiều Nhi có ấy bị làm sao vậy???-Vương Hạo Nhiên-vì hôn phu cũ đã lâu không thấy của Chu Kiều Nhi lo lắng chạy tới. Anh vừa nghe cha mẹ mình nói Chu Kiều Nhi xảy ra chuyện liền nhanh chóng phóng xe từ công ty đến đây. Không ngờ mới không gặp có mấy tháng để tìm cách đính hôn lại với cô mà nay người anh yêu đã gặp rắc rối

-Cô ấy bị xe đâm-Hoàng Chấn Phong lên tiếng.

-Anh là ai vậy?-Vương Hạo Nhiên để phòng nhìn, lại thêm một người đàn ông tuấn tú quanh quẩn bên cô? Xem ra chẳng đường theo đuổi người yêu của anh thật nhiều chồng gail

-Tôi là bạn học của cô ấy, còn anh là ai vậy?

-Tôi là vị hôn phu của Kiều Nhi

-Anh nói nhầm gì vậy? Tôi chưa bao giờ nghe cô ấy nói có vị hôn phu

-Tôi mới là người phải hỏi các anh là ai mới đúng. Ở đây không có việc của các người, mau đi đi-Chu Minh Viễn khó chịu lườm hai người kia

-Chúng tôi chi là lo lắng cho cô ấy mà thôi, anh không cần phải nổi cáu lên thế đâu, "anh tra" ạ!

-Người...-Chu Minh Viễn mặt đen lại

Ở một góc khác, Vũ Đình Thiện đứng ngồi không yên, đi đi lại lại, cảnh tượng cô bị xe tải đâm cứ ủa về khiến anh đau nhói tim, tay nắm chặt lại phát ra tiếng rắc rắc.

-Anh ơi, Kiều Nhi sẽ không bị làm sao chứ?- Cao Thụy Anh ôm mặt khóc

-Chắc chắn sẽ không sao!-mặc dù nói thế nhưng cơ thể run rẩy đã vạch trần lời nói dối của Cao Chí Khang.

Năm tiếng sau

-Sao bác sĩ mãi vẫn chưa ra vậy???-Trương Hồng Dao vò tay áo

-Con bé sẽ không sao đâu, bà đừng lo lắng-Chu Đại Hùng an ủi vợ

Cạch

Nhìn thấy Cooper thần thò đi ra mọi người nhanh chóng vây quanh

-Bác sĩ, con gái tôi thế nào rồi???

-Bác sĩ, tình trạng cậu ấy đã tốt hơn chưa?

-Bác sĩ...

-Cô ấy... Vì mất máu nhiều và bị thương quá nặng nên đã...

KHÔNG!!!

-Không! Cô không phải chỉ có một mình thôi đâu!

-Cô nói vậy là sao?

-Không phải cô còn có cha mẹ và bạn thân...sao?

-Cô nói gì vậy, họ đều là người thân của cô chứ không phải tôi

-Cô nhầm rồi. Từ khi cô sống lại trong thân xác tôi thì chúng ta đã là một, tôi là cô và cô là tôi. Vậy nên cha mẹ tôi cũng là cha mẹ cô. Cô có nhiều người quan tâm như thế sao lại nói là chỉ còn một mình?

-Tôi có thể có một gia đình đầy đủ cha mẹ sao? Có đồng ý thật chứ?-Trần Lệ Băng xúc động rơi lệ, từ khi sinh ra cô đã luôn đơn độc, không nghĩ tới vậy mà ở kiếp này cô lại có cơ hội được sống hạnh phúc như bao người khác.

-Phải, à mà còn một việc nữa...

-Sao vậy?

-...Tôi cảm thấy những người đàn ông đó đều là thật lòng với cô, đừng có tự ti như vậy, hãy nghe theo trái tim mà sống vì bản thân.

-Cô không hận tôi sao?

-Sao tôi phải hận cô?

-Vì tôi đã cướp mất cuộc sống, cha mẹ và vị hôn phu của cô, tôi thấy Vương Hạo Nhiên cũng có cảm tình với cô, chẳng qua là anh ta không dám thừa nhận thôi

-Không hề, duyên phận của tôi với kiếp này đã kết thúc rồi, cô hãy sống thay cho tôi thật hạnh phúc, như vậy tôi ra đi cũng thanh thản hơn

-Tôi...-Trần Lệ Băng không biết nên nói gì, họ đều khiến cô hận nhưng trong đó lại có lần một chút rung động khó nhận ra.

-Tạm biệt...Chu Kiều Nhi!

-Khoan đã!-bỗng nhiên cô bị một sức mạnh vô hình hút đi, cơ thể trở nên nhẹ như đang bay lên rồi lại chợt ngã xuống

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Biến động

Các bạn chờ có lâu không? Mình đã trở lại rồi đây! Au không up chương mới chính vì để dành cho dịp được 100k view up kỉ niệm một thể. Và còn vì míc bạn ôn thi cấp 3 nên chưa có thời gian vào đây. Nhưng bây giờ au thi xong rồi nên sẽ cố gắng update chương mới cho các bạn nhanh nhất có thể. Trước khi bắt đầu chương mới, au muốn cảm ơn tất cả các độc giả của mình đã theo dõi và đón đọc "Xuyên vào phế vật nữ phụ", giúp truyện của au đạt 100k view!❤️👍👍👍. Để chúc mừng, mình sẽ up lên 2 chương mới cùng 1 chương đặc biệt để tặng các bạn. Đây là truyện đầu tay của mình nên nếu có gì chưa được tốt thì au sẽ cố gắng khắc phục để truyện được hay và hoàn thiện hơn, sẽ không phụ lòng kì vọng của độc giả yêu thích truyện. Chân thành cảm ơn các bạn nhiều lắm!!!!👍👍👍👍

Tic tic tic...

-Nhanh lên, nhịp tim của bệnh nhân đang tăng, mau sốc điện!!!

-Bác sĩ, nhịp tim tăng lên 100 rồi!

-Tiếp tục sốc điện!-Cooper nhăn mày, trên trán lấm tấm mồ hôi nhưng anh mặc kệ, chuyên tâm cứu Chu Kiều Nhi

"Kiều Nhi, em nhất định không được có việc gì, hãy cố gắng lên!"

-Bác sĩ, lại tiếp tục tăng rồi!!!

Tic---

-Không!!!

Cooper như phát điên, liên tục lay cô rồi lại sốc điện, hô hấp nhân tạo...

-Mau tỉnh dậy! Em không được chết! Mau mở mắt ra, Kiều Nhi!!

-Bác sĩ, bệnh nhân đã chết rồi, dừng lại đi!-các y tá khó xử kéo Cooper lại

-Thả ra! Dừng động vào tôi!!-Anh tức giận đẩy họ ra

Các y tá thấy vậy cũng không dám lại lên ngăn cản, chỉ đành nhìn Cooper như vậy

Một lúc lâu sau, anh thần thờ ngã khuya xuống, nhìn cô đầy đau khổ và bất lực

-Bác sĩ, chúng ta còn phải thông báo cho người nhà bệnh nhân

-...Tôi biết rồi-lại ngồi thêm một lúc nữa, Cooper mới lao đảo đi ra ngoài

...

Trương Hồng Dao ngay sau khi nghe tin dữ liền ngắt đi, Chu Đại Hùng mang tâm trạng vừa xót vự vừa đau khổ khi con gái mất ôm bà đến phòng bệnh

Chu Minh Viễn đẩy Cooper ra, chạy ngay vào trong

Đứng sau, Cao Thuý Anh, Cao Chí Khang, Hoàng Chấn Phong, Vũ Hạo Nhiên cũng chạy vào

Còn lại Vũ Đình Thiện đứng đó, mặt không rõ cảm xúc lấy điện thoại gọi cho người của mình

-Nội trong vòng 15", tìm ra kẻ đứng sau vụ đâm Kiều Nhi rồi bắt lại-tay anh bóp chặt điện thoại như muốn phá nát nó, giọng rét lạnh khiến đầu dây bên kia không tự chủ run lên

-Vâng!

Sau đó, anh không vào mà đi thẳng ra xe, phóng nhanh trên đường, vượt qua biết bao đèn đỏ khiến cảnh sát đuổi theo nhưng rồi cũng bị mất dấu

Trong phòng cấp cứu

-Nhi nhi, mở mắt ra nhìn anh hai đi, đừng im lặng như vậy nữa được không?-Chu Minh Viễn run rẩy cầm bàn tay đã lạnh không còn hơi ấm của cô áp vào mặt mình. Từ nhỏ đến nay, anh chưa bao giờ phải cầu xin ai bất cứ điều gì. Một phần là do bản tính kiêu ngạo và cũng là do mọi người luôn cưng chiều, thuận theo ý anh. Nhưng giờ đây, nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt không còn một giọt máu và đôi môi khô khốc không nói chuyện của cô, anh đã vứt bỏ tất cả kiêu ngạo của mình mà cầu xin cô.

-Chu Kiều Nhi, cậu còn không mau tỉnh dậy là mình sẽ giận cậu đó!-Cao Thuý Anh khóc như mưa gọi cô

Cao Chí Khang đứng bên cạnh như không thể tin nhìn người con gái đang nằm trên giường, trong lòng đau như cắt nhận ra bản thân đã yêu cô từ lúc nào không biết, nhưng giờ đã quá muộn để hiểu ra

Hoàng Chấn Phong chỉ lẳng lặng đứng đó, cả thế giới trong anh bỗng chốc sụp đổ. Hắn chỉ muốn chạy lên ôm lấy và nói cô đừng đi, hãy ở lại bên hắn nhưng rồi lại chột nhận ra rằng hắn chẳng là gì của cô, không phải anh trai, không phải bạn thân và càng không phải người yêu của cô. Vậy anh lấy tư cách gì để cô thể làm những điều đó? Bạn học cũ sao?

Vương Hạo Nhiên chăm chú nhìn Chu Kiều Nhi một lúc lâu rồi bỏ đi. Điều tốt nhất anh có thể làm lúc này chính là tìm cho ra kẻ đã hại cô và giúp cô báo thù, khiến tên đó sống dớ chết đó!

Ở những nơi khác, tất cả họ đều đã biết tin Chu Kiều Nhi bị xe đâm, ai nấy cũng đều hướng mục tiêu về kẻ đã bày mưu hại cô, dự báo số phận chết chóc của người đang vui vẻ nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 48: Tỉnh

Tíc---

Tíc tíc tíc...

Nhịp tim trên máy bơm này lên rồi bắt đầu hoạt động bình thường trở lại nhưng vì mọi người đang đau lòng nên không ai để ý tới điều đó

Chu Minh Viễn đang nắm bàn tay cô bỗng nhận thấy ngón tay Chu Kiều Nhi khẽ cử động, anh liền không thể tin nhìn lên

-Nhi nhi!

Nghe Chu Minh Viễn gọi, mọi người đều hốt hoảng nhìn cô

Đôi mắt Chu Kiều Nhi đang đóng chặt bỗng rung mấy hồi rồi dần dần mở ra

-Anh hai...

-Đúng là kỳ tích!-Y tá hoảng sợ thốt lên, vội vã chạy ra ngoài

-Bác sĩ, bác sĩ...bệnh nhân đã tỉnh!

-Cô nói gì???-Cooper giọng run rẩy đứng lên

-Bệnh nhân tỉnh rồi!

Anh đứng không vững, thân thể như chực chờ ngã xuống nhưng vẫn cố gắng đi vào trong

Nhìn thấy cô đang mở mắt, Cooper vừa mừng vừa sợ cùng y tá kiểm tra lại cho cô một hồi rồi mới chấp nhận rằng Chu Kiều Nhi vậy mà đã sống lại!

-Kiều Nhi, cậu thật quá đáng! Lần sau đừng khiến mình lo lắng như vậy nữa được không?-Cao Thuý Anh ôm chầm Chu Kiều Nhi

Cô thấy bạn thân mình như vậy cũng rất đau lòng, ngón tay gạt đi nước mắt còn vương lại trên má Cao Thuý Anh

-Ừ

Những người khác cũng vui mừng không thôi nhưng không dám biểu lộ quá nhiều trên khuôn mặt

-Thà tôi ra!!! Các người là ai vậy???-Một người phụ nữ bị trùm khăn che mắt nên không nhìn rõ cảnh vật xung quanh, à chỉ nhớ mình đang vui mừng vì loại bỏ được kẻ thù không đội trời chung thì bỗng nhiên bị ai đó đập vào sau gáy, trước mặt liền tối sầm rồi ngất đi.

-Xin hãy tha cho tôi, tôi chỉ nhận tiền và làm theo điều cô ta nói mà thôi, tôi không biết cô giấu đó lại quan trọng như vậy!!!-một giọng đàn ông sợ hãi kêu

-Tuần? Là anh sao??? Tại sao tôi lại bị trói??? Rốt cuộc anh đang nói chuyện với ai vậy?-à bỗng có dự cảm không lành

"Chẳng lẽ là người quen của cô ta? Không thể nào! Rõ ràng là mình đã làm việc rất cẩn thận mà!"

-Xử lý hắn ta trước, cô ta để sau!

-Giọng nói này...?-

À cảm thấy tay mình bị bắt lại kéo đi liền hoảng hốt kêu

-Khoa ca, cứu em với!

-Anh quen cô ta sao?-một giọng đàn ông khác tràn đầy rét lạnh nói

Cặp cặp cặp

À nghe thấy tiếng bước chân lại gần liền cảm thấy bốt sợ, thầm nghĩ à mà thoát ra được sẽ khiến tên bắt cóc mình phải trả giá

Cặp

Tiếng bước chân dừng lại trước mặt à, rồi khấn che mặt được tháo ra. Nhưng khác với à nghĩ, điều đầu tiên đập vào mắt à chính là ánh mắt căm thù, tức giận như xuyên thấu lòng à

-Khoa ca...

-Quen sao? -Trương Duy Khoa nâng cằm à lên, nhìn thẳng vào mắt à

-Tất nhiên là quen rồi, Phạm Bảo Trâm

Phạm Bảo Trâm chưa kịp thở phào thì câu sau của anh đã khiến à tái mét mặt mày

-Một con điểm bản thù luôn âm thầm hãm hại người khác sao xứng làm em họ của tôi?

-Em họ??? Thật sao? -Ngôn Hy ngạc nhiên

-Không phải nữa rồi, mau đem cô ta đi!

-Không!!!

-Bây giờ...chặt tử chí, moi mắt, cắt lưỡi hần rồi gửi về cho gia đình hần-một người đàn ông khác từ trong bóng tối bước ra

-Điều gì khiến một hoàng thái tử cao quý như anh đến đây vậy? -Ngôn Hy cười mỉa

-Cũng như hai người thôi-Richard như có như không trong mắt đầy chế giễu

-Thôi được rồi, hai người kìa đâu? -Trương Duy Khoa lên tiếng cắt đứt cuộc tranh cãi

-Họ nói mai sẽ đến.

Một sự báo thù đầy tàn bạo, hiểm độc và mục tiêu là Phạm Bảo Trâm vẫn đang là hét ở góc phòng tối không hề biết mình đã chọn đến ai đã được lên kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48-2: Đặc biệt: Hồi tưởng

-Mau làm việc đi!-một giọng đàn ông nghe thật chói tai trong không gian yên tĩnh

-Làm việc gì ạ?-cô không hiểu hỏi người phụ nữ mập ú gọi là viện trưởng kia

-Mấy chị là một cô nhi không cha không mẹ, tao đã nuôi mấy từ bé đến giờ, cho mấy cơm ăn, nhà để ở. Bây giờ nếu còn muốn ở lại đây không muốn sống vất vưởng nơi đầu đường xó chợ thì mấy phải làm việc để đền đáp tao. Ở đây có nhiều đứa như mấy nhưng bọn nó thông minh và đáng yêu hơn mấy nhiều. Đứng nghỉ tao không dám đá mấy ra đường tự lực cánh sinh. Đến bao giờ có người đến nhận nuôi thì mấy mới được tự do. Bây giờ thì quét hành lang cho tao!

Cô đánh ngất ngủi làm theo lời bà ta cầm lấy chổi quét hành lang

Mấy ngày sau cô đều phải làm những công việc nặng nhọc mà bà ta giao nhưng chỉ là làm việc thôi cũng không đơn giản chút nào. Những đứa trẻ khác luôn tìm cách gây khó dễ cho cô, khiến mỗi lần cô không làm xong việc thì đều bị mụ trưởng phạt bằng cây roi da. Một hôm, bà ta được người thân ở nước ngoài gửi cho 22 quả táo, nghe nói là táo hiếm mỗi lần bán ra chỉ có 500 quả. Con trai mụ lúc ấy rất giàu có nên mua hẳn 40 quả, kêu người mang gửi cho bà ta. Mụ vui vẻ bắt cô đi lấy táo nhưng đi gần vào tới cửa thì cô bất gặp một cậu bé quần áo rách rưới đang nhìn trời sao. Cô định mặc kệ nhưng khi nhìn đến đôi mắt đượm buồn ấy thì lại không kìm được mà lấy một quả táo tặng cho anh. Sau khi đưa cho bà ta táo thì mụ phát hiện ra thiếu mất một quả, cô nói dối rằng vì quá đói nên không nhịn được mà ăn mất. Bà ta liền nổi trận lôi đình, luôn mấy ngày không cho cô ăn. Một tháng sau cô nghe tin cậu bé lần trước cô gặp được người nhận nuôi liền muốn đến chúc anh sống ở nơi mới thật hạnh phúc nhưng không ngờ thế nhưng con ngựa lại nổi điên, suýt nữa chèn chết cô. Cô đã chột nhận ra người cứu cô chính là cậu bé ấy nhưng cô chưa kịp nói gì thì cậu ấy đã đi mất.

Một tháng, mười tháng, một năm, hai năm hay thậm chí là năm năm cũng đủ để một cô bé trong sáng, vô tư hồn nhiên như cô dần nguội lạnh tình cảm khi bị đẩy dọa trong một cô nhi viện mất nhân tính người, ngược đãi trẻ con như ngược đãi súc sinh. Ngày ngày chịu những trận đòn roi đau rát da thịt, những lời chửi mắng cay độc đến tê tâm liệt phế và bóng đen của con đói kéo dài dai dẳng khiến thân thể kiệt sức đã khiến cô nảy sinh sự hận thù, luôn tìm cơ hội để hủy diệt nơi kình khùng này, được tự do như những con người bình thường. Vậy nên cô đã lên kế hoạch.

Hôm ấy, cô âm thầm dò đầu quanh viện cô nhi và cố ý lượn lờ trước mặt mụ viện trưởng khiến bà ta chúng mắt, đuổi cô đi giắt quần áo. Sau đó, cô thả một mồi lửa từ đằng sau sân rồi thân nhiên ra bờ sông, coi như không có chuyện gì xảy ra. Đứng như cô dự đoán, chưa đầy một tiếng sau, cả cô nhi viện đã ngập trong biển lửa. Từ bờ sông cô có thể nghe thấy từng tiếng thét gào và tiếng khóc thất thanh vang vọng trong không gian. Bỗng nhiên, một giọt, hai giọt rồi đến hai hàng dài nước mắt bắt đầu chảy xuống từ khoé mắt cô. Cô thần thờ rồi ngã ra một điều.

-Mình tự do rồi...!

Cúi xuống nhìn đôi bàn tay trắng trẻo của mình, cô như nhìn thấy toàn là máu. Có, đã giết người! Không chỉ một mà là hàng chục đứa trẻ và một viện trưởng độc ác. Cô làm vậy có phải là sai trái không? Không! Họ đáng chết! Họ không phải là con người! Giờ đây họ chỉ là những hồn ma không còn thân xác mà thôi. Cô không việc gì phải tiếc cho họ cả!

Trong lòng cô giờ đầy xuất hiện trăm mối ngổn ngang, hai tính cách cùng kêu gào. Một nói đó là điều không nên, một thì lại nói đây là sự báo thù xứng đáng. Và sau tất cả, cuối cùng những ý nghĩ tối tăm trong đầu cô đã chiến thắng.

Năm nay, cô mười ba tuổi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thay đổi

-Há miệng ra nào-Chu Minh Viễn vui vẻ đưa muỗng cháo lên miệng Chu Kiều Nhi

-Anh hai, em tự ăn được

-Em vẫn đang bị thương, cứ để anh giúp

...Minh Viễn, em nghĩ chúng ta nên dừng lại được rồi.

-Nào, há miệng ra-Anh vờ như không nghe thấy, vẫn cười tươi đưa muỗng cháo đến miệng cô

-Đù rồi! Chúng ta thật sự cần nói chuyện nghiêm túc!-Chu Kiều Nhi tức giận hất tay anh làm đổ bát cháo xuống đất khiến sàn giờ đây trông thật lộn xộn

-Hãy nói chuyện sau, giờ em nghỉ ngơi đi. Anh sẽ gọi người vào lau dọn.-Chu Minh Viễn mặt không cảm xúc đi ra ngoài

Chu Kiều Nhi đưa tay lên trái tim đang đau nhói

"Không được, từ nay mình phải cắt đứt mọi quan hệ với bọn họ. Nếu không về sau người đau khổ vẫn sẽ là mình"

Bên ngoài phòng bệnh

-Đi đến công ty

-Giám đốc không ở lại với tiểu thư sao?-Thư kí kì lạ hỏi, bình thường tổng giám đốc rất thương em gái mình, giờ tiểu thư bị thương hẳn lại lo chuyện công việc?

-Anh bắt đầu nhiều chuyện từ bao giờ vậy?-Chu Minh Viễn mặt lạnh nhìn thư kí

-Xin lỗi giám đốc-Thư kí giật mình cúi đầu

"Có vẻ như hai người cãi nhau rồi!.

Sau khi hai người vừa rời đi, không lâu sau một người khác lại đến thăm cô

Cốc cốc

-Vào đi

-Nghe nói cô bị tai nạn nên tôi đến thăm, vết thương đã đỡ hơn chưa?

Chu Kiều Nhi oán hận nhìn người kia, không phải tại anh ta gián tiếp hại thì cô đâu thành ra như này.

-Chưa đỡ, anh thăm xong thì về được rồi đó, Tổng Thiên Ân.

-Nhưng mà tôi..

-Tôi muốn đi ngủ- cô không chờ anh nói tiếp mà kéo chăn nằm quay lưng về phía Tổng Thiên Ân

-Được rồi, giữ gìn sức khỏe.-mặc dù rất lo lắng cho cô nhưng anh cũng không hỏi nữa vì sợ cô bức mình, kể cả đóng cửa cũng rất nhẹ nhàng

Mấy ngày sau Chu Minh Viễn cũng không đến thăm Chu Kiều Nhi vì sợ cô sẽ nhắc lại chuyện đang nói lúc trước nên chỉ có thể hỏi han thư kí xem vết thương cô đã đỡ hơn chưa, cô ở bệnh viện có thoải mái không,...

Bệnh viện

-Nhi nhi à, ăn cháo đi con.-Trương Hồng Dao dịu dàng nhìn con gái

-Vâng ạ, nhưng mẹ hay đến thăm con vậy liệu đã ăn uống gì chưa?-Chu Kiều Nhi xót xa

-Mẹ ăn rồi. Mà thằng Viễn cũng lạ thật, mẹ khuyên thế nào nó cũng không chịu đến thăm con. Suốt ngày chỉ ru rú ở trong công ty.-giọng bà bỗng chuyển sang tức giận

-Chắc anh ấy bận việc thôi ạ.-Chu Kiều Nhi biết rõ lý do mà hẳn lại như vậy chỉ đành thở dài cho qua.

-Thôi không nói chuyện đó nữa, nhắc đến lại bức mình. Hai mẹ con mình ra ngoài đi dạo đi. Hôm nay trời nắng đẹp đó.-bà vui vẻ trở lại

-Cũng được ạ.

Khuôn viên bệnh viện

-Mẹ để quên túi xách trên phòng rồi! Con chờ ở đây một lát, mẹ lên lấy.

Nhìn bóng dáng bà rời đi, cô lại quay sang ngắm trời. Quả thật thời tiết hôm nay rất tốt. Xung quanh cũng rất nhiều bệnh nhân và người thân đi lại. Cô nhắm mắt lại, hít sâu rồi thở ra từ từ, tận hưởng bầu không khí trong lành.

-Không ngờ chúng ta lại gặp lại ở đây!

Chu Kiều Nhi quay sang nhìn người vừa nói, vừa lạ lại vừa quen nhưng cô vẫn chưa nhớ ra là ai

-Anh nói tôi à?-Chu Kiều Nhi chỉ vào mình

-Đúng, là cô. Vậy mà đã quên tôi rồi sao?

-Anh là ai vậy?

-Thật sự là cô quên tôi rồi. Xin giới thiệu lại. Tôi là bang chủ của bang Huyền Thiên-Dạ Thiên Phong. Nghe đến đó thì chắc cô nhớ ra rồi chứ?

...Có chút ấn tượng-cô vẫn mặt không cảm xúc nhìn người kia rồi lại nhìn sang chỗ khác

-Cô bị thương sao?-Dạ Thiên Phong lo lắng nhìn áo bệnh nhân của cô.

-Chỉ là vết thương nhỏ, không có gì đáng ngại.-Chu Kiều Nhi bày bộ mặt không muốn người khác làm phiền khiến Dạ Thiên Phong khó xử đối chủ đề

-Rất tiếc cô là người như nào mà tôi không thể tìm được bất kì thông tin gì vậy?

-Nếu đã không tìm được thì dừng tìm nữa, anh vẫn còn có chấp thì tôi đành chịu, chúc may mắn.-Chu Kiều Nhi cười nhạt nhìn Dạ Thiên Phong

-Anh ta là ai vậy Kiều Nhi?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Chu Kiều Nhi quay sang nhìn anh trai của bạn thân mình

-Em chỉ mới gặp qua một lần thôi, cũng không được coi là quen biết lắm

-Nếu vậy, anh còn cần gì ở đây nữa sao?-Cao Chí Khang nhìn thẳng vào mắt Dạ Thiên Phong

-Dưỡng bệnh cho tốt.-Dạ Thiên Phong không quan tâm tới Cao Chí Khang, chỉ cười rồi đi mất

-Thuy! Anh nhờ anh đưa em cái này-Cao Chí Khang giờ chiếc túi anh đang cầm

Chu Kiều Nhi mở ra xem thì thấy có một mẫu giấy nhắn

"Sữa chua rất tốt cho sức khỏe, nhớ ăn nhiều vào nhé!"

Chu Kiều Nhi buồn cười, từ khi nào cô bạn thân của cô lại sến súa đến mức này vậy? Nhưng như này cũng thật đáng yêu!

-Anh giúp em gửi lời cảm ơn đến Thuý Anh nhé!

-Ừ!

Cao Chí Khang nhìn thấy Trương Hồng Dao đang tới gần bên huyền tặc tạm biệt cô

-Mẹ tìm thấy túi xách rồi, chúng ta đi nào!

-Vâng

Tại một phòng bệnh khác

-Chủ nhân, ngài không cần đến thăm tôi đâu

-Đừng khách sáo, anh là trợ thủ của tôi, cũng là anh em một bang. Anh vì làm nhiệm vụ mà bị thương thì tôi không đến thăm sao được.

-Mà sao trông chủ nhân vui vẻ vậy? -Daniel ngạc nhiên nhìn Dạ Thiên Phong

-Có sao?

-Điều đó hiện lên trên khuôn mặt ngài kìa...-Hắn khó hiểu không biết điều gì đã khiến vị bằng sơn ngân năm này mỉm cười

-Không có gì đặc biệt đâu!

Mấy ngày sau

Tin tức tiểu thư Chu gia bị tai nạn đã nhanh chóng có mặt trên khắp các trang báo và truyền thông. Mặc dù bữa tiệc trường thành trước cũng có rất nhiều người đã biết cô nhưng đó chỉ là tầng lớp thượng lưu còn hiện tại, ai ai cũng biết đến Chu Kiều Nhi-tiểu thư cảnh vàng lá ngọc được sủng lên tận trời của Chu gia

Công ty quản lý nghệ sĩ

-Tê Minh, cậu có tra được ai đã làm hại Nhi nhi không?

-Tra rồi, người đó chính là Phạm Bảo Trâm

-Vậy hãy mau bắt cô ta lại đi! -Hân Chung Anh tức giận

-Đã có người khác bắt cô ta rồi

-Ai vậy???

-Năm người Richard, Trương Duy Khoa, Ngõn Hy, Vương Hạo Nhiên và Vũ Đình Thiện.

-Họ tại sao...?...Tôi hiểu rồi.-Hân Chung Anh trầm ngâm trong chốc lát rồi mặt đen sầm lại

-Họ định làm gì với cô ta?

-Thả ra rồi!

-Thả ra??? Sao lại thế???-Anh tức giận đập bàn

-Họ nói muốn cô ta tận hưởng cuộc sống đầy tẩm tói, sống không được mà chết cũng không xong.

-Được, vậy tôi cũng nên giúp họ một tay chứ nhỉ!-Hân Chung Anh cười ác độc khiến quản lý mới bước vào phòng lạnh gáy

"Đúng là mình tính hạng A có khác, nhập tâm vào vai diễn y như thật!"

-Hahahahh!! Các người cứ chờ đó! Ta sẽ quay lại báo thù từng người một!-Phạm Bảo Trâm cười điên dại nằm trong phòng mình

Cốc cốc cốc

-Vào đi

Bà Phạm tươi cười cầm ly sữa tiến vào đưa cho Phạm Bảo Trâm

-Mẹ có chuyện gì mà cười tươi thế?-à nghĩ hoặc nhìn bà ta

-Con cứ uống đi rồi mẹ nói

-Xong rồi đó, mẹ nói đi!-Phạm Bảo Trâm đặt chiếc ly trống không xuống bàn

...Chuyện là công ty nhà mình dạo này rất khó khăn, hết việc này đến việc khác xảy ra dẫn đến thiếu thốn tài chính để bắt đầu dự án quan trọng, mà giám đốc công ty quản lý nghệ sĩ đang rất nổi tiếng bây giờ lại muốn giúp đỡ chúng ta, với điều kiện là...-nói đến đây bà Phạm ngập ngừng nhìn Phạm Bảo Trâm bằng ánh mắt day dứt, tội lỗi

-Điều kiện gì?-À den mặt dự cảm lời nói tiếp theo của mẹ mình sẽ không phải điều tốt lành gì

-Ông ta...yêu cầu con phải làm tình nhân và làm việc cho ông ta

-Không thể nào!!! Cha mẹ đừng hòng lôi con vào đồng rắc rồi mà hai người tạo ra.-Phạm Bảo Trâm tức giận đứng lên đi ra cửa

Đi được mấy bước à choáng váng ngã xuống được bà Phạm đỡ lấy

-Mẹ xin lỗi...

Điều cuối cùng Phạm Bảo Trâm thấy chính là nước mắt bà tuôn rơi và bàn tay nhẹ vuốt tóc á.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vật Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 51: Hại người hay hại mình

Vì các nàng giục quá nên ta đã phải tập trung đầu óc và tinh thần để hoàn thành một chương mới cho các nàng đây, đọc truyện vui vẻ nhé♥□

-Alo, Thuý Anh à? Cảm ơn vì những hộp sữa chua lần trước nhé!

-Cậu nói gì vậy? Những hộp sữa chua nào???-Cao Thuý Anh khó hiểu hỏi Chu Kiều Nhi

-Thì là những hộp sữa chua mà cậu nhờ anh Chí Khang mang đến cho mình đó! Không nhớ à?

-Mình có nhờ anh ấy đưa cậu gì đâu???

-...Vậy được rồi, mình chỉ hỏi thế thôi

-Ừ, nhớ đừng thương cho tốt!

-Mình biết rồi, tạm biệt.-nói xong Chu Kiều Nhi cúp máy

Nằm trên giường, cô thắc mắc không biết tại sao Cao Chí Khang lại đưa sữa chua cho cô mà phải lấy danh Cao Thuý Anh, nhớ lại những lời trong mẫu giấy nhắn, không hiểu sao cô lại cảm thấy ấm áp trong lòng.

Tại một khách sạn nọ ở phòng VIP

Cạch

-Cảm ơn vì một đêm "tuyệt đẹp" nhé! Tuần sau trợ lý của anh sẽ gọi điện thông báo lịch làm việc. Chúng ta sẽ còn gặp lại nhau dài dài đấy, tạm biệt cung!

Sau khi cửa phòng đóng lại, một lúc sau tiếng đồ vỡ vang lên

Choang!

Phạm Bảo Trâm ném hết mọi thứ trong phòng xuống đất rồi gào hét âm ỉ

Thấy không còn gì để ném á ngồi bệt xuống đất, vò tóc rối xù lên

Nửa tiếng sau cô ta đi vào phòng tắm, nhìn trong gương khắp thân thể mình toàn là dấu vết của cuộc hoan ái đêm qua, hạ thân đầy tinh dịch nhơ nhớp chảy dài xuống chân. Nơi nào cũng bị in hằn hình bàn tay màu xanh, tím bầm lại. Phạm Bảo Trâm rùng mình nhớ về cái đêm kinh khủng á đã trải qua. Lão giám đốc kia là người có sở thích SM, suốt cả đêm hôm qua cô ta bị lão làm nhục, tra tấn đủ kiểu với các dụng cụ sex toys cùng roi và trói lại bằng công sở tắm. Phạm Bảo Trâm bị cha mẹ mình bán đứng chuốc thuốc nên cả cơ thể mềm nhũn không nghe theo lời á, chỉ có thể giương mắt nhìn lão hành hạ mình với bao sự tui nhục. Điều làm cô ta sợ nhất đó chính là lão thích chơi trần, hết lần này đến lần khác lão ta phóng vào bên trong mà không mang bao. Vì vậy mà giờ đây á vùi vãi mớ hết tất cả tinh dịch bên trong ra và đứng dưới vòi nước lạnh mà chà thật mạnh tay những dấu vết hoan ái trên người khiến vùng da nơi đó bị đỏ ửng lên. Phạm Bảo Trâm tắm rửa phải đến một tiếng rưỡi sau mới đi ra.

-Chết tiệt! Lão già kinh tởm khốn nạn!

Một tuần sau

Ring ring~

-Alo, ai vậy?

-Xin chào tiểu thư Phạm, tôi là trợ lý của giám đốc Trương, tôi muốn thông báo thời gian làm việc của cô.

-...nói đi!

-Ngày mai cô sẽ phải đi casting làm bạn diễn trong mv ca nhạc của ca sĩ Hàn Chung Anh, rồi sau đó là luyện tập hát, và...

-Chờ đã! Cô nói là ca sĩ Hàn Chung Anh???

-Phải, anh ấy chính là ngôi sao sáng nổi tiếng của công ty chúng ta.

-Được rồi tôi biết rồi, hãy nhắn tin cho tôi lịch và thời gian làm việc.

- Vậy tạm biệt

-Cơ hội tốt đấy rồi, tao sẽ khiến thanh danh của mày bị phá hủy, để xem mày còn dám ngẩng mặt lên nhìn ai nữa không. Chu Kiều Nhi á!-Phạm Bảo Trâm cười thầm tính kế nhưng không biết vì kế hoạch này mà sau này á sẽ phải trả một cái giá rất kinh khủng

Chương này hơi ngắn tại ta cạn ý tưởng quá(((

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Vào Phế Vĩ Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Scandal

- này, thấy không? Là diễn viên mới nổi đó!

- vậy hả???

Có phải là nữ chính trong bộ phim rất ăn khách vừa qua-Phạm Bảo Trâm không?

-Đúng rồi, bộ phim mà có nam vương Hàn Chung Anh đóng đó!

-Cô ta cũng thật may mắn, mới vào nghề mà đã được đóng chung với "ông chồng quốc dân" của mọi phụ nữ!

Phạm Bảo Trâm cười đầy tự tin, ném chìa khóa xe cho bảo vệ rồi sai bước vào công ty quản lý

-Giữ cho cẩn thận nếu không có làm cả đời anh cũng không thể trả nổi một phần giá trị chiếc xe này đâu

Vừa vào á liền mắt sáng rực nhìn về một phía rồi dặng về thay đổi 360 độ thành thực nữ nhiu mà chọc người thương tiếc. Bảo vệ nhìn thấy vậy liền cười khinh thầm cảm thán sự giả tạo của Phạm Bảo Trâm

- Hàn Anh, anh xuống tận đây đón em sao?

Chu Hàn Anh cười như không cười xoa đầu á, nhưng trong đáy mắt lại là một mảnh khinh bỉ nồng đậm nhìn thân hình Phạm Bảo Trâm đang áp sát vào người hắn

-Em vui không?

-Tất nhiên là vui rồi!!! -à khoác tay anh

Những phụ nữ xung quanh đó thấy thế liền phóng ánh mắt hình viên đạn lườm Phạm Bảo Trâm

-Cô ta lại bám lấy anh ấy rồi kia!

-Chẳng lẽ hai người đó là một cặp???

-Đùa sao? Nam thần của chúng ta không thể yêu loại phụ nữ tầm thường đó được, cô ta không xứng!!!

Nghe những lời bàn tán càng rõm rà hơn, á giương mắt đảo một lượt quanh công ty

Có nhìn thì các cô cũng chẳng thể có được anh ấy đâu, anh ấy chính là của một mình Phạm Bảo Trâm này, ghen tị tiếp đi!

Hàn Chung Anh nhìn thấy sự đắc ý không hề che giấu của à liền không hề gì mà đổ thêm dầu vào lửa. Anh nắm chặt năm ngón tay à, thù thì bên tai Phạm Bảo Trâm

-Anh có việc phải đi rồi, gặp lại sau.

-Vâng-à nũng nịu đỏ mặt

Hàn Chung Anh đi được một đoạn khá xa thì quay sang trợ lí

-Lấy cho em cái khăn

Quản lí đi một lúc rồi quay lại đưa anh một xấp khăn giấy

-Cảm ả? Cậu còn nhiều lịch làm việc lắm. Làm nghề sĩ phải biết giữ gìn sức khỏe chứ!

-Em không bị cảm-Hàn Chung Anh chà lau bàn tay vừa mới nắm tay Phạm Bảo Trâm rồi vút vào thùng rác gần đó

Đồng thời anh cời áo khoác ngoài đưa cho quản lí rồi đi trước

-cho anh

-Cậu ta bị sao vậy?- quản lí ngáy người

Sau ngày hôm đó, báo chí rộ lên tin nam vương mẫn ảnh-Hàn Chung Anh hẹn hò với diễn viên mới nổi-Phạm Bảo Trâm

À ngẫu nhiên trở thành đối tượng bị tất cả chị em phụ nữ ghét.

Qua mấy tháng nữa Chu Kiều Nhi được xuất viện, ngày hôm đó ai cũng bận rộn nên đều không đến đưa cô về được chỉ trừ một người mà cô không hề nghĩ đến-Tổng Thiên Ân

-Anh về đi, tôi tự bắt taxi là được, không phiền anh phải đến đón

-Đừng có chấp nữa, mau đi về nào-Anh cầm túi đựng đồ của Chu Kiều Nhi đi trước

-Này, khoan đã! -Cô chạy đuổi theo

Cuối cùng Chu Kiều Nhi cũng vẫn phải ngồi trên xe của Tổng Thiên Ân

Anh quay ra nhìn cô rồi sắp lại gần

-Làm gì vậy?

Khi hai người cách nhau chỉ còn vài xen ti mét thì Chu Kiều Nhi nghe một tiếng cạch

Hóa ra anh ta thất cho cô cái dây an toàn!

Chương này hơi ngắn☐

Bạn đang đọc truyện *Xiên Vào Phế Vất Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.